

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 1 februari 2008 (27.2)
(OR. en)**

5588/08

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Arbetsgruppen för visering

Föreg. dok. nr: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)

Ärende: Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en gemenskapskodex om viseringar

För delegationerna bifogas texten till artiklarna 1–49 i och bilagorna I–XIII till utkastet till förordning som den föreligger efter diskussionerna i arbetsgruppen för visering gemensamma kommittén¹.

¹ Resultatet av diskussionerna i arbetsgruppen för viseringar/blandad kommitté om ovannämnda artiklar och bilagor framgår av dok. 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 och 16127/07

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om införande av en gemenskapskodex om viseringar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a och 62.2 b ii,

med beaktande av kommissionens förslag,¹

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget², och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 61 i fördraget bör upprättandet av ett område med fri rörlighet för personer åtföljas av åtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring.
- (2) Enligt artikel 62.2 i fördraget ska det med hjälp av åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser fastställas regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, till exempel förfaranden och villkor för medlemsstaternas utfärdande av viseringar.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

- (3) När det gäller viseringspolitik är införandet av ett gemensamt regelverk, särskilt genom konsolidering och utveckling av gällande bestämmelser (relevanta bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985¹ och i de gemensamma konsulära anvisningarna²), ett av de viktigaste inslagen för att "ytterligare utveckla den gemensamma viseringspolitiken som en del av ett mångsidigt system som syftar till att underlätta lagligt resande och ta itu med olaglig invandring genom ytterligare harmonisering av nationell lagstiftning och hanteringsförfaranden vid lokala konsulära beskickningar", som det beskrivs i Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen.³
- (4) Medlemsstaterna bör för viseringsändamål vara företrädare i alla tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering. De kan besluta att viseringsansökningar från medborgare i specifika tredjeländer eller ansökningar om en särskild typ av visering måste ges in direkt vid en permanent konsulär beskickning eller ett konsulat i den stat som är sökandens huvuddestination.
- (5) Lokalt konsulärt samarbete är avgörande för en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringspolitiken och för en korrekt bedömning av migrationsrisk. Med hänsyn till lokala förhållanden, bör den praktiska tillämpningen av särskilda bestämmelser bedömas av medlemsstaternas diplomatiska beskickningar eller konsulat på individuella platser, eftersom skillnader i deras tillämpning av de relevanta bestämmelserna kan ge upphov inte endast till visumshopping, utan även till skillnader i behandlingen av viseringssökande.
- (6) Det är nödvändigt att införa regler om transitering genom det internationella transitområdet på flygplatser, för att bekämpa olaglig invandring. Medborgare från tredjeländer som finns upptagna på en gemensam förteckning bör således vara skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering, samtidigt som medlemsstaterna fräntas möjligheten att kräva denna typ av visering av medborgare i andra tredjeländer.

¹ EGT L 230, 22.9.2000, s. 19.

² EUT C 326, 22.12.2005.

³ EUT C 53, 3.3.2005.

- (7) När en medlemsstat står som värd för de olympiska och paralympiska spelen bör en särskild ordning som underlättar utfärdandet av viseringar till medlemmar av den olympiska familjen vara tillämplig.
- (8) Bilateral avtal som ingåtts mellan gemenskapen och tredjeländer i syfte att underlätta handläggningen av ansökningar om visering för kortare vistelse får avvika från bestämmelserna i denna förordning.
- (9) Arrangemangen för att ta emot sökande bör vara utformade på ett sätt som visar på respekt för den mänskliga värdigheten. Handläggningen av viseringsansökningar bör genomföras på ett professionellt och respektfullt sätt och stå i proportion till de eftersträlvade målen.
- (10) Medlemsstaterna bör se till att kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls allmänheten är rimlig och följer god administrativ praxis. För detta ändamål bör de avdela utbildad personal i lämpligt antal samt ställa tillräckliga resurser till förfogande.
- (11) Integration av biometriska kännetecken är ett viktigt steg i införandet av nya element som ger en mer tillförlitlig koppling mellan viseringsinnehavaren och passet, för att undvika att människor använder sig av falska identiteter. Därför bör det vara ett grundläggande krav vid utfärdande av visering med registrering av biometriska kännetecken i Informationssystemet för viseringar (VIS) att sökanden, åtminstone vid dennes första ansökan, infinner sig personligen; personer som ansöker om visering första gången bör inte ha rätt att ge in ansökningar via kommersiella organ som tjänar som ombud, till exempel resebyråer.

- (12) Det bör införas nya möjligheter att organisera konsulat, till exempel samlokalisering, gemensamma ansökningskontor och utläggning på entreprenad, med hänsyn till mottagandet av viseringsansökningar och upptagandet av biometriska kännetecken. Det bör inrättas en lämplig rättslig ram för dessa alternativ, särskilt med hänsyn till frågan om uppgiftsskydd. Dessa former av konsulärt samarbete och utläggning på entreprenad bör införas med full hänsyn till de allmänna principerna för utfärdande av viseringar och med respekt för kraven i fråga om skydd av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
- (13) Sökanden bör inställa sig personligen för den första registreringen av biometriska uppgifter. För att underlätta förfarandet vid en eventuell därpå följande ansökan bör det vara möjligt att kopiera biometriska uppgifter från den första ansökan inom en period av 48 månader i överensstämmelse med den lagringsperiod som fastställts i VIS-förordningen. Efter denna period bör en ny upptagning ske av de biometriska kännetecknen.
- (14) Statistiska uppgifter är ett viktigt hjälpmedel när det gäller att övervaka migrationsrörelser och kan fungera som ett effektivt styrverktyg. Därför bör sådana uppgifter regelbundet sammanställas i ett gemensamt format.
- (15) Det bör införas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att anta vissa praktiska riktlinjer för utfärdande av visering för kortare vistelse. I dessa fall bör de åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹.

¹ EGT L 184, 17.9.1999, s. 23.

- (16) För att garantera en harmoniserad tillämpning av förordningen på operationell nivå, bör man utarbeta anvisningar om den praxis och de förfaranden som medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska följa när de handlägger viseringsansökningar.
- (17) Eftersom Europaparlamentets och rådets förordning om informationssystemet för viseringar och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (nedan kallad "VIS-förordningen") grundar sig på gällande regelverk, bör den ändras för att ta hänsyn till de ändringar av lagstiftningen som är av relevans för VIS.
- (18) När det gäller målen för den föreslagna åtgärden bör det erinras om att enligt artikel 62.1 och 62.2 b i EG-fördraget har gemenskapen behörighet – och till och med skyldighet – att anta åtgärder rörande regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader; i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (20) De enda franska och nederländska territorier som denna förordning är tillämplig på är, genom ett undantag från artikel 299 i fördraget, dessa länders territorier i Europa, eftersom de utomeuropeiska territorierna inte är en del av området utan inre gränser.
- (21) Villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium eller utfärdande av viseringar påverkar inte nu gällande bestämmelser om erkännande av resedokuments giltighet.

- (22) För att ge medlemsstaternas myndigheter möjlighet att förbereda sig för genomförandet av denna förordning, bör den börja tillämpas först sex månader efter dess ikraftträdande, med undantag för artiklarna 46 (kommittéförfarande) och 47 (underrättelser från medlemsstaterna).
- (23) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i rådets beslut om antagande av denna förordning och är landet inte bundet av förordningen eller underkastat tillämpningen av denna. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter antagandet av denna förordning besluta om huruvida landet ska genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.
- (24) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet².
- (25) En överenskommelse måste träffas för att möjliggöra att Islands och Norges företrädare associeras till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter, vilket kommer att vara fallet enligt denna förordning. En sådan överenskommelse har planerats i den skriftväxling mellan gemenskapen och Island och Norge³, som finns i bilagan till ovannämnda avtal. Kommissionen har lagt fram ett utkast till rekommendation till rådet i syfte att förhandla om denna överenskommelse.

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

² EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

³ EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.

- (26) När det gäller Schweiz innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹, en vidareutveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG² om undertecknande på Europeiska unionens respektive Europeiska gemenskapens vägnar och om provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i detta avtal³.
- (27) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.⁴ Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.
- (28) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilka Irland inte deltar enligt rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av förordningen och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.
- (29) Denna förordning utgör bestämmelser som, med undantag för artikel 22, bygger vidare på Schengenregelverket eller på annat sätt hänför sig till det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Rådets dok. 13054/04, tillgängligt på Internetadress
<http://consilium.europa.eu/cms3/fo/showPage.asp?lang=en&id=549&mode=g>

² EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

³ EUT L 368, 15.12.2004, s. 26, EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

⁴ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁵ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

AVDELNING 1: Allmänna bestämmelser

Artikel 1¹

Syfte och räckvidd

1. Denna förordning innehåller bestämmelser om handläggning av ansökningar om visering för vistelser på medlemsstaternas territorium som inte är avsedda att vara längre än tre månader under en sexmånadersperiod.
2. Dessa bestämmelser ska vara tillämpliga på alla tredjelandsmedborgare som i enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001² måste ha visering när de passerar de yttre gränserna, dock utan att det påverkar
 - a) rätten till fri rörlighet för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare,³
 - b) samma rätt för tredjelandsmedborgare som, enligt avtal mellan å ena sidan gemenskapen och dessa medlemsstater och, å andra sidan, dessa tredjeländer, har samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare och deras familjemedlemmar³.
3. I förordningen definieras även förteckningen⁴ över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering, samtidigt som det fastställs bestämmelser om handläggning av ansökningar om visering för transitering genom det internationella transitområdet på medlemsstaternas flygplatser.

¹ SE: granskningsreservation.

² EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

³ **Komm.** betonade att leden a och b endast avser nu gällande rättigheter för dessa kategorier av personer och att några nya rättigheter inte införs genom dessa led. KOMM. är villig att förtydliga texten om så erfordras.

⁴ **FR** föreslog följande formulering av denna punkt eftersom delegationen var mot att det införs en enhetlig förteckning över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering:

"3. I förordningen definieras även förteckningarna över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering, samtidigt som det fastställs bestämmelser om handläggning av ansökningar om visering för transitering genom det internationella transitområdet på medlemsstaternas flygplatser."

Artikel 2¹

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *tredjelandsmedborgare*: person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget.
2. *visering*: ett beslut som en medlemsstat har fattat i syfte att bevilja
 - c) inresa² för en vistelse i den medlemsstaten eller i flera medlemsstater som inte är avsedd att vara längre än tre månader totalt³,
 - d) inresa för transitering genom den medlemsstatens eller flera medlemsstaters territorium, eller
 - e) transitering genom det internationella transitområdet på medlemsstaternas flygplatser.
3. *enhetlig visering*: en visering som gäller inom hela medlemsstaternas territorium och är antingen
 - a) en "visering för kortare vistelse" (typ C), som ger innehavaren rätt att stanna i högst tre månader under en sexmånadersperiod som börjar löpa den första dagen av vistelse på medlemsstaternas territorium⁴, eller

¹ SE: granskningsreservation.

² Som svar på frågor från **AT** och **PT**, som önskade lägga till att endast innehavet av en visering inte automatiskt medför rätt till inresa, erinrade KOMM. om att den principen är en rättighet som härrör från den utfärdade viseringen och inte bör ingå i definitionen. Principen tas upp i artikel 24 i utkastet till kodex om viseringar.

³ Som svar på en fråga från **AT** som önskade lägga till en hänvisning till fleråriga viseringar, noterade KOMM. att definitionen hade kopierats från förordning nr 539/2001. **HU** önskade lägga till en hänvisning till visering för dubbla inresor.

⁴ **HU** ansåg att det bör finnas en hänvisning till antalet inresor på samma sätt som i definitionen av en transitvisering. **Komm.** skulle överväga detta.

- b) en "transitvisering"¹ (typ B), som ger innehavaren, som reser från ett tredjeland till ett annat, rätt att passera genom medlemsstaternas territorium en gång, två gånger eller undantagsvis flera gånger, varvid varje transitering får pågå i högst fem dagar.
4. *visering med begränsad territoriell giltighet* (typ LTV B eller LTV C): visering för kortare² vistelse och transitvisering som endast ger innehavaren rätt att vistas i eller transitera genom den utfärdande medlemsstatens eller flera medlemsstaters territorium³.
5. *visering för flygplatstransitering* (typ A): visering som medborgare från vissa tredjeländer är skyldiga att ha för transitering genom det internationella transitområdena på medlemsstaternas flygplatser, som undantag från principen om fri transitering, som fastslås i bilaga 9 till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart.
6. *erkänd resehandling*: resehandling som utfärdats av ett tredjeland vars medborgare i enlighet med förordning (EG) nr 539/2001 är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna, och som erkänns av medlemsstaterna med avseende på påförande av visering⁴.
7. *viseringsmärke*: den enhetliga viseringsform som fastställs i förordning (EG) nr 1683/95, och den fysiska formen av de viseringar som definieras i punkterna 3, 4 och 5.

¹ **FR** ansåg med stöd av **AT** att distinktionen mellan viseringar av typ B och typ C är artificiell och noterade att i praktiken medför denna skillnad onödiga komplikationer. **FR** ansåg att efter det att handläggningsavgiften gjorts enhetlig kan denna distinktion inte längre motiveras.

Komm. sade sig vara öppen för övertygande argument för avskaffandet av viseringar av typ B, men var, mot bakgrund av de problem som de båda delegationerna beskrev, förvånad över att frågan väckts först nu.

² **SK** föreslår att denna punkt ska formuleras på följande sätt:

"(4) *visering med begränsad territoriell giltighet* (typ LTV B eller LTV C): visering för kortare vistelse **och transit**visering som ger innehavaren rätt att vistas i eller transitera genom den utfärdande medlemsstatens eller flera medlemsstaters territorium."

³ **Komm.** bekräftade att även om en territoriellt begränsade visering utfärdas på grundval av att en medlemsstat inte erkänner den sökandes resedokument är den territoriellt begränsade visering som utfärdas – även om den tillåter innehavaren att reas till 14 medlemsstater – inte en "enhetlig" visering enligt definitionen i artikel 2.3.

⁴ **Komm.** erkände att denna definition inte omfattar resehandlingar som utfärdats av till exempel internationella organisationer och skulle överväga en bättre formulering. **HU** föreslog att om definitionen behålls bör den hänvisa till de olika organisationer etc. som utfärdar resehandlingar och till "innehavare" av dessa dokument snarare än till "medborgare".

8. *separat blad för påförande av visering*: enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet, så som definieras i förordning (EG) nr 333/2002^{1 2}.

¹ HU ansåg att definitionen även skulle omfatta användningen av ett separat blad när sökandens pass inte några sidor kvar för påförande av viseringen. **Komm.** noterade att denna praktiska aspekt var känd, men att definitionen måste hålla sig till förordningens rubrik.

² HU föreslog att följande definition ska läggas till: "**konsulat: diplomatiska beskickningar eller konsulat som är bemyndigade att utfärda enhetliga viseringar**", för att den långa formuleringen inte ska behöva användas genomgående i texten.

AVDELNING II: Mottagande och handläggning av viseringsansökningar

Kapitel I

Myndigheter som medverkar vid handläggningen av viseringsansökningar

Artikel 3

Myndigheter som är behöriga att handlägga viseringsansökningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 37, ska endast diplomatiska beskickningar och konsulat¹ ha rätt att handlägga viseringsansökningar.

¹ **BE** ville att det läggs till en hänvisning till de centrala myndigheterna eftersom även dessa deltar och är ansvariga för förlängningen av viseringar inom Schengenområdet. **NO, SE, NL, AT, DK** och **LT** stödde detta förslag medan vissa delegationer lämnade följande synpunkter: **FR** noterade att man bör göra skillnad mellan förlängning av viseringar för personer som redan befinner sig i Schengenområdet och utfärdande av inreseviseringar. **EE** undrade om "handlägga" inte var en alltför allmän term. **PL** varnade för risken att "centrala myndigheter" blandas ihop med "behöriga myndigheter". **FR** erinrade om att de franska utomeuropeiska departementen och territorierna inte omfattas av Schengenområdet och att det är prefekturerna på dessa platser som har ansvaret för att utfärda viseringar. **Komm.** samtyckte till att det läggs till en bestämmelse för att täcka denna situation men antydde att en sådan text skulle passa bättre i avdelning V, "Slutbestämmelser". **Komm.** hävdade att diplomatiska beskickningar och konsulat har ansvaret för att handlägga viseringsansökningar och uppmärksammade delegationerna på de artiklar där det uttryckligen hänvisas till de fall där de centrala myndigheterna deltar i handläggningen: artiklarna 6, 8, 9 och 28. Det skulle kunna läggas till en hänvisning till dessa bestämmelser i texten. Enligt **Komm.** innehåller utkastet till förordning endast ett undantag från principen i artikel 3.1, dvs. artikel 37 (utläggning av uppgiften). **BE, DK, SE** och **NO** ansåg inte att en sådan hänvisning skulle täcka samtliga fall. **IT** stödde inte en sådan specifikation och ansåg att den nuvarande lydelsen var lämplig eftersom det är de diplomatiska beskickningarna och konsulaten som handlägger viseringsansökningarna även om de under handläggningen samråder med de centrala myndigheterna. **FR** ansåg att det skulle kunna vara lämpligt att införa en klar åtskillnad mellan de olika skedena av handläggandet av viseringsansökningar: ingivande, handläggning, utfärdande. **AT** noterade att de österrikiska myndigheterna inte kan förlänga viseringar i Österrike. När en sådan begäran görs börjar hela prövningen av ansökan om på nytt. **Komm.** hänvisade till det befintliga Schengenregelverket när det gäller förlängning av viseringar vilket är giltigt i alla de medlemsstater som tillämpar regelverket och påminde delegationerna om att viseringskodexen kommer att bli direkt tillämplig i medlemsstaterna.

2. Genom avvikelse från punkt 1, får viseringar för kortare vistelse och transitviseringar i undantagsfall utfärdas vid gränsen av de myndigheter som ansvarar för personkontroller, [vilket inkluderar utfärdande av sådana viseringar till sjömän]¹.

Artikel 4

"Territoriell" behörighet

1. Tredjelandssmedborgare ska ansöka om visering vid en medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat i sitt bosättningsland^{2 3 4}.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** och **AT** undrade om hänvisningen till sjömän var nödvändig. **Ordföranden** föreslog att hänvisningen stryks. **Komm.** kunde godta detta. **NL** kunde godta en sådan strykning men samtyckte inte till att utfärdande av viseringar vid gränserna till sjömän ska betraktas som ett undantag. **NL** föreslog att det därför i utkastet till kodex läggs till att "viseringar för kortare vistelse och transitviseringar får utfärdas till sjömän vid gränserna".

² **CZ** föreslog att "sitt bosättningsland" ska ersättas med "det land där de lagligen är bosatta" för att säkerställa att endast lagligen bosatta personer kan ansöka om visering.

³ **HU** föreslog att "eller ursprungsland" och följande mening ska läggas till:
"Konsulatet i sökandens ursprungsland ska (via e-post, fax) samråda med konsulatet i sökandens bosättningsland om det finns ett sådant konsulat där."

SI och **AT** stödde den första delen av förslaget.

Komm. påpekade att ordet "bosättningsland" medvetet hade valts eftersom det i motsats till "ursprungsland" har både en rättslig och praktisk betydelse.

⁴ **LT** påpekade att inte alla Schengenstater är närvarande i alla tredjeländer och att sökanden därför kan tvingas ansöka om visering i ett annat land än sitt bosättningsland. Eftersom diplomatiska eller konsulära beskickningar kan omfatta flera länders jurisdiktion bör även sådana situationer beaktas i texten. **Komm.** åtog sig att överväga hur detta skulle kunna uttryckas.

2. Genom avvikelse från punkt 1 får tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i ett annat tredjeland än bosättningslandet lämna in ansökningar i tredjelandet. Sådana sökande ska motivera¹ varför ansökan ges in i det landet och det får inte råda några tvivel om sökandens avsikt att återvända² till bosättningslandet.
- I dessa fall kan³ den diplomatiska beskickningen eller konsulatet i sökandens bosättningsland eller den centrala myndigheten i den utfärdande medlemsstaten rådfrågas.

Artikel 5

Medlemsstat som ansvarar för handläggningen av viseringsansökan

1. Ansvarig diplomatisk beskickning eller ansvarigt konsulat för handläggningen av en ansökan om visering för kortare vistelse ska vara
- a) den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat på vars territorium resans enda eller viktigaste mål⁴ finns⁵, eller
 - b) om det inte går att fastställa i vilken medlemsstat resans huvudmål finns, den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat vars yttre gräns sökanden har för avsikt att passera i syfte att resa in på medlemsstaternas territorium.

¹ **IT** undrade vad "motivera" syftade på och ansåg att det var överflödigt eftersom sökanden alltid måste ha ett giltigt skäl för att ansöka om visering.

² **NL** undrade om det var lämpligt att hänvisa till "...tvivel om ... avsikt att återvända till bosättningslandet" eftersom detta inte finns med i förteckningen över skäl för vägran.

³ **BE** och **DE** ansåg att detta krav bör förbli obligatoriskt. **Komm.** erinrade om att det enligt de gällande bestämmelserna endast krävs sådana samråd i händelse av tvivel. **IT** ansåg att detta stycke är överflödigt eftersom endast gällande praxis beskrivs. **Komm.** erinrade om att viseringssökandes rättigheter och skyldigheter fastställs i utkastet till förordning och att bestämmelserna uttryckligen bör anges.

⁴ **AT** och **DE** var inte nöjda med denna definition. **Komm.** noterade att texten i de gemensamma konsulära anvisningarna endast utgör praktiska riktlinjer men att om medlemsstaterna önskar att några av inslagen ska läggas till är Komm. öppen för förslag. **BE** ville behålla lydelsen i del II, avsnitt 1.1 a–b och betonade att en sådan specifikation bör föras in i det rättsliga instrumentet snarare än att återges i separata "anvisningar". Genom ett sådant införande skulle det "juridiskt" klargöras vilken medlemsstats beskickning som har ansvaret för att handlägga en viss viseringsansökan.

⁵ "Om den medlemsstat som är ansvarig för handläggningen av en ansökan inte har något konsulat i sökandens bosättningsland får sökanden ansöka om visering vid vilket som helst av den berörda medlemsstatens konsulat."

När en ansökan om visering som gäller för flera in- och utresor ges in, ska den medlemsstat som är det sedvanliga målet¹ för resan ansvara för handläggningen av ansökan. Sådana viseringar får endast utfärdas i sökandens bosättningsland².

2. Ansvarig diplomatisk beskickning eller ansvarigt konsulat för handläggningen av en ansökan om transitvisering ska vara
 - a) den berörda medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat, vid transitering genom endast en medlemsstat, eller
 - b) den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat vars yttre gräns sökanden har för avsikt att passera i syfte att påbörja transiteringen, vid transitering genom flera medlemsstater.
3. Ansvarig diplomatisk beskickning eller ansvarigt konsulat för handläggningen av en ansökan om visering för flygplatstransitering³ ska vara
 - a) den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat på vars territorium transitflygplatsen ligger, vid transitering genom en flygplats, eller
 - b) den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat på vars territorium den första transitflygplatsen ligger, vid transitering genom två eller flera flygplatser⁴.

¹ **IT** och **PT** ansåg denna formulering vara problematisk. **NL** föreslog att detta ändras till "huvuddestination" **Komm.** erinrade om att det andra stycket i artikel 5 inte omfattas av det gällande regelverket och att skälet till att lägga till en hänvisning till "det sedvanliga målet för resan" syftade till att ge ett konkret uttryck för huvuddestinationen när det gäller en ansökan om visering för flera inresor.

² **NL** ville att "endast ... i sökandens bosättningsland" stryks eftersom affärsresande ofta tvingas att ansöka om visering utanför sina bosättningsländer. **Komm.** vidhöll att den diplomatiska beskickningen i den sökandes bosättningsland alltid skulle vara lämpligast för att handlägga ansökan och ansåg att affärsresande planerar sina resor långt i förväg. Vid eventuellt behov av att ansöka någon annanstans än i bosättningslandet gäller artikel 4.2. **SI** och **HU**: granskningsreservation. **BE** och **DE** ville behålla texten och **DE** lade till att det måste finnas flexibilitet när det gäller viseringar för flera inresor i affärssyfte. **FR** föreslog tillägget: "såvida inte särskilda omständigheter föreligger".

³ Jfr: kommentaren från **FR** i inledningen på sidan 2.

⁴ **BE** och **FR** gav exempel på hur denna formulering kan ge upphov till tolkningssvårigheter och ville att texten klargörs. **Komm.** skulle överväga dessa praktiska aspekter men hänvisade delegationerna till definitionen av "inrikesflyg" i kodexen om Schengengränserna (artikel 2.3).

Artikel 6

Behörighet när det gäller att utfärda viseringar till tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på en medlemsstats territorium

Tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på en medlemsstats territorium, utan att i den medlemsstaten ha uppehållstillstånd som ger dem rätt att resa utan att inneha visering i enlighet med artikel 5.1 b och artikel 34.1 a i kodexen om Schengengränserna, och som har giltiga skäl för att resa till en annan medlemsstat, ska ansöka om visering vid den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat som utgör resans mål.

Artikel 7

Överenskommelser om företräderskap

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, får en medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat gå med på att företräda en annan medlemsstat vid handläggningen av viseringar för kortare vistelse, transitviseringar och viseringar för flygplatstransitering. Av överenskommelsen ska det framgå hur länge den ska gälla, om det endast är tillfälligt, och vilka förfaranden som gäller för att avsluta ett sådant företräderskap samt vad som ska gälla i fråga om eventuellt tillhandahållande av lokaler, personal och lön från den företrädda medlemsstatens sida.

Sådana bilaterala överenskommelser kan föreskriva att den företrädande medlemsstaten ska översända viseringsansökningar från vissa kategorier av tredjelandsmedborgare till den företrädda medlemsstatens myndigheter för föregående samråd, i enlighet med artikel 9.3.

- [2. En medlemsstat kan också företräda en eller flera andra medlemsstater enbart i syfte att motta ansökningar och uppta biometriskä kännetecken. Mottagandet och vidarebefordrandet av akter och uppgifter till de företrädda konsulaten ska ske med respekt för relevanta bestämmelser om uppgiftsskydd och säkerhetsbestämmelser.]¹

¹ Detta stycke har inte behandlats eftersom det omfattas av ett separat förslag om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna, vilket för närvarande behandlas.

3. Den företrädande medlemsstaten ska underrätta kommissionen om ingåendet av nya överenskommelser om företrädarskap eller om uppsägning av sådana senast tre månader¹ innan överenskommelsen träder i kraft eller upphör att gälla.
4. Samtidigt² ska den företrädande medlemsstaten underrätta såväl andra medlemsstaters diplomatiska beskickningar eller konsulat som Europeiska kommissionens delegation inom den berörda jurisdiktionen om när överenskommelser om företrädarskap har ingåtts och när de träder i kraft³.
5. Den företrädande medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat ska, [när de handlar på en annan medlemsstats vägnar,]⁴ följa alla bestämmelser om handläggning av ansökningar om viseringar för kortare vistelse, transitviseringar och viseringar för flygplatstransitering⁵ som föreskrivs i denna förordning, och fristerna i artikel 20.1 ska vara tillämpliga.

¹ **PT** ansåg att denna bestämmelse är problematisk eftersom en sådan representation kan krävas i nödsituationer. **FR, AT, IT, BE, DK** och **NL** ville att hänvisningen till 3 månader stryks. **Komm.** betonade att det är viktigt att öka insynen i viseringspolitiken och att sökanden vet var de bör ansöka om visering (tremånadersperioden motsvarar den tidsfrist som fastställts för att ansöka om visering (jfr artikel 10.1) och erfarenheten har dessutom visat att medlemsstaterna ofta anmäler överenskommelser om representation flera månader efter det att de har trätt i kraft. När det gäller anmälan om "tillfällig representation" hade Komm. inte något emot att omformulera texten men undrade om detta var nödvändigt med tanke på att sådan tillfällig representation föreföll vara mycket ovanlig. Eftersom viktigare idrottsevenemang planeras lång tid i förväg skulle anmälan om tillfällig representation i samband med sådana evenemang kunna göras enligt de tidsfrister som föreslås i texten.

² **Komm.** noterade att det hade valts en vagare term i fråga om den företrädande medlemsstatens information till diplomatiska beskickningar lokalt.

³ **Ordföranden** föreslog tillägget: "och upphör att gälla" för att denna bestämmelse ska överensstämma med bestämmelsen i det tredje stycket. **Komm.** samtyckte till detta tillägg.

⁴ **BE** ansåg att denna mening var överflödig och föreslog att den ska strykas. **Komm.** kunde godta detta.

⁵ Som svar på en fråga från **HU** noterade **Komm.** att på grund av dessa viseringars särskilda art vore det olämpligt att utfärda dem genom representation.

6. Om en diplomatisk beskickning eller ett konsulat för den företrädande medlemsstaten har för avsikt att avslå en ansökan, ska hela ärendeakten [överlämnas till de centrala myndigheterna]¹ i den företrädade medlemsstaten, så att de kan fatta ett slutligt beslut om ansökan inom den tidsfrist som anges i artikel 20.1.
7. Om den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den företrädande medlemsstaten beslutar att samarbeta med kommersiella organ som tjänar som ombud eller att lägga ut delar av handläggningen av viseringsansökningar på entreprenad², ska sådana rutiner även omfatta ansökningar som handläggs genom företrädarskap. Den representerade medlemsstatens centrala myndigheter ska dock vederbörligen underrättas på förhand.³

¹ Några delegationer (NL, AT, PT) var oroliga över följderna av denna bestämmelse. FI föreslog att texten inom hakparentes ska ersättas med följande: "sändas till närmaste regionala ambassad". Skyldigheten att motivera en avslagen ansökan (jfr artikel 23) skulle således åligga den representerade medlemsstaten, vilket skulle förenkla eventuella överklagandeförfaranden. SE och SI stödde detta förslag. BE ansåg att det var ett bra förslag men behöll en granskningsreservation. EE stödde förslaget från Finland men noterade att detta endast bör vara ett alternativ eftersom det inte skulle vara rimligt att överlämna alla dessa uppgifter när de samtidigt lagras i VIS. DK och LT föredrog det ursprungliga förslaget. IT undrade varför detta skulle vara nödvändigt eftersom den företrädande medlemsstaten själv bör fatta alla beslut när det gäller ansökningarna. FR erinrade om att det uppstår problem med "avslag vid representation" vid tvister, bl. a. på grund av att överklagande regleras av nationella bestämmelser. Införandet av en handläggningsavgift som ska betalas när en viseringsansökan lämnas in har skapat ytterligare problem. FR kan godta att icke alltför omfattande akter överlämnas till de centrala myndigheterna och föreslog att detta ska vara ett alternativ för att ha så många lösningar som möjligt. Komm. vidhöll att avslag på viseringsansökningar är ett rättsligt problem och inte handlar om förtroende och hänvisade till exempel på otillfredsställande situationer på platsen där sökanden inte hade fått något formellt avslag utan har uppmanats att ta kontakt med den representerade medlemsstatens närmaste beskickning som kunde vara mycket avlägsen. KOMM. behöll därför texten och höll med om att överföringen av akterna skulle underlättas av VIS. KOMM. uppmärksammade delegationerna på artikel 19.1 där begreppet "avvisning" av ansökningar införs och noterade att detta skulle kunna vara ett inslag som minskade omfattningen av problemen i samband med representation.

² NL undrade vad skillnaden mellan samarbete med kommersiella organ som tjänar som mellanhänder och utläggning av uppgiften var.

³ Komm. informerade delegationerna om att denna punkt hade lagts till på grund av praktiska erfarenheter från New Delhi ("TM 2004") men föreslog att punkten diskuteras när väl behandlingen av det separata förslaget om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna hade avslutats. IT kunde inte godta att den representerade medlemsstaten ska ha något att säga till om när det gäller hur den företrädande medlemsstaten organiserar sin konsulära beskickning och erinrade om att representationssystemet bygger på frivillighet. AT stödde denna synpunkt.

Artikel 8

Föregående samråd med medlemsstaternas egna centrala myndigheter

1. En medlemsstat kan kräva att dess diplomatiska beskickningar eller konsulat ska samråda¹ med sina centrala myndigheter innan de utfärdar viseringar till medborgare i vissa tredjeländer eller särskilda kategorier av sådana medborgare.

I bilaga I finns en förteckning över de tredjeländer för vars medborgare eller särskilda kategorier av medborgare ett sådant samråd krävs.

2. Sådant samråd ska inte påverka den tidsfrist² för prövning av viseringsansökningar som anges i artikel 20.1³.
3. Om en medlemsstat företräder en annan medlemsstat i enlighet med artikel 7.1, ska de centrala myndigheterna i den företrädande medlemsstaten utföra det samråd som föreskrivs i punkt 1.

¹ **PL** föreslog att gränskontrollmyndigheterna inte ska vara skyldiga att genomföra sådana samråd när de utfärdar viseringar. **Komm.** föreslog att denna fråga, i förekommande fall, ska tas upp i samband med artikel 32.

² **HU** och **DE** ansåg att detta inte gav tillräckligt med tid för att genomföra de nödvändiga kontrollerna. **KOMM** hänvisade till motiveringen (dok. 11752/06, s. 8–9).

³ **IT** tyckte att denna formulering var för vag och föreslog följande: "ska ske inom den tidsfrist som anges i ...".

Artikel 9¹

Föregående samråd med samt information till andra medlemsstaters centrala myndigheter

1. En medlemsstat får begära att de centrala myndigheterna i andra medlemsstater samråder med dess egna centrala myndigheter innan de utfärdar viseringar till medborgare i särskilda tredjeländer eller särskilda kategorier av sådana medborgare.

I bilaga II finns en förteckning över de tredjeländer för vars medborgare eller särskilda kategorier av medborgare ett sådant samråd krävs².

¹ Alternativ text från HU efter mötet den 14–15 november 2006:
HU föreslår att de "förenklade" samråden enligt punkt 3 ska bli gängse förfarande och att de första tre punkterna i artikel 9 ska omformuleras genom att ordningsföljden ändras på följande sätt:

"1. En medlemsstat kan kräva att dess centrala myndigheter underrättas om de viseringar som andra medlemsstaters diplomatiska eller konsulära beskickningar utfärdar till medborgare i särskilda tredjeländer eller till särskilda kategorier av sådana medborgare. De tredjeländer för vars medborgare eller de särskilda kategorier av medborgare för vilka det krävs sådana uppgifter ska anges i bilaga II.

2. En medlemsstat får dessutom begära att de centrala myndigheterna i andra medlemsstater samråder med dess egna centrala myndigheter innan de utfärdar viseringar till medborgare i vissa tredjeländer eller särskilda kategorier av sådana medborgare. De tredjeländer för vars medborgare eller de särskilda kategorier av medborgare för vilka ett sådant samråd krävs har markerats med () i bilaga II.*

3. De centrala myndigheter som erhållit en begäran om samråd ska handla inom tre arbetsdagar från det att begäran mottogs. Om inget svar från de rådfrågade myndigheterna har inkommit inom denna frist, ska detta ses som ett godkännande för de begärande centrala myndigheterna att ge sin diplomatiska eller konsulära beskickning tillstånd att utfärda viseringen."

² **Komm.** påminde om att dessa förteckningar för närvarande inte är offentliga men att kommissionen hade föreslagit att de av öppenhetsskäl ska offentliggöras och sade att ett sådant offentliggörande även skulle kunna leda till att medlemsstaterna blev försiktigare med att lägga till tredjeländer för vilka samråd krävs.

FR, NL och IT stödde inte offentliggörandet av denna information på grund av de tänkbara negativa politiska konsekvenserna. **Komm.** noterade att en slutlig kompromiss skulle kunna vara att hålla hemligt vem som gjort begäran om föregående samråd men att offentliggöra förteckningen över tredjeländer som omfattas av sådana samråd. Denna bestämmelse bör dock behandlas mot bakgrund av införandet av en obligatorisk motivering av beslut om avslag.

2. De centrala myndigheter som erhållit en begäran om samråd ska handla inom tre¹ arbetsdagar² från det att begäran mottogs. Om inget svar från de rådfrågade myndigheterna har inkommit inom denna frist, ska detta ses som ett godkännande för de begärande centrala myndigheterna att ge sin diplomatiska beskickning eller sitt konsulat tillstånd att utfärda viseringen.³
3. En medlemsstat kan kräva att dess centrala myndigheter endast underrättas om de viseringar som andra medlemsstaters diplomatiska beskickningar eller konsulat utfärdar till medborgare i särskilda tredjeländer eller till särskilda kategorier av sådana medborgare. De tredjeländer för vilka sådana uppgifter krävs har markerats med (*) i bilaga II.⁴
4. Föregående samråd och information ska ske i enlighet med artikel 14.2 i VIS-förordning nr ...⁵

¹ **BE** och **IT** ansåg att denna tidsfrist är för kort, andra delegationer föreslog andra tidsfrister: 5 arbetsdagar (NL), 7 arbetsdagar (SK, PL). FR undrade varför de nuvarande tidsfristerna inte kunde behållas. **Komm.** erinrade om att det nuvarande systemet inte fungerar bra och att det vid flera tillfällen har slagits fast att den hörda medlemsstaten endast svarade i extremt få fall. Tidigare försök att ändra systemet har dessutom givit vid handen att medlemsstaterna i många fall endast önskade bli informerade och att åtskillnaden mellan "samråd" och "information" därför hade införts. **Ordföranden** påminde om att förlängda frister för utfärdande ibland medförde politiska problem

² Ett antal delegationer undrade vad som menas med tre arbetsdagar. Rådets juridiska avdelning hänvisade till den befintliga gemenskapslagstiftningen om tidsfrister där de två grundläggande inslagen är att den dag när tidsfristen inleds inte räknas och att tidsfristen aldrig kan börja på en helgdag utan skjuts upp till den därpå följande första arbetsdagen (jfr rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister, EGT L 38, 15.2.1980, s. 35).

³ **DK:** granskningsreservation.

⁴ **IT** och **ES** stödde denna bestämmelse.

⁵ **Komm.** informerade delegationerna om att den grundläggande idén var att genomföra samråden via VIS och, om utkastet till förordning skulle antas innan VIS tas i drift, skulle det kunna vara nödvändigt att införa en övergångsperiod.

5. Om en medlemsstat företräder en annan medlemsstat i enlighet med artikel 7.1, ska den företrädande medlemsstatens centrala myndigheter utföra det samråd som föreskrivs i punkt 1 och/eller lämna den information som föreskrivs i punkt 3.¹

¹ **PL** menade att denna bestämmelse skulle kunna göras mer flexibel genom att följande läggs till: "såvida inte den företrädande och den representerade medlemsstaten enas om något annat. **Komm.** kommer att överväga detta.

Kapitel II

Ansökan

Artikel 10

Praktiska förutsättningar för ingivande av ansökan

1. Ansökningar ska ges in senast tre månader innan den planerade vistelsen inleds^{1 2}.
2. Det får ställas krav på att sökandena³ ska avtala om ett möte för att ge in sin ansökan. Detta möte får avtalas direkt med den berörda diplomatiska beskickningen eller konsulatet eller, i tillämpliga fall, via ett ombud. Mötet ska⁴ äga rum inom två veckor⁵.

¹ **FR** föreslog följande tillägg: "eller innan sista giltighetsdagen för en visering för flera inresor med lång giltighet.". .

² **AT** ansåg att följande formulering av punkt 1 skulle passa bättre. "Viseringar ska utfärdas senast tre månader innan den planerade vistelsen inleds."

³ **NL** önskade ersätta detta ord med "utlänningar som omfattas av viseringstvång", men **Komm.** fann definitionen i artikel 2.1 tillfyllest.

⁴ **HU** önskade att detta ord ersätts med "bör".

⁵ Ett antal delegationer (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) ansåg att denna tidsfrist är för kort, särskilt under högsäsong. **AT** tillade att denna typ av bestämmelse bör tas upp i anvisningarna för hur kodexen ska tillämpas. Apropos de allmänna kommentarerna om kodexens och de praktiska anvisningarnas innehåll (se inledning), betonade **Komm.** att tidsfristens längd kunde ses över men att en fast tidsfrist inte var att betrakta som en ren praktisk detalj. **Komm.** påminde delegationerna om att medlemsstaterna är skyldiga att införa anständiga förfaranden och rättvis behandling av sökande. **BE** ansåg att om det införs en fast tidsfrist måste det fastställas påföljder för uraktlåtenhet att iaktta tidsfristen. **BE** föreslog följande formulering: "inom en rimlig tidsgräns", och därefter skulle fristen kunna tidsbestämmas i anvisningarna. **FR** och **IT** stödde detta förslag men ansåg, utifrån den enorma variationen i fråga om situationer/tredjeländer/omständigheter för utfärdandet av viseringar, att en fast tidsfrist aldrig skulle kunna tillämpas över hela världen.

- 3.¹ I väl motiverade fall eller i motiverade brådsakande fall ska sökandena ha rätt att ge in sina ansökningar utan föregående möte, eller så ska ett möte anordnas omedelbart².
4. Om de uppgifter som tillhandahållits för att bestyrka ansökan är ofullständiga, ska sökanden underrättas om vilken ytterligare dokumentation som krävs³. Sökanden ska uppmanas att tillhandahålla den kompletterande informationen/dokumentationen utan dröjsmål⁴, och underrättas om att hinder kommer att förklaras att föreligga mot upptagande av ansökan till prövning om de begärda uppgifterna inte ges in inom en⁵ kalendermånad från dagen för denna uppmaning.⁶

¹ LU ansåg att denna bestämmelse bör överföras till de kommande anvisningarna. **Komm.** som förklarade sambandet mellan punkterna 2 och 3, noterade att syftet var att medge medlemsstaterna att samarbeta med en extern tjänsteleverantör för att motta ansökningar, samtidigt som möjligheten bibehålls för sökande att ansöka direkt på konsulatet. **EE** ansåg formuleringen av punkterna 2 och 3 luddig. **Komm.** erinrade om att detta så som flera delegationer påpekade var gängse praxis och att kommissionen helt enkelt hade omsatt denna praxis i en allmän regel.

² **FR** och **NL** undrade vad detta ord innebar.

³ **Komm.** skulle överväga förslaget från **HU** och **LV** om att utarbeta en enhetsblankett för begäran om kompletterande handlingar.

⁴ **DK** och **LV** undrade vad detta ord innebar.

⁵ **SE**, **IT** och **LV** ansåg att 2 veckor skulle passa bättre för att undvika att konsulat tvingas förvara stora mängder ofullständiga akter, medan **BE** och **LU** ansåg en månad lämpligt. **Komm.** vidhöll nödvändigheten av en universell tidsfrist.

⁶ **NL** ansåg att det borde göras åtskillnad mellan viktiga handlingar (exempelvis pass) och kompletterande handlingar och lade in en granskningsreservation mot denna punkt. **Komm.** var villig att överväga idén om en sådan åtskillnad i samband med artikel 12. **NO** lade in en reservation eftersom, enligt nationell norsk lagstiftning, alla beslut som är fattade beträffande viseringsansökningar, inklusive förklaring av att det föreligger hinder mot upptagande av ansökan till sakprövning (artikel 19.1), måste motiveras och kan överklagas.

Artikel 11* ¹

Upptagande av biometriska uppgifter

1. Medlemsstaterna ska samla in biometriska kännetecken bestående av ansiktsbild och tio fingeravtryck från sökanden i enlighet med vad som fastställts i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

Vid ingivandet av den första viseringsansökan ska varje sökande inställa sig personligen. Vid det tillfället ska följande biometriska kännetecken samlas in:

- a) ett fotografi som skannats eller tagits vid ansökningstillfället och
 - b) tio platta fingeravtryck som tagits digitalt.
2. För eventuella därpå följande ansökningar ska de biometriska kännetecknen kopieras från den första ansökan, under förutsättning att denna inte är äldre än 48 månader. Efter denna tidsrymd ska en efterföljande ansökan betraktas som en "första ansökan".

* Denna artikel behandlades inte eftersom den ingår i utkastet till förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna (13610/2/06).

¹ **FR** undrade om händelsekronologin i artikel 10 var logisk. Punkterna 1–3 gällde "besökstid" medan punkt 4 avsåg "vissa aspekter av behandlingen". **FR** föreslog att om begreppet "fullständig ärendeakt" införs en uttömmande förteckning över nödvändiga bestyrkande handlingar bör upprättas för att få en klar definition av "villkor för att ta upp ansökan till prövning". **HU** delade detta synsätt. **Komm.** föreslog att man diskuterar en eventuell överföring av artikel 10.4 till en annan artikel när artiklarna 12 och 19 behandlas. **Komm.** riktade delegationernas uppmärksamhet på att artikel 12 räknar upp kriterierna för att en ansökan ska tas upp till sakprövning (nödvändiga handlingar) som därefter presenteras en och en i artiklarna 13–15. **Komm.** skulle ändå ta upp de franska förslagen till övervägande. **AT** ansåg uttrycket "hinder kommer att förklaras att föreligga mot upptagande av ansökan till prövning" inte tillräckligt exakt. För närvarande gäller att antingen utfärdas en visering eller avslås ansökan på grundval av materiella eller formella skäl. **CZ** var enigt med **FR** och **AT**.

3. De tekniska kraven i fråga om fotografiet och fingeravtrycken ska uppfylla internationella normer enligt ICAO-dokument 9303 del 1 (pass) 6:e utgåvan¹.
4. Upptagandet av de biometriska kännetecknen ska göras av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad personal på den diplomatiska beskickningen eller på konsulatet eller, under deras överinseende, av den externa tjänsteleverantör som avses i artikel 37.1 c.

Inmatningen av uppgifterna i informationssystemet för viseringar (VIS) får endast göras av vederbörligen bemyndigad konsulatpersonal i enlighet med artikel 4.1, artikel 5 och artiklarna 6.5 och 6.6 i VIS-förordningen.

5. Följande sökande ska undantas från kravet på att lämna fingeravtryck:
 - a) Barn under sex år.
 - b) Personer som det är fysiskt omöjligt att ta fingeravtryck på. Om det är möjligt att ta avtryck på färre än tio fingrar ska dock detta antal fingeravtryck tas.

Medlemsstaterna kan medge undantag från kravet om insamling av biometriska kännetecken för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass samt särskilda pass.

I vart och ett av dessa fall ska orden "ej tillämpligt" föras in i VIS.

6. På varje plats ska medlemsstaterna antingen utrusta sitt konsulat med erforderlig utrustning för upptagning/insamling av biometriska kännetecken eller, utan att det påverkar tillämpningen av möjligheterna till företräderskap i artikel 7, besluta att använda en av de samarbetsformer som beskrivs i artikel 37.

¹ De tekniska kraven är samma som för pass som medlemsstaterna utfärdar till sina medborgare, i enlighet med förordning (EG) nr 2252/2004.

Artikel 12

Ingivande av ansökan om visering¹

1.² I samband med en ansökan om visering ska sökanden

- f) fylla i det ansökningsformulär som avses i artikel 13,
- g) uppvisa en giltig resehandling som måste³ vara giltig i åtminstone tre månader efter den planerade avresan från medlemsstaternas territorium, och som innehåller en⁴ eller flera tomma sidor för påförande av visering⁵,
- h) tillhandahålla bestyrkande handlingar, i enlighet med artikel 14 och bilaga IV⁶, som bevis på vistelsens syfte och varaktighet,

¹ **DE** noterade att den allmänna principen om nödvändigheten av en personlig intervju med varje sökande (liksom möjliga undantag) bör fastställas uttryckligen i förordningen. **DE** ansåg också att en omstrukturering av artiklarna 12, 14, 15, 18 och 23 var behövlig för att införa en klar åtskillnad mellan a) materiella krav, b) procedurkrav, och c) laglig rätt att överklaga. **EE, NL, FR** och **AT** stödde de punkter **DE** tagit upp, och **FR** lade till att grundvillkoren för "prövbarhet" borde vara inlämning av ett ifyllt ansökningsformulär, en giltig resehandling och betalning av den administrativa avgiften. Därefter bör den andra delen av de styrkande handlingarna bevisa att de inresevillkor som avses i kodexen om Schengengränserna är uppfyllda; medel för uppehälle; lämplig form av medicinsk reseförsäkring; medel för återsändande; den socioekonomiska situationen i bosättningslandet. **Komm.** riktade delegationernas uppmärksamhet på artikel 11 (som ska föras in så snart ändringen av de gemensamma konsulära anvisningarna godkänts) som innehöll nyckeln till frågan om personligt infinnande (vid första ansökan).

² **FR** fann det märkligt att denna punkt innehöll en förteckning över ett antal krav och bestyrkande handlingar utan närmare motivering. **Komm.** skulle överväga denna punkt på nytt men i princip är detta de delar som tillsammans bildar "villkoren för upptagande till sakprövning".

³ **DK** föreslog tillägget "i princip" eftersom andra tidsfrister kunde vara tillämpliga. **Komm.** påminde om att tre månader var den giltighetsperiod som tillämpades i nuvarande lagstiftning men om medlemsstaterna kräver längre perioder i praktiken kunde hänsyn tas till detta.

⁴ **FR** ansåg att det måste finnas minst 2 tomma sidor för att det ska finnas plats att anbringa viseringsmärket och stämplarna (det sistnämnda vid gränsen).

⁵ **LT** föredrog den nuvarande versionen av denna bestämmelse i de gemensamma konsulära anvisningarna, och fann denna formulering alltför restriktiv.

⁶ **Komm.** betonade att denna struktur var identisk med den som ingår i kodexen om Schengengränserna.

- i) styrka att han eller hon har tillräckliga medel för sitt uppehälle, i enlighet med artikel 5.3 i kodexen om Schengengränserna¹,
 - j) tillåta att hans eller hennes fingeravtryck upptas i enlighet med artikel 11.2,
 - k) betala den handläggningsavgift som föreskrivs i artikel 16.
2. Sökanden ska i tillämpliga fall styrka att han eller hon har en lämplig medicinsk reseförsäkring, i enlighet med artikel 15². Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat kan inom ramarna för arrangemang för lokalt konsulärt samarbete enas om att denna bevisning inte behöver läggas fram förrän i samband med utfärdandet av viseringen³.

¹ **NL** ansåg att hänvisningen till kodexen om Schengengränserna borde utelämnas eftersom situationen vid gränsen är annorlunda jämfört med en situation där en person ansöker om visering vid ett konsulat. **DK** stödde detta förslag med tillägget att det inte borde vara obligatoriskt för alla sökande att bevisa att de har tillräckliga medel för uppehållet, exempelvis i fråga om betrodda affärsresande.
Som svar på en kommentar från **BE** påminde **ordföranden** delegationerna om att den tidigare bilaga 7 till de gemensamma konsulära anvisningarna hade upphävts av kodexen om Schengengränserna och att nödvändiga medel för uppehållet för inresa i Schengenområdet nu nämndes i artikel 5.1 i den förordningen.
Komm. påminde delegationerna om att bevis för tillräckliga medel för uppehållet var ett av villkoren för inresa och således för att erhålla en visering.

² **FR** önskade med stöd av **AT** att hänsyn skulle tas till undantagen från detta krav och föredrog lydelsen i de gemensamma konsulära anvisningarna (del V, 1.4, nionde stycket, sidan 30 (12357/1/05)).
Komm. framhöll att inresevillkor, villkor för att erhålla en visering och villkoren för att röra sig fritt inom Schengenområdet var identiska, medan sätten att bevisa att personen i fråga hade tillräckliga medel för uppehållet skilde sig åt. **LU** instämde i detta och riktade delegationernas uppmärksamhet på att till och med betrodda sökande kunde anmodas att förete bevis för tillräckliga medel för uppehållet vid gränsen, jfr även artikel 41 i utkastet till förordning.
Komm. noterade att artikel 12.2 och artikel 15 var baserade på de reviderade riktlinjer som utarbetades 2005 och uppdaterades 2006 efter införandet av medicinsk reseförsäkring (9654/06 VISA 137 COMIX 482) men skulle vara öppen för en ändring av denna text.

³ **EE** och **LV** ansåg att medicinsk reseförsäkring borde vara en del av de bestyrkande handlingarna och läggas fram i samband med ansökan och aldrig när viseringen utfärdas. **BE** och **FR** stödde denna ståndpunkt med argumentet att det ställde till problem för de konsulära myndigheterna när den medicinska reseförsäkringen lades fram först vid utfärdandet. **NO** ansåg att det var svårt att kräva att sökanden skulle betala för en försäkring innan han/hon visste om en visering skulle beviljas, och föreslog tillägg av text med hänvisning till "förhandsbekräftelse".

3. I tillämpliga fall ska en sådan stämpel som beskrivs i artikel 17 anbringas på sökandens pass¹.

Artikel 13

Ansökningsformulär

1. Viseringssökande ska fylla i och underteckna ansökningsformuläret² i bilaga III. Medföljande personer som finns upptagna i sökandens resehandling ska fylla i separata ansökningsformulär.
2. Den diplomatiska beskickningen eller konsulatet ska kostnadsfritt ställa ansökningsformuläret till sökandenas förfogande och formuläret ska finnas lätt tillgängligt, såväl i pappersform som i elektronisk form.
3. Formuläret ska finnas tillgängligt på^{3 4}
 - a) de språk som är officiella i den medlemsstat som viseringsansökan avser,
 - b) värdlandets officiella språk, eller
 - c) värdlandets officiella språk och de språk som är officiella i den medlemsstat som viseringsansökan avser.

¹ **IT** och **AT** noterade att detta inte var lönt eftersom all information skulle komma att vara lagrad i VIS. **Komm.** riktade delegationernas uppmärksamhet på artikel 17.5 genom vilken denna bestämmelse skulle komma att avskaffas så snart data överförs till VIS.

² **AT** och **FR** fann följande formulering mera passande: "sökanden ska inlämna ett ifyllt och undertecknat formulär" och det bör tillfogas en bestämmelse där det anges att detta när det är fråga om underåriga bör skötas av den person som har föräldraansvar. **Komm.** ansåg det vara nödvändigt att göra åtskillnad mellan ifyllande, undertecknande och kategori av sökande. **IT** ansåg att ansökningsformuläret borde undertecknas med konsulär personal närvarande. **Komm.** noterade att detta vore ideallösningen men undrade hur detta skulle fungera i praktiken när ansökningar lämnas in via resebyråer osv.

³ **NL** och **CZ** föreslog att leden b och c utgår.

⁴ **Komm.** betonade att det var viktigt att inte förväxla formuläret med ifyllandet av detsamma, samt att något som kan tyckas vara en enkel procedurfråga (ansökningsformulärets tillgänglighet på diverse relevanta språk) är problematiskt, vilket framgår av de många klagomålen från viseringssökande som kommissionen får motta.

Utöver de språk som anges i första stycket, får formuläret göras tillgängligt på ett annat officiellt EU-språk.

Om formuläret endast finns tillgängligt på de språk som är officiella i den medlemsstat som viseringsansökningen avser, ska en översättning av ansökningsformuläret till värdlandets officiella språk göras tillgänglig för de viseringssökande separat.

En översättning av ansökningsformuläret till värdlandets officiella språk ska utarbetas inom ramen för det lokala konsulära samarbetet.¹

4. Sökandena ska underrättas om vilka språk som får användas för att fylla i ansökningsformuläret.¹

¹ HU ansåg att dessa bestämmelser bör finnas i de praktiska anvisningarna.

Artikel 14

Bestyrkande handlingar

1. Sökanden ska¹ lägga fram följande handlingar:

- a) Handlingar som anger syftet² med resan³.
- b) Handlingar som rör logi⁴.

¹ SE och IT vill ersätta detta ord med "får" eller "bör". Detta stöddes av FR som noterade att trovärdiga sökande (till exempel affärsmän) bör undantas från kravet att ge in alla handlingar. Detta skulle också frigöra konsulär personal för arbete med mer problematiska sökande. FR föredrog formuleringarna i de gemensamma konsulära anvisningarna. **Komm.** erinrade om att alla sökande måste ge in dessa handlingar. Trovärdiga personer skulle sedan eventuellt kunna beviljas visering för flera inresor med längre giltighet. Men en sådan person som ansöker vid ett annat tillfälle, måste på nytt bevisa sin "trovärdighet".

² FR noterade att detta bör översättas med *motif de voyage*.

³ På en fråga från ES gjorde **Komm.** delegationerna uppmärksamma på artikel 18.6, av vilken man kan dra slutsatsen att personer som ansöker om visering för flygplatstransitering av uppenbara skäl inte skulle behöva styrka resan/vistelsen. **Komm.** kunde acceptera ett tillägg av "utan att det påverkar artikel 18.6". ES föreslog att punkt 1 skulle inledas på följande sätt: "Personer som ansöker om enhetlig visering".

⁴ LV stöder införandet av ett nytt harmoniserat formulär som styrker inbjudan, sponsring och logi och anser att denna åtgärd kommer att bidra till ett mer harmoniserat genomförande av den gemensamma viseringspolitiken. I det nuvarande utkastet till förordning anges dock som enda möjlighet att detta formulär används i pappersform. LV inser att detta är en användbar möjlighet (särskilt i de fall pappersformen är den enda möjliga, t.ex. vid "representation") men anser att denna inskränkning vad gäller form för formuläret strider mot syftet att behandla viseringsansökningarna på mer effektivt sätt. Med hänvisning till nuvarande lettisk praxis, anser LV att medlemsstaterna måste tillåtas använda formuläret även i elektronisk form.

Att behandla och lagra inbjudningar elektroniskt innebär väsentliga fördelar jämfört med pappershanteringen, eftersom den elektroniska behandlingen förenklar och påskyndar de administrativa förfaranden som är förenade med inlämnandet och godkännandet av inbjudningar. Elektroniska behandling av inbjudan underlättar både de inbjudnes engagemang i förfarande för utfärdandet av viseringen och de diplomatiska beskickningen eller konsulatetnas arbete. En sådan process säkerställer att den inbjudne i de flesta fall endast behöver uppsöka den ansvariga myndigheten en gång (principen om samlad behandling) och inte behöver lämna in en bekräftad inbjudan till den ansvariga beskickningen. Personalen vid de diplomatiska beskickningen eller konsulatet som har direkt tillgång till databasen kan kontrollera status för inbjudan mycket snabbare och enklare. Att inbjudningarna behandlas och lagras elektroniskt minskar dessutom risken för förfalskning och missbruk och ger möjlighet att när så är lämpligt kontrollera inbjudningar som samme inbjudne har lämnat in tidigare. Användning av ett elektroniskt inbjudningsformulär gör alltså behandlingen för godkännande av inbjudningar enklare och säkrare och säkerställer både snabb och effektiv undersökning av viseringsansökningar och en tillfredsställande kontroll av den olagliga invandringen.

- c) Handlingar som visar att det finns tillräckliga ekonomiska medel för att täcka kostnaderna för uppehålle.¹
- d) Handlingar som styrker sökandens avsikt att återvända till utreselandet.²

3

Formuläret som styrker att det finns en inbjudan, ett sponsoråtagande och logi återfinns i bilaga V.⁴

2. I bilaga IV finns en icke uttömmande förteckning över bestyrkande handlingar som den diplomatiska beskickningen eller konsulatet kan kräva av viseringssökanden för att kontrollera om villkoren i artikel 12.1 c och d är uppfyllda.
3. Inom ramen för det lokala konsulära samarbetet ska det bedömas om det finns behov av att inom varje enskild jurisdiktion komplettera och harmonisera förteckningen över bestyrkande handlingar i bilaga IV, så att hänsyn tas till lokala förhållanden.

¹ NL ansåg att de ekonomiska medlen även ska täcka resekostnader. Enligt **Komm.** omfattar medel för uppehålle kostnaderna för såväl resa som uppehålle. Detta skulle kunna skrivas ut men samstämmigheten med koden om Schengengränserna bör bevaras.

² FR föreslog följande formulering: "Handlingar som gör det möjligt att bedöma sökandens avsikt att återvända till utreselandet." **Komm.** kunde godta detta.

³ FR ville lägga till "e) Bevis på medicinsk reseförsäkring". **Komm.** stödde inte detta förslag utan framhöll att man genom att visa upp ett bevis på medicinsk reseförsäkring inte kan anses visa upp en bestyrkande handling utan att det snarare bör ses som ett av de villkor som måste uppfyllas innan en visering kan utfärdas.

FI undrade om inte fotot borde nämnas någonstans. **Komm.** noterade att fotot ska fästas på ansökningsformuläret och att det därför inte behöver nämnas särskilt.

⁴ DK och NO ville fortsätta att använda sina nationella formulär. **Komm.** noterade att syftet med att införa ett harmoniserat formulär är just att undvika att alla använder olika formulär.

Artikel 15

Medicinsk reseförsäkring

1. Personer som ansöker om visering för kortare vistelse och transitvisering¹ ska styrka att de har en lämplig och giltig reseförsäkring som täcker eventuella kostnader som kan uppstå i samband med hemtransport av medicinska skäl, akut läkarhjälp och/eller brådskande sjukhusvård².

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12.2 sista meningen, ska bevis på att det finns en reseförsäkring läggas fram i samband med att ansökan lämnas in.³

2. Personer som ansöker om visering för flera inresor⁴ med lång giltighet ska styrka att de har en lämplig medicinsk reseförsäkring som täcker tiden för den första planerade resan.

Dessutom ska sådana sökande underteckna den förklaring som finns i ansökningsformuläret, varigenom de intygar att de känner till kravet att ha en medicinsk reseförsäkring för flera på varandra följande vistelser.

¹ **BE** ansåg att det är överdrivet att insistera på detta för personer som ansöker om transitvisering (med en giltighetstid på 1–5 dagar) och fann att det mot bakgrund av detta var ännu mer ologiskt att personer som ansöker om visering vid gränsen skulle undantas från kravet på medicinsk reseförsäkring (punkt 5). **Komm.** kommer inte att insistera på att behålla kravet för personer som ansöker om transitvisering. På en fråga från **FR** bekräftade **Komm.** att detta inte omfattade visering för flygplatstransitering.

² **FR** vill lägga till en hänvisning till "aide sociale". **Komm.** undrade vilken typ av utgifter detta skulle vara.

³ **BE** ansåg att bevis på medicinsk försäkring av praktiska skäl alltid bör företes när ansökan lämnas in och tillade att hela syftet med medicinsk reseförsäkring skulle undermineras, om beviset bara behöver visas upp när sökanden hämtar viseringen. **ES** och **LV** stödde dessa synpunkter och tillade att en harmoniserad praxis skulle förhindra "visashopping". **NO**, **DK** och **PT** föredrog att behålla båda alternativen.

⁴ På en fråga från **SI** påpekade **Komm.** att det var flertalet inresor som var viktigt och inte vistelsernas längd eller viseringens giltighetstid.

3. Försäkringen måste vara giltig inom hela medlemsstaternas territorium och omfatta hela den period som den berörda personens vistelse eller transitering varar. Försäkringsbeloppet ska uppgå till minst 30 000 EUR.

När en visering med begränsad territoriell giltighet eller en transitvisering utfärdas, är det tillräckligt att försäkringen täcker den eller de berörda medlemsstaterna.¹

4. De sökande ska i princip teckna försäkringen i bosättningslandet. Om detta inte är möjligt bör de försöka att teckna försäkring i ett annat land.

Den person som undertecknar formuläret i bilaga V kan teckna försäkring för sökandens räkning, varvid villkoren i punkt 3 ska gälla.²

5. Innehavare av diplomatpass³, sjömän⁴ som omfattas av ILO-konventionerna nr 108 och 185 samt tredjelandsmedborgare som ansöker om visering vid gränsen⁵ ska vara undantagna från kravet att ha en lämplig och giltig reseförsäkring.⁶

6. Behovet av ytterligare undantag kan bedömas inom ramen för det lokala konsulära samarbetet.⁷

¹ HU föreslog strykning av hänvisningen till "transitvisering". **Komm.** påpekade att denna typ av visering hade lagts till på grund av en sådan viserings maximala längd, vilket innebär att innehavaren endast kan resa via ett ganska begränsat antal Schengenstater.

² NL föreslog att det klargörs att försäkringen bör tecknas i den resande personens namn. **Komm.** kan godta en sådan ändring.

³ På en fråga från IT påpekade **Komm.** att detta allmänna undantag gällde en klart begränsad kategori av personer i motsats till vad som är fallet för innehavare av tjänstepass.

⁴ FR vill stryka hänvisningen till sjömän, eftersom den försäkring som fastställs i ILO-konventionen omfattar andra frågor än medicinsk reseförsäkring. **Komm.** föreslog att FR lägger fram en alternativ text.

⁵ På en fråga från LU erinrade **Komm.** om att man endast i undantagsfall (oftast på grund av trängande behov) kan ansöka om visering vid gränsen, varför detta undantag var berättigat. Dessutom skulle det i flesta fall vara omöjligt att erhålla en försäkring vid gränsen.

⁶ HU föreslog att det läggs till en hänvisning till EU-medborgares familjemedlemmar. **Komm.** erinrade om att alla bestämmelser som rör EU-medborgares familjemedlemmar återfinns i direktiv 2004/38.

⁷ FR motsatte sig denna bestämmelse.

7. Kravet att ha försäkring kan anses uppfyllt, om det fastställs att en lämplig¹ försäkringsnivå kan antas föreligga mot bakgrund av sökandens yrkessituation. Detta undantag kan beröra vissa yrkesgrupper som redan omfattas av medicinsk reseförsäkring som en följd av sin yrkesverksamhet.
8. Inom ramen för det lokala konsulära samarbetet ska det utvärderas om det är möjligt att teckna en lämplig medicinsk reseförsäkring.
9. Vid bedömningen av om en försäkring är lämplig¹ ska de diplomatiska beskickningarna eller konsulaten undersöka om krav mot försäkringsbolaget kan drivas in² i en medlemsstat.³
10. Om undantag från kravet på att ha en medicinsk reseförsäkring har beviljats, ska den berörda myndigheten ange koden N-INS i fältet för anmärkningar på viseringsmärket.

¹ **BE** föreslog att riktlinjer för bedömning av "lämplig nivå" bör läggas till i de praktiska anvisningar som ska utarbetas senare. **Komm.** kommer att överväga en lämpligare och mer "rättslig" lydelse.

² På en fråga från **FR** påpekade Komm. med hänvisning till FR:s reservation mot punkt 6 att syftet med punkterna 6 och 8 var att det lokala konsulära samarbetet ska kunna enas om alternativa lösningar.

³ **BE** erinrade om att det tidigare även hade funnits en hänvisning till Schweiz och Liechtenstein.

Artikel 16

Handläggningsavgift¹

1. I samband med att en viseringsansökan lämnas in ska sökanden betala en handläggningsavgift² på 60 EUR, motsvarande de administrativa kostnaderna för att behandla ansökan. Avgiften ska tas ut i euro eller i den nationella valutan i det tredjeland³ där ansökan ges in och är inte återbetalningsbar.

¹ NL föreslog att en mer exakt definition av vad som omfattas av "handläggning" bör fastställas, med tanke på frågan om avgifter för "utläggning av tjänster".
Komm. påpekade att denna fråga kommer att behandlas i detalj, när det separata utkastet till förslag om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna granskas på nytt. Vad kommissionen beträffar omfattar "handläggning" alla aspekter från det att ansökan tas emot till det slutgiltiga beslutet om ansökan och den tillade att detta stämmer överens med den genomförbarhetsstudie som FR utarbetat vad avser den senaste höjningen av handläggningsavgiften. **FR** erinrade om att resultatet av genomförbarhetsstudien visade att de administrativa kostnaderna uppgick till 60 EUR.
Komm. erkände att nuvarande Schengenregelverk inte innehåller en exakt definition av vad "handläggning" omfattar och framhöll att "administrativa kostnader" för handläggning av viseringsansökningar bör täcka alla uppgifter i samband med denna handläggning, oavsett om det var tillhandahållare av utlagda tjänster som utförde delar av dessa uppgifter.

² **NL** föreslog också att det skulle läggas till att det är den konsulära beskickningen som beslutar vilken valuta som ska användas. **Komm.** kan godta ett sådant tillägg, om övriga delegationer fann det relevant.

³ **HU** föreslog med stöd av **AT** och **DE** tillägget "den valuta som normalt används i berört tredjeland" och av "USD", eftersom det inte är möjligt för sökandena att betala i euro i hela världen. **Komm.** kommer att överväga tillägget av USD och erinrade om att denna hänvisning hade utgått, när en enhetlig avgift infördes 2003.
BG föreslog att man i det lokala konsulära samarbetet bör komma överens om vilken valuta som ska användas av alla konsulära beskickningar på en viss plats. **Komm.** skulle överväga förslaget.
IT erinrade om situationen i Luanda som IT rapporterat om vid ett föregående möte (se 6110/07 VISA 50 COMIX 150, sidan 9) och förespråkade starkt att euron skulle användas som referensvaluta (inte som den valuta som ska användas för den faktiska betalningen) och att Europeiska centralbankens växelkurs skulle användas. **Komm.** kan godta detta förslag.

2. De sökande ska erhålla ett kvitto på att avgiften är betald.¹ Av kvittot ska det framgå att handläggningsavgiften inte är återbetalningsbar.²
3. Om handläggningsavgiften tas ut i den nationella valutan i det tredjeland där ansökan ges in, ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat tillämpa den referenskurs för euro som fastställts av Europeiska centralbanken.³ De ska inom ramarna för det lokala konsulära samarbetet se till att alla medlemsstater anpassar avgiftsbeloppet till den nationella valutan samtidigt.
4. Handläggningsavgift ska inte tas ut för personer som hör till någon av följande kategorier:
 - a) Barn under sex år.
 - b) Skolelever, studerande, forskarstuderande och medföljande lärare som reser i studie- eller utbildningssyfte.
 - c) Forskare från tredjeländer som reser i gemenskapen i syfte att bedriva vetenskaplig forskning i enlighet med definitionen i Europaparlamentets och rådets rekommendation nr 2005/761/EG av den 28 september 2005.⁴

¹ **AT** ansåg detta överflödigt och **HU** ansåg att ett kvitto bara skulle lämnas på begäran.

² **LV** föreslog med stöd av **NL**, **FI** och **BG** att denna information införs på ansökningsformuläret, eftersom de sökande som betalar handläggningsavgiften genom banköverföring inte erhåller kvitto enligt beskrivningen i denna punkt. **ES** föredrog att behålla kommissionens förslag. **Komm.** noterade att huvudsyftet var att informera sökanden och att det därför var en bättre idé att införa denna information på ansökningsformuläret.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** och **AT**: granskningsreservation. Enligt dessa delegationer skulle denna bestämmelse skapa problem för deras respektive nationella räkenskapsavdelningar. **NL** undrade hur ofta denna valutakurs ändrades. **Komm.** ska undersöka detta. **HU** erinrade om att euron ännu inte införts i alla medlemsstater och föreslog följande tillägg "eller den växelkurs som deras respektive centralbank tillämpar". **IT** stödde detta och föreslog att punkterna 1–3 skulle formuleras om för att göras mer begripliga. **Komm.** motsatte sig **HU**:s förslag av oro för att detta skulle ge upphov till ytterligare problem.

⁴ **EE** och **LV** föreslog tillägg av ett allmänt undantag för innehavare av diplomatpass (ett nytt led d). **HU** förslög att hänvisning till eventuella undantag från att betala handläggningsavgift för innehavare av diplomatpass och tjänstepass bör läggas till i de praktiska anvisningar som ska utarbetas senare. **Komm.** kommer att tillgodose delegationernas önskemål i denna fråga, men erinrade om att medlemsstaterna enligt punkt 5 kan undanta enskilda sökande från kravet på att betala handläggningsavgift.

5. Det är tillåtet att i enskilda fall avstå från att ta ut avgifterna eller sänka dessa i enlighet med rådande nationell lagstiftning om en sådan åtgärd syftar till att främja kulturella, utrikespolitiska, utvecklingspolitiska eller andra väsentliga offentliga intressen samt av humanitära skäl.
6. Fram till den 1 januari 2008 ska medborgare i tredjeland med vilka rådet har givit kommissionen mandat att förhandla om ett avtal om förenklade förfaranden för utfärdande av visering före den 1 januari 2007 betala en handlägningsavgift på 35 EUR.¹
7. När en innehavare av en visering med begränsad territoriell giltighet vilken har utfärdats i enlighet med artikel 21.1 tredje stycket inom den berörda viseringens giltighetsperiod behöver resa till en medlemsstat som inte omfattas av viseringens territoriella giltighet, ska ingen handlägningsavgift tas ut för behandlingen av denna andra viseringsansökan.²

¹ **NL, EE och HU** begärde att en hänvisning till redan slutna avtal om förenklad visering också bör läggas till. På en fråga från **PL** påpekade **Komm.** att de avtal som man för närvarande förhandlar om kommer att omfattas om de vid de angivna datumen har paraferats och undertecknats men ännu inte trätt i kraft.

² **AT, DE, FR och IT**: granskningsreservation. **Komm.** påpekade att om en sökande tilldelas en visering med begränsad territoriell giltighet till följd av en registrering i SIS skulle detta kunna anses vara personens enskilda ansvar. Om å andra sidan en person tilldelas en visering med begränsad territoriell giltighet på grund av att en viss medlemsstat inte godkänner den resehandling som personen ifråga innehar, kan den berörda personen inte påverka denna situation. Enligt kommissionen är det därför – i det senare fallet – inte motiverat att den berörda personen måste ansöka om en ny visering (och betala en ny avgift), eftersom orsakerna ligger utanför dennes kontroll.

8. Avgiften ska fördubblas i fall där sökanden utan att ange några skäl ger in viseringsansökan inom tre dagar före den planerade avresan.¹

Artikel 17

Stämpel som visar att en ansökan har lämnats in

1. För att undvika att flera ansökningar lämnas in samtidigt, ska den diplomatiska beskickning eller det konsulat som tar emot ansökan stämpla sökandens resedokument för att visa att en viseringsansökan har gjorts. Stämpeln ska placeras på den första tillgängliga sida i resedokumentet som inte innehåller några anteckningar eller stämplat, i samband med att den diplomatiska beskickningen eller konsulatet tar emot ansökan.²
2. Stämpeln ska inte ha några rättsliga verkningar för framtida ansökningar.
3. Stämpeln ska vara utformad enligt modellen i bilaga VI och påföras i enlighet med denna bilaga.

¹ **FR** ansåg att vad som kan verka vara en extratjänst till sökanden i stället skulle öka komplexiteten vad avser de många olika avgifter som tillämpas och skulle kunna försämra kvaliteten på ansökningarnas handläggning och till och med ge intryck av att man kan erhålla en visering genom att betala dubbel avgift. **PT, LV, IT, BE:** granskningsreservation. **NL** föredrog att denna bestämmelse stryks. **SE** undrade vad som menas med "utan motivering".

ES erkände att mottagandet av avgifter hade blivit ganska komplicerat på grund av avtal om förenklad visering men föredrog att behålla denna bestämmelse för att förhindra tryck på den konsulära personalen på grund av ansökningar "i sista minuten". **HU** ville behålla denna bestämmelse, men med angivande av att en snabbbehandling inte automatiskt innebär att en visering utfärdas.

Komm. insisterar inte på denna bestämmelse, som syftar till att kompensera för merarbetet för den konsulära personalen. **Komm.** undrade om man verkligen ådrog sig extra kostnader för att snabbbehandla en ansökan. **PL** ansåg att – även mot bakgrund av det vitt spridda utnyttjandet av tillhandahållare av utlagda tjänster vilka debiterar extra avgifter för sina tjänster – sådana "snabbbehandlingsavgifter" skulle vara politiskt känsliga. **ES** underströk att sökandena aldrig är tvungna att lämna in sina ansökningar genom en tillhandahållare av tjänster, men att om personen i fråga väljer att göra det, måste han eller hon betala för tjänsterna.

² **HU** påpekade att stämpeln bara tjänade sitt syfte när en visering inte har utfärdats eller när sökanden behöver använda passet medan ansökan handläggs. **Komm.** erinrade om otaliga exempel på osäkerhet bland sökande och tredjeländers myndigheter om det faktiska värdet av denna stämpel. En systematisk användning av stämpeln skulle förhindra sådana missförstånd som nödvändigtvis uppstår, om stämpeln endast införs i passet vid avslagen ansökan. **IT** uttryckte tvivel om nytta med denna bestämmelse.

4. Diplompass ska inte stämplas. En harmoniserad syn på huruvida avsteg från kravet ska göras även för andra särskilt angivna personkategorier ska överenskommas inom ramen för det lokala konsulära samarbetet¹.
5. Denna artikel ska upphöra att vara tillämplig för medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat från och med den dag de översänder viseringsuppgifterna till VIS².

¹ **FR** motsatte sig sådana undantag.

² **FR** föreslog följande formulering: "... från och med den dag VIS är i full drift".
Komm. erinrade om den regionala lanseringen av VIS och det verkar arkaiskt att fortsätta att använda "ansökningsstämpeln" när en medlemsstat har börjat överföra uppgifter till VIS.

Kapitel III

Prövning och behandling av viseringsansökningar

Artikel 18

Prövning av ansökan

1. Vid prövningen av viseringsansökningar och styrkande handlingar, ska risken för olaglig invandring, hänsynen till medlemsstaternas säkerhet och sökandens avsikt att återvända tas under särskilt beaktande¹.

¹ Som svar på frågor från **BE** och **NL** som ansåg att hänvisningen till "risken för olaglig invandring" och "avsikt att återvända" överlappar varandra, betonade **kommissionens företrädare (Komm.)** att bedömningen av sökandens avsikt att återvända är ett sätt att bedöma risken för olaglig invandring och att båda uttrycken därför bör behållas, men att meningen skulle kunna omformuleras på följande sätt: "... och **särskilt** sökandens avsikt att återvända". **HU** föreslog att båda begreppen införs i artikel 23.1.

2. Om det finns några¹ tvivel om syftet med sökandens vistelse eller avsikt att återvända, eller den dokumentation som sökanden gett in, kan sökanden kallas till en intervju vid den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan för att lämna kompletterande uppgifter².

¹ **IT** ansåg att denna formulering är för vag. Om en sökande kallas till en andra intervju måste det finnas välgrundade och allvarliga skäl till tvivel. **FR** föreslog med stöd av **DE** och **SI** att "några" skulle strykas och att "kan" ersätts med "ska". **DE** undrade om den intervju som nämns här bara avser en kompletterande "ingående" intervju när ansökan har lämnats in. Principen att överlämna ansökan personligen till den diplomatiska eller konsulära beskickningen bör förbli obligatorisk om sökanden inte omfattas av ett av undantagen (t.ex. en asylsökande i god tro). **NL** och **BE** föreslog med stöd av **LT** en hänvisning till "tvivel om identiteten", varvid sökanden bör kallas till ytterligare en intervju.

² **NL** och **BE** föreslog med stöd från **LT** att det läggs till en hänvisning till "osäker identitet" i vilket fall sökanden bör kallas till en ytterligare intervju. **BE** tillade att det vore mer logiskt att kombinera punkterna 2 och 7 och stryka omnämnandet i punkt 7 om huruvida viseringen ska utfärdas. **BE** föreslog följande alternativa formulering av punkt 2:

Viseringssökanden kan antingen från början anmodas att lägga fram ytterligare styrkande dokumentation eller kallas till en intervju eller senare ..." **IT** delade **BE**:s synpunkter och noterade att den nuvarande skrivningen ger intryck av att inlämnandet av ansökan är åtskilt från intervjun, vilket inte bör vara fallet. De sökande kan kallas till en andra intervju. Med hänvisning till artikel 37 b (del av utkastet till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar) undrade **HU** om personalen vid de gemensamma ansökningscentrumen skulle ha rätt att genomföra intervjuer och föreslog att "den diplomatiska beskickningen eller konsulatet" ska ersättas med "de behöriga myndigheterna". **FR** stödde detta förslag och **Komm.** skulle överväga det. **Komm.** gjorde delegationerna uppmärksamma på ett antal "motsägelser" som bör hållas i minnet när det gäller "personlig inställelse" "intervju" "insamling av biometriska uppgifter":

- I praktiken är ett stort antal personer för närvarande undantagna från personlig inställelse.
- Enligt det ovannämnda utkastet till förordning måste alla sökande överlämna den första ansökan personligen, men är undantagna när det gäller efterföljande ansökningar inom en 48-månadersperiod.
- Många personer kommer i framtiden att betraktas som personer i god tro som inte måste ansöka om visering personligen.

Komm. ansåg därför att det vore för känsligt att använda en alltför exakt formulering.

3. I samband med varje viseringsansökan ska VIS konsulteras i enlighet med artiklarna 5 och 13 i VIS-förordningen.¹
4. Prövningen av viseringsansökan ska syfta till att bekräfta om sökanden uppfyller villkoren för inresa i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna, och kontrollera
 - a) att det resedokument som sökanden uppvisat är giltigt och autentiskt²,
 - b) att personen i fråga inte utgör en fara för den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller de internationella förbindelserna med någon av medlemsstaterna, genom att konsultera SIS och nationella databaser,³

¹ **DE** föreslog följande alternativa formulering:

"I samband med varje viseringsansökan ska VIS **som regel** konsulteras i enlighet med artiklarna 5 och 13 i VIS-förordningen. **I välgrundade undantagsfall (tekniska problem) kan visering utfärdas undan föregående sökning i VIS om den misslyckade sökningen upprepas och åtgärdas så snart som möjligt utan onödigt dröjsmål från den ansvariga myndighetens sida. I sådant fall ska den utfärdade viseringen ha begränsad territoriell giltighet.**"

Komm. kommer att överväga detta förslag i samband med artikel 21.1.

² **HU** föreslog att det i de kompletterande anvisningarna ska beskrivas hur man ska göra vid upptäckt av en falsk eller förfalskad handling, hur de centrala eller lokala myndigheterna ska underrättas, andra medlemsstaters representationer, osv.

³ **BE, NL och FR** ville hålla isär dessa båda kriterier liksom det för närvarande görs i de gemensamma konsulära anvisningarna och i kodexen om Schengengränserna. **FR** föreslog följande tillägg "... **särskilt** genom att konsultera SIS och ...". Trots att dessa kriterier är åtskilda i kodexen om Schengengränserna (artikel 5.1 c och 5.1 d) föredrog **Komm.** det franska förslaget.

PT undrade om det borde göras en hänvisning till sökandens familjeanknytning till en EU-medborgare, men **Komm.** ansåg att detta inte var rätt ställe. **Ordföranden** påminde delegationerna om att ansökningsformuläret innehåller uppgifter om huruvida den sökande är familjemedlem till en EU-medborgare.

- c) den berörda tredjelandsmedborgarens avrese- och destinationsort samt syftet med den planerade vistelsen, genom att undersöka de styrkande handlingar som avses i artikel 14 och bilaga IV,
- d) tidigare utfärdade enhetliga viseringar i den berörda tredjelandsmedborgarens resehandling i förekommande fall, för att bekräfta att personen i fråga inte har överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium,¹
- e) att sökanden har tillräckliga medel för uppehållet under hela vistelsen och för syftet med vistelsen, för hans eller hennes återresa till ursprungslandet eller transitering till ett tredjeland [där han eller hon är säker på att tas emot]², eller att han eller hon är i stånd att skaffa dessa medel på lagligt väg; vid denna kontroll ska hänsyn tas till de referensbelopp³ som avses i artikel 5.3 i kodexen om Schengengränserna, och till det bestyrkande av logi eller kostnadsåtagande som görs på formuläret i bilaga V,
- f) att sökanden i förekommande fall har en lämplig medicinsk reseförsäkring.^{4 5 6}

¹ **Komm.** var inte positiv till att införa en hänvisning till kontroll av in- och utresestämplar, vilket HU hade föreslagit, utan ansåg att sådan praktisk information kan införas i anvisningarna (se artikel 45).

² **NL** ville ersätta frasen med "där mottagande garanteras". **Ordföranden** påminde delegationerna om att den aktuella skrivningen överensstämmer med artikel 5.3 i kodexen om Schengengränserna.

³ **EE** ansåg att en hänvisning bör införas till arrangemang för inbjudan för alla sökande. **Komm.** noterade att kontroll av inbjudningar endast ska genomföras på grundval av bilaga V, medan denna punkt avser en mer allmän kontroll av medel för uppehållet (se även artikel 14.1 och bilaga IV). **PT** vidhöll att styrkande av medicinsk reseförsäkring ska framläggas först när viseringen utfärdas.

⁴ **FR** hänvisade till kommentarerna till bilaga V till utkastet till gemenskapskodex om viseringar (dok. 6060/2/07, sidan 27). **Komm.** erinrade om att artikel 15.1 avser utgifter i samband med återvändande.

⁵ **PT** vidhöll att bevis om medicinsk reseförsäkring endast bör läggas fram när viseringen utfärdas.

⁶ **NL** undrade om det inte borde finnas en särskild hänvisning i punkt 4 till kontroll av sökandens avsikt att återvända. **DE** stödde detta förslag. **Komm.** ansåg att detta tillägg är överflödigt med tanke på den allmänna hänvisningen i punkt 1. **Komm.** ville inte flytta punkt 4 till artikel 20 eftersom det skulle inverka menligt på sammanhanget i utkastet till förordning.

5. Om sökanden är medborgare i ett tredjeland som omfattas av förteckningen i bilaga II, ska den eller de berörda medlemsstaternas centrala myndigheter höras i enlighet med artikel 14.1 och 14.2 i VIS-förordningen.
6. Endast¹ de kontroller som avses i punkt 4a, b och d ska utföras på tredjelandsmedborgare som ansöker om visering för flygplatstransitering. I sådana fall ska syftet med den fortsatta resan kontrolleras.²
7. Om det råder tvivel om huruvida de dokument som getts in är autentiska eller om innehållet i dem är sant, huruvida utsagorna som lämnats under intervjun är tillförlitliga eller beträffande syftet med sökandens vistelse eller dennes avsikt att återvända, ska den diplomatiska beskickningen eller konsulatet³ inte utfärda viseringen.^{4 5}

¹ **Komm.** kunde godta att "endast" stryks, vilket några delegationer har föreslagit.

² **BE** undrade varför leden a och d bör kontrolleras för dem som ansöker om flygplatstransitering eftersom huvudfrågan var att kontrollera resvägen och transiteringens relevans. **Komm.** kommer att fundera på denna kommentar.

³ **PL** föreslog att "den diplomatiska eller konsulära beskickningen" ska ersättas med "de behöriga myndigheterna" för att omfatta situationer när visering söks vid gränsen.

Komm. skulle överväga förslaget.

⁴ **LT, IS** och **HU** föreslog att en hänvisning ska införas till de skäl för avslag som förtecknas i artikel 23.1.

PL och **AT** föreslog att punkt 7 ska strykas och införas i artikel 23.1, medan **PT** föredrog att behålla den i artikel 18 med en smärre ändring av texten: "Om osäkerheten **kvarstår** ..." och noterade samtidigt att artikel 23.1 avser situationer när det råder säkerhet om av vilket skäl ansökan kan avslås.

IT och **SE** noterade att "tvivel" inte var tillräckligt för att motivera ett avslag. **Företrädaren för rådets juridiska avdelning** stödde förslaget från **PL**. **Komm.** skulle överväga att anpassa texten för att ombesörja rättslig klarhet.

⁵ Med hänvisning till del 1 i bilaga 12 föreslog **DE** att en hänvisning ska göras till diplomatiska eller konsulära beskickningars kontroll av ansökningar från sjömän antingen i denna artikel, i en separat artikel eller i slutbestämmelserna.

Artikel 19¹

Hinder mot att uppta ansökan till prövning^{2 3 4 5}

1. Om sökanden underlåter att tillhandahålla kompletterande uppgifter som begärs i enlighet med artikel 10.4 inom en kalendermånad⁶ från dagen för uppmaningen att ge in kompletterande information/dokumentation, ska det konstateras föreligga hinder mot att ta upp ansökan till prövning.

¹ **NL:** Granskningsreservation.

² **Komm.** påminde om att ett fullständigt system för avvisning, motivering för avvisning och rätt att överklaga hade införts i utkastet till kodex. Förfarandet för genomförande av dessa krav bör fastställas på nationell nivå (se artikel 23). Begreppet avvisning av ansökan hade införts för att formalisera vad som för närvarande är praxis bland medlemsstaterna som i sin statistik ofta skiljer mellan avslagna (efter prövning av ansökan) och "avvisade" viseringar (ansökan har inte godtagits).

³ Se även dok. 6060/2/07, sidorna 2 och 5.

⁴ **AT** stödde principen men var rädd för att den skulle skapa rättsliga problem, bland annat med avseende på handläggningsavgiften. **IT** tillade att ansökan borde prövas om sökanden hade betalat handläggningsavgiften.

BE stödde inte denna artikel och noterade att en ansökan endast kan avvisas om sökanden vägrar att lämna biometriska uppgifter (i framtiden) eller om resehandlingen är ogiltig. Om begreppet avvisning av ansökan skulle behållas måste formuleringen ändras och det bör anges att de konsulära myndigheterna förbehåller sig rätten att inte pröva ansökan om sökanden inte lägger fram vissa handlingar.

⁵ **HU** föreslog att denna punkt flyttas till artikel 25. "Förfarande vid ofullständiga handlingar".

⁶ **IT** ansåg att perioden var för lång. **SI** undrade hur en månad bör tolkas. **PT** noterade att en månad ibland inte är tillräckligt lång period för sökanden att få tag på vissa handlingar.

Komm. påminde om att styrkande handlingar för ansökningar om visering för kortare vistelse var lättare att få tillgång till än när det gäller ansökningar för längre vistelse.

Ett antal delegationer förespråkade att begreppet avvisning av ansökan införs, men ansökan bör avslås vid framläggandet (**FR, PL**), medan **HU** föreslog att det ska överlåtas på konsulatet att fastställa en tidsfrist. **ES** föreslog 10 dagar och **LU** 2 veckor. **SE** förespråkade vilken som helst av dessa.

Komm. var inte för att avslå ansökningarna vid disken tillsammans med en förklaring till sökanden av vilka handlingar som saknades (förslag från **NL**) eftersom detta kan ge upphov till "visa shopping".

IS noterade att alla administrativa åtgärder, exempelvis en förklaring om avvisning av ansökan, enligt den nationella lagstiftningen måste motiveras. **BE** noterade att liknande bestämmelser finns i den nationella belgiska lagstiftningen.

Komm. gjorde delegationerna uppmärksamma på att en förklaring om avvisning av ansökan inte skulle ha negativa konsekvenser för den berörda personen, vilket till exempel var konsekvenserna av ett avslag på en ogrundad asylansökan. **Komm.** tillade att denna bestämmelse också bör ses i samband med representation: för närvarande avslås inte ansökningar därför att en medlemsstat inte kan avslå på en annans vägnar.

2. I de fall som avses i punkt 1, ska den diplomatiska beskickningen eller konsulatet ersätta de uppgifter i VIS som avses i artikel 8.2 i VIS-förordningen.
3. Om det har konstaterats föreligga hinder mot att ta upp ansökan till prövning ska sökanden inte ha någon rätt att överklaga det beslutet.¹

¹ **Rådets juridiska avdelning** noterade att denna bestämmelse inte kan godtas med hänvisning till den allmänna och erkända princip om rätt till överklagande som föreskrivs i den nationella förvaltningsrätten och gemenskapsrätten. Rådets juridiska avdelning ansåg det dock lämpligt att skilja på fall av formellt avslag på ansökan och avvisning av ansökan.

Artikel 20

Beslut om viseringsansökan

1. Medlemsstaternas diplomatiska¹ beskickningar och konsulat ska fatta beslut i viseringsärenden inom tio^{2 3} arbetsdagar från det att ansökan ges in, eller från den dag ärendeakten är komplett. Denna period kan utsträckas till 30⁴ dagar i enskilda fall, särskilt när ansökan behöver granskas närmare, vilket inkluderar den situation som avses i artikel 7.6.⁵

¹ **NL** erinrade om att centrala myndigheter också deltar i beslutsfattandet och tillade att beteckningen "viseringsmyndigheter", som används i förordning om informationssystemet för viseringar (VIS) vore lämpligare att använda. **DK, SE** och **NO** hänvisade till de kommentarer som gjorts i samband med artikel 3 (15560/1/06, sid. 3).

² **FR** lade in en reservation mot tidsfristerna 10 och 30 dagar angivna i denna punkt eftersom en utvärdering först bör göras av tillämpningen av dessa tidsfrister, som hämtats från avtal med Ryssland om förenklade viseringsförfaranden. **AT** stödde denna synpunkt. För att realistiska tidsfrister ska kunna fastställas föreslog **BE** att dessa ska fastställas i enlighet med relevanta förfaranden ("intervjuer/samråd enligt bilaga 5B/representation" osv.) och tillade att det kanske vore lämpligare om tidsfristen börjar löpa (möjligen från dagen för den kompletta ansökan). **SI** och **ES** stödde den belgiska ståndpunkten. **Komm.** skulle överväga förslaget.

NL föreslog att hänvisningen till ett specifikt antal dagar ersätts med "en skälig tidsfrist". **SK, HU, DK, SE** och **NO** fann dessa tidsfrister vara för korta. **HU** föreslog en strykning av "i enskilda fall".

³ Med hänvisning till artikel 9.2, fann **PL** denna tidsfrist för kort.

⁴ **PL** ansåg att det bör vara möjligt att förlänga denna tidsfrist med ytterligare 30 dagar.

⁵ **Komm.** noterade den allmänna tveksamhet som delegationerna gav uttryck för när det gäller harmoniserade tidsfrister, men framhöll att det vore otänkbart att utarbeta en gemenskapskod för viseringar utan att hänvisa till denna väsentliga aspekt i hanteringen av viseringar, eftersom stora skillnader i utfärdandetider utgör en grund till "visa shopping". **Komm.** erinrade delegationerna om att tidsfristerna för att besvara föregående samråd har förkortats (jfr artikel 9) och att ett "informationssystem" har föreslagits i stället för samråd.

Ordföranden undrade vad konsekvensen skulle bli om de förskrivna tidsfristerna inte respekteras.

2. De diplomatiska beskickningarna eller konsulaten ska besluta om viseringens giltighetstid och längden på de tillåtna vistelsen på grundval av all tillgänglig information om den planerade vistelsens eller transiteringens syfte och längd och ta särskild hänsyn till den sökandes särskilda situation. Beträffande viseringar som gäller för en enkel inresa eller transitering och viseringar för flygplatstransitering ska fristen¹ kunna förlängas med sju dagar och för "C-viseringar" som gäller för en enkel² inresa med 15 dagar.

¹ CZ och NL motsatte sig att en frist på ett fast antal dagar beviljas systematiskt och föreslog i stället tillägg av "eventuellt på upp till sju/femton dagar" eller tillägg av "i princip". FR ansåg att en enda frist på 15 dagar skulle behållas som rekommendation.

Kommissionens företrädare (Komm.) påpekade som svar på en kommentar från HU och EE att passets giltighetstid var irrelevant i detta sammanhang. **Komm.** erinrade även om att lydelsen och tidsfristens längd hade utformats i enlighet med befintliga exempel i bilaga 13 till de gemensamma konsulära anvisningarna men KOMM. ska överväga en uttrycklig angivelse om att fristen gäller viseringens giltighetstid och inte uppehållets längd och att längden av en sådan tidsperiod ska fastställas från fall till fall.

² **Komm.** noterade som svar på en kommentar från FR att denna bestämmelse endast avser visering för "enkel inresa" eftersom de faktorer som motiverar en tidsfrist på ett specifikt antal dagar för en sådan visering är irrelevanta när det gäller visering som gäller för två eller flera inresor under en period av ett år. FR föreslog då att hänvisningen till "enkel inresa" stryks för att behålla en generell princip om en tidsfrist.

3. Viseringar för flera inresor¹, som ger innehavaren rätt till flera inresor, tre månaders vistelse eller flera transiteringar under en halvårsperiod får utfärdas med en giltighetstid på högst fem år.²

Följande kriterier är av särskild relevans vid beslut om utfärdande av sådana viseringar:

- a) Sökandens behov av att resa ofta och/eller regelbundet på grund av sin yrkes- eller familjesituation, som exempelvis män och kvinnor som reser i affärer, tjänstemän som regelbundet står i officiell kontakt med medlemsstater och gemenskapens institutioner, familjemedlemmar till unionsmedborgare, familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som är bosatta i medlemsstaterna samt sjömän.^{3 4 5}

-
- ¹ **FR** gjorde delegationerna uppmärksamma på de tekniska specifikationerna för Vision-nätet, som bara gör det möjligt att utfärda viseringar för 1 - 2 - 3 etc. år och inte för t.ex. 1/2 eller 1 1/2 år. Detta skapar problem för sökande som innehar pass (utfärdade av vissa tredjeländer) med mycket kort giltighetstid. **FR** erinrade om att skälet till att viseringar av typ C1, C2, C3 osv. utfärdas endast hade varit de olika avgifterna men efter det att en enhetlig avgift introducerats föreligger det inte längre något skäl till att behålla denna distinktion. **PT** noterade att den tekniska specifikationen kunde anpassas men att detta bör övervägas noga, eftersom en sådan ändring får många konsekvenser rent tekniskt, möjligen även konsekvenser när det gäller det tekniska genomförandet av VIS.
- ² **DE** föredrog lydelsen i de gemensamma konsulära anvisningarna (del V, avsnitt 2.1), där det betonas att viseringar som gäller för flera in- och utresor med en giltighetstid på ett år och längre endast ska utfärdas i undantagsfall och endast om den tidigare viseringen med en giltighetstid på ett år har använts på rätt sätt. **IT** instämde inte i denna tolkning. **Komm.** kunde inte heller godta förslaget från **DE**.
Se även kommentarerna från **NO** till bilaga X, punkt 4.
- ³ **FR** ansåg att en rättsakt inte bör innehålla sådana exempel. **Komm.** noterade att en enkel beskrivning av reglerna skulle ha varit otillräcklig med tanke på nuvarande praxis. Den fortsatta behandlingen av exemplen i punkt 3 a kommer att närmare utvecklas i instruktionerna.
- ⁴ Delegationerna uppmärksammas på slutsatserna från arbetsgruppen för visering i juni 2003: **Förfarande för utfärdande av viseringar till sjömän i samband med avmönstring** (15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114):
"Ordföranden noterade att del 1.2.1.2 i de gemensamma konsulära anvisningarna behandlar transitviseringar utan att det anges någon längsta giltighetstid för sådana viseringar, medan olika exempel på transitviseringar ingår i bilaga 13 till de gemensamma konsulära anvisningarna. Av diskussionen drog ordföranden den slutsatsen att delegationerna ansåg att en transitvisering för två inresor med en giltighetstid på upp till ett år kan utfärdas till sjömän när den behöriga myndigheten har kunnat konstatera att de har lagt fram de nödvändiga styrkande handlingarna för att visa att de har ett avtal med ett rederi (sådana avtal har i allmänhet en giltighetstid på 9–12 månader). Detta skulle bidra till att man undviker de praktiska problem som tas upp i ovan nämnda dokument. Ordföranden tillade att det vore önskvärt att i något skede förtydliga de relevanta delarna av de gemensamma konsulära anvisningarna och införa en särskild terminologi för den längsta giltighetstiden för transitviseringar, samt ytterligare exempel på tänkbara transitviseringar."
- ⁵ **DE** och **PL** föreslog tillägg av ett och mellan leden a och b. **Komm.** skulle överväga detta.

- b) Sökandens integritet och tillförlitlighet, särskilt vederbörandes lagliga användning av tidigare Schengenviseringar¹, hans eller hennes ekonomiska situation i ursprungslandet² och ärliga avsikt att återvända dit.

3

4. Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat⁴ ska i VIS registrera de uppgifter som anges i artikel 10.1 i VIS-förordningen, när beslut har fattats i viseringsärendet.

¹ **LT** föreslog att en hänvisning även görs till nationella viseringar (inbegripet viseringar för kortare vistelser som utfärdas av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut). **Komm.** erinrade om att VIS inte kommer att innehålla några uppgifter om vare sig viseringar för kortare vistelser utfärdade av de nya medlemsstaterna eller nationella viseringar.

PL föreslog att hänvisningen till Schengen stryks så att alla viseringar omfattas. Även om **Komm.** insåg att det ibland vid behandlingen av en ansökan i praktiken tas hänsyn till innehavet av t.ex. en kanadensisk visering, förespråkade den inte att en hänvisning inkluderas till den lagliga användningen av viseringar från länder utanför Schengen, eftersom en sådan korrekt användning inte kan verifieras och den rättsliga grunden för utfärdandet av viseringar av länder utanför Schengen är okänd.

HU fäste delegationernas uppmärksamhet på lydelsen i inledningsfrasen i punkt 3 som anger att användningen av Schengenviseringar endast är ett element som bör övervägas utan att utesluta andra. **HU** föreslog emellertid följande lydelse för att tillmötesgå samtligas önskemål: "den lagliga användningen av viseringar som utfärdas av Schengenstaterna ...".

² **FR** undrade vad som menades med "ursprungsland" och "ärliga" avsikt att återvända dit.

Komm. noterade att ursprungsland även kunde vara bosättningsland om den sökande inte bor i sitt ursprungsland. Denna aspekt kan klargöras i instruktionerna.

³ **FR** föreslog tillägg av ett led c som hänvisar till passets giltighetstid även om det redan finns en sådan hänvisning i artikel 12.1 b.

⁴ **NO** och **SE** hänvisade till tidigare kommentarer till artikel 3 (15560/1/06, s. 3), och föreslog tillägg av (eller ersättning av "diplomatiska beskickningen eller konsulatet" med) "behöriga myndigheter" eller "viseringsmyndigheter". **Komm.** noterade att lydelsen kommer att utformas i enlighet med den som används i VIS-förordningen. **Komm.** noterade att lydelsen kommer att utformas i enlighet med den som används i VIS-förordningen.

Artikel 21

Visering med territoriellt begränsad giltighet

1. Visering med territoriellt begränsad giltighet ska undantagsvis utfärdas i följande fall¹:
 - a) Om en diplomatisk beskickning eller ett konsulat finner det nödvändigt att, av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella förpliktelser, avvika från principen att inresevillkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna måste vara uppfyllda.
 - b) Om en diplomatisk beskickning eller ett konsulat finner det nödvändigt att, av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella förpliktelser, utfärda en visering trots att den hörda medlemsstaten² under ett föregående samrådsförfarande har framfört invändningar, eller om det av brådskande skäl (humanitära skäl eller hänsyn till nationella intressen eller internationella förpliktelser) inte har genomförts något föregående samråd.³
 - c) Om en diplomatisk beskickning eller ett konsulat av brådskande skäl, som motiverats av sökanden, utfärdar en ny visering för en vistelse som ska äga rum inom samma sexmånadersperiod⁴ till en sökande som inom denna sexmånadersperiod redan har använt en visering för en vistelse på tre månader.

5

¹ **BE** med stöd av **NL** noterade att en hänvisning till viseringar med territoriellt begränsad giltighet som gäller för Beneluxländerna bör behållas i enlighet med vad som föreskrivs i de gemensamma konsulära anvisningarna. Med hänsyn till de allmänna Schengenbestämmelserna ansåg **Komm.** att det inte längre är nödvändigt att behålla sådana särskilda bestämmelser, och tillade att denna fråga kanske snarare är politisk än teknisk. **BE** erinrade om det historiska sammanhanget vad gäller detta samarbete och tillade att Beneluxkonventionen fortsatt gäller.

² **DE** föreslog att i sådana fall bör den hörda medlemsstaten (som motsatt sig utfärdandet av en enhetlig visering) informeras inom rimlig tid innan viseringen utfärdas.

³ **BE** föreslog att detta led delas upp i två delar eftersom en hänvisning görs till två olika kriterier för utfärdande av visering med territoriellt begränsad giltighet. **Komm.** ska överväga detta.

AT föreslog att det specificeras att viseringar med territoriellt begränsad giltighet i enskilda fall kan gälla för fler länder än den utfärdande medlemsstaten. **Komm.** befarade att en sådan bestämmelse skulle ändra hela idén med en visering med territoriellt begränsad giltighet och skapa "traditionella viseringar med territoriellt begränsad giltighet" och "visering med territoriellt begränsad giltighet på begäran". Även **FR** och **EL** motsatte sig detta förslag från **AT**.

⁴ **NL** föreslog att denna beräkning klargörs i instruktionerna.

⁵ **DE** föreslog tillägg av en hänvisning till det fall då en visering med territoriellt begränsad giltighet utfärdas eftersom det inte varit möjligt att erhålla uppgifter från VIS.

I de fall som avses i första stycket ska den utfärdade viseringen vara giltig endast på den utfärdande medlemsstatens territorium¹.

Om sökanden innehar ett resedokument som erkänns av en eller flera medlemsstater, men inte alla, ska det utfärdas en visering som är giltig för territorierna i de medlemsstater som erkänner resedokumentet. Om den medlemsstat som utfärdar viseringen inte erkänner sökandens resedokument, ska den utfärdade viseringen endast vara giltig i den medlemsstaten².

2. De centrala myndigheterna i medlemsstater vars diplomatiska beskickningar och konsulat som har utfärdat viseringar med territoriellt begränsad giltighet i de fall som beskrivs i punkt 1 första stycket a och b ska omedelbart vidarebefordra³ relevanta uppgifter till övriga medlemsstaters centrala myndigheter.

¹ **BE** och **NL** ansåg att detta avsnitt även bör omfatta led c.

² **HU** föreslog med stöd av **FR** att hänvisning görs till det separata bladet för påförande av visering (förordning 333/2002).

³ **FR** undrade hur detta ska ske. **Ordföranden** föreslog att detta specificeras i instruktionerna. **IT** ansåg att överföringen av sådan information har föga relevans. **Komm.** betonade att utkastet till förslag har anpassats till verkligheten. Man har lättat på det nuvarande kravet om att informera andra medlemsstater om varje utfärdande av viseringar med territoriellt begränsad giltighet och endast i fall som rörde "känsliga" sökande kvarstod detta och informationsutbyte ska endast ske på central nivå. Slutligen fäste **Komm.** delegationernas uppmärksamhet på artikel 16.3 i VIS-förordningen ("Det förfarande som anges i punkt 2 kan användas för överföring av uppgifter om utfärdandet av viseringar med territoriellt begränsad giltighet och andra meddelanden med anknytning till konsulärt samarbete, liksom ..."). **Komm.** var inte positiv till att införa en hänvisning till led c som **DE** föreslagit, eftersom sådana fall inte kunde anses vara "känsliga". **SI** undrade vilken procentandel som viseringarna med territoriellt begränsad giltighet utgör. **Komm.** uppmanade delegationerna att söka den exakta sifferuppgiften i nyligen offentliggjord statistik men noterade att Frankrike, Grekland, Italien och Tyskland för närvarande utfärdar det största antalet viseringar med territoriellt begränsad giltighet. **Ordföranden** uppmärksammade delegationerna på inledningsfrasen i artikel 21, där det anges att visering med territoriellt begränsad giltighet endast bör utfärdas i undantagsfall.

Artikel 22

Visering för flygplatstransitering

1. Medborgare i tredjeländer som omfattas av förteckningen¹ i bilaga VII², ska vara skyldiga att ha en visering för flygplatstransitering när de transiterar genom det internationella transitområdet på en flygplats som ligger inom medlemsstaternas territorium.
2. Följande personkategorier ska vara undantagna från kravet på visering för flygplatstransitering i punkt 1:
 - a) Innehavare av enhetliga viseringar för kortare vistelse eller transitviseringar³ som utfärdats av en medlemsstat⁴.
 - b) Tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd som utfärdats av Andorra, Japan, Kanada, Monaco, San Marino eller Amerikas förenta stater, som ger obegränsad rätt till återresa⁵ och finns upptagna på förteckningen i bilaga VIII⁶.

¹ **Komm.** erinrade om den inledande diskussionen om denna fråga (13611/06, s.2). På Beneluxländernas vägnar föreslog **BE** att två separata förteckningar ska behållas så att medlemsstaterna får möjlighet att handla snabbt vid en massiv inströmning av olagliga invandrare. **CZ**, **FR** och **PL** stödde detta förslag.

Komm. erinrade om att en snabb reaktion redan är möjlig enligt artikel 64.2 i EG-fördraget där det sägs att "provisoriska åtgärder" kan antas i nödsituationer och att denna mekanism kanske tillfredsställer delegationernas önskemål.

HU lämnade in en granskningsreservation mot artikel 22 och bilaga VII.

² Återfinns på sid. 15 i detta dokument.

³ **FR** föreslog att man lägger till att den visering som innehas fortfarande bör vara giltig.

Komm. kunde godta detta.

⁴ **HU** föreslog att man lägger till en hänvisning till viseringar för längre vistelse och till uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstater. **Komm.** erinrade om att personer som innehar ett uppehållstillstånd inte behöver någon visering för flygplatstransitering, men kan tänka sig att lägga till en sådan hänvisning för tydlighetens skull.

⁵ **IT** vill lägga till en hänvisning till Vatikanen.

⁶ Återfinns på sid. 114 i detta dokument.

- c) Unionsmedborgares familjemedlemmar¹.
- d) Innehavare av diplomatpass².
- e) Flygbesättningsmedlemmar som är medborgare i en stat som är ansluten till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart³.

-
- ¹ **FR** föreslog att det läggs till att den berörda personen bör inneha dokumentation som styrker detta familjeband. **Komm.** ville inte göra detta tillägg, eftersom en allmän hänvisning till personer av denna kategori görs i artikel 1.2 och om ett "förklarande" tillägg görs här, bör det göras varje gång specifika förmåner, i enlighet med andra rättsakter, tillämpas på denna kategori av personer. Vidare kan gränskontrolltjänstemän erhålla uppgifter om dessa fall i handboken till kodexen om Schengengränserna.
- ² **Komm.** erinrade om de farhågor som medlemsstaterna gett uttryck för över att vissa tredjeländer godtyckligt utfärdar tjänstepass och noterade att kommissionen hade föredragit att endast införa ett allmänt undantag för innehavare av diplomatpass. **DE, FR** och **BE** motsatte sig att det generella undantaget utvidgas till att omfatta innehavare av andra typer av pass.
- ³ **FR** föreslog ett tillägg av "i tjänst", men eftersom denna lydelse hittills inte tycks ha förorsakat problem och missbrukats föredrog **Komm.** att behålla texten.

Artikel 23¹

Avslag på ansökan om visering²

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.1, ska³ en ansökan om visering avslås om sökanden
 - a) uppvisar en falsk eller förfalskad⁴ resehandling,
 - b) inte styrker att han eller hon har tillräckliga medel för uppehållet under hela vistelsen och för återresan till ursprungs- eller avreselandet, eller är i stånd att skaffa sådana medel på laglig väg⁵,

¹ Inledningsvis erinrade **Komm.** om distinktionen mellan avslag på viseringsansökan – efter behandling av ansökan – och avvisning av ansökan (artikel 19), och om att denna artikel endast omfattar avslag. **Komm.** erinrade också åter om att VIS-förordningen (artikel 12) grundar sig på det befintliga regelverket och när viseringskodexen har antagits kommer VIS-förordningen att ändras för att ta hänsyn till ändringarna i regelverket.

² **FI** och **EE** lämnade in en reservation mot artikeln.

³ **NL, FR, PL** och **IT** föreslog tillägg av "i princip". **EE** föreslog att artikeln delas upp i två delar, där en del omfattar skälen till att en visering ska avslås och den andra skälen till att en visering får avslås.

Komm. uttryckte förvåning över dessa kommentarer, eftersom denna önskan att införa en viss flexibilitet tycks visa att **medlemsstaterna** är villiga att utfärda en enhetlig visering till personer som inte uppfyller inresevillkoren enligt kodexen om Schengengränserna, och tillade att leden a - g motsvarar artikel 5.1 i denna kodex och att **KOMM.** av det skälet inte kan godta införandet av en sådan flexibilitet.

LV föreslog med stöd av **NL** att skälen till avslag ska kopplas till bestämmelserna i artikel 18.1. **LV** ansåg också att en hänvisning bör göras till risk för olaglig invandring, kontakt med ursprungsland och avsikt att återvända. En särskild hänvisning till artikel 18.7 bör också läggas till. **Komm.** erinrade om att bibehållandet i VIS-förordningen av en hänvisning till "risk för olaglig invandring" hade varit en av de känsligaste frågorna under förhandlingarna med Europaparlamentet om den förordningen.

⁴ **NL** föreslog tillägg av "ogiltigt". **AT** föreslog med stöd av **IT** tillägg av "eller andra falska/eller förfalskade **handlingar**."

FR erinrade om det allmänna problemet med villkorsförteckningar. De är alltför begränsade och aldrig helt uttömmande. När det gäller resedokument kan ansökan till exempel avslås om handlingen är i dåligt skick, om ändringar har gjorts, om de införda uppgifterna är oläsliga etc. **FR** föreslog därför tillägg av "särskilt". **Komm.** erinrade om att denna förteckning omfattar skälen till vägrad inresa enligt kodexen om Schengengränserna, och föreslog en tabell för att illustrera denna parallellitet för delegationerna.

⁵ **LU** föreslog att frågan om "sponsring" betonas.

- c) inte tillhandahåller tillräckliga bevis för vistelsens syfte och längd,
- d) i tillämpliga fall inte styrker att det finns en lämplig medicinsk reseförsäkring,
- e) redan har vistats i tre månader under en sexmånadersperiod på medlemsstaternas territorium,
- f) är en person för vilken en registrering har lagts in i SIS eller i ett nationellt register i syfte att se till att inresa nekas,
- g) anses vara ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller Europeiska unionens eller dess medlemsstaters internationella förbindelser.

2. Beslutet, med uppgift om de exakta^{1 2} skälen för avslaget, ska meddelas med hjälp av standardformuläret i bilaga IX³. Detta formulär ska också användas när avslag på viseringsansökan meddelas vid gränsen.

¹ **PL** föreslog med stöd av **LV** att ordet stryks.

LV, PL, BE och **FR** lämnade in en särskild reservation mot denna punkt. **FR** tillade att en systematisk motivering av alla avslag skulle bli en alltför tung börda, särskilt om en rättslig tvist (som faller under nationell behörighet) skulle uppkomma. **IT** delade denna åsikt och påpekade att de italienska myndigheterna inte motiverar avslag på ansökningar om visering för kortare vistelser för turist- eller affärsändamål.

ES kunde inte godta införandet av en systematisk motivering av avslag på ansökan om visering för kortare vistelser.

HU ansåg att skälen endast skulle anges på begäran från den sökande som fått avslag.

DK kunde godta principen om systematiskt avslag men föredrog att fortsätta att använda den nationella formen.

EE påpekade att en negativ sidoeffekt av att införa en systematisk motivering och rätt att överklaga avslag kan bli att man förlorar kontrollen över utfärdandet av viseringar, eftersom den konsulära personalen kanske hellre utfärdar viseringar än avslår sådana för att undvika besvärliga förfaranden. **EE** föreslog därför att formuläret ska ges en informativ karaktär.

- ² **Komm.** erinrade om att dessa bestämmelser och formuläret är helt i linje med kodexen för Schengengränserna och standardformuläret för avslag av inresa vid gränsen som återfinns i bilaga V del B till kodexen om Schengengränserna. **Komm.** tillade att införandet av en obligatorisk motivering för avslag och rätten att överklaga är grundläggande frågor för kommissionen. **Komm.** noterade att delegationernas oro över antalet rättsfall var överdriven och tillade att den sökande som fått avslag på grund av hans pass var ogiltigt inte torde överklaga avslaget. Med hänvisning till den allmänna viseringspolicyn noterade **Komm.** att medlemsstaterna inte kan behålla en oinskränkt makt när det gäller rätten att överklaga. **FR** ansåg att det bör göras en distinktion mellan det som faller under gemenskapslagstiftningen och det som faller under nationell behörighet dvs. överklagande i tvistemål, därför föreslog **FR** att punkt 2 behålls och att punkt 3 stryks. **PL** och **IT** stödde detta förslag.

- ³ Eftersom norska myndigheter måste motivera alla avslag i ett nationellt formulär, föredrar **NO** att det i det formulär som återfinns i bilaga IX endast föreskrivs miniminormer för de skäl som ska uppges. **NL** stödde förslaget om att lägga till fler skäl. **Komm.** motsatte sig inte att fler rutor läggs till i standardformuläret, vilket dock är avhängigt av resultatet av diskussionerna om artikel 23, men erinrade delegationerna om att hänvisningen till nationell lagstiftning inte gäller när förordningen träder i kraft, eftersom en förordning är direkt tillämplig i medlemsstaterna.

3. Sökande som nekas visering ska ha rätt att överklaga¹. Formerna för överklagandet regleras i nationell rätt². De sökande ska ges skriftlig information om kontaktpunkter som kan lämna uppgift om ombud som enligt nationell rätt är behöriga att handla på de sökandes vägnar.³
4. I sådana fall som avses i artikel 7.6, ska den företrädande medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat underrätta sökanden om det beslut som fattats av den företrädande medlemsstaten.
5. Ett avslag ska inte påverka eventuella framtida viseringsansökningar, som ska bedömas från fall till fall⁴.

¹ **Komm.** noterade att denna bestämmelse var en viktig nyhet och betonade att rätten att överklaga endast gäller avslag och inte avvisning av ansökan. **EE** lämnade in en reservation eftersom nuvarande nationell estnisk lag inte garanterar personer som får avslag på viseringsansökningar rätten att överklaga. **HU, CZ, LV, AT** och **SK** lämnade in en reservation i sak mot denna punkt, **HU** befarade att denna bestämmelse lägger en alltför tung börda på beskickningspersonalen, som hellre bör lägga ned energi på att behandla viseringsansökningar. **DE** lämnade också in en granskningsreservation mot denna punkt, eftersom nationell lagstiftning endast tillåter sådant överklagande i särskilda fall. **DE** ansåg att det som anges i näst sista rutan i standardformuläret (bilaga IX) är tillräckligt som information till sökanden.

² **PT** föreslog att tredje meningen i denna punkt utgår. **FR, PL, LU, IT, PT, NL, ES, SE, SI** och **EL** stödde detta förslag. **Komm.** noterade att detta kunde omarbetas eftersom syftet inte var att ha en detaljerad förteckning över advokater utan att ge en allmän information såsom det föreskrivs i kodexen om Schengengränserna. **HU** föreslog att första meningen får följande lydelse: "Sökanden vars viseringsansökan har avslagits har rätt att överklaga i enlighet med nationell lagstiftning". **BE** förordade att texten skulle behållas som kommissionen föreslagit, eftersom den ansåg att delegationernas farhågor för att sökande som fått avslag i stor skala skulle överklaga sådana negativa beslut var överdriven. Majoriteten av sökande som fått avslag lämnar helt enkelt in en ny ansökan. **EL** delade den åsikten och noterade att grekisk lagstiftning redan föreskriver rätten för sökande som fått avslag att överklaga. Som svar på en kommentar från **NL** noterade **Komm.** att ingenting hindrar medlemsstaterna från att behålla ett dubbelt system för överklagande (dvs. ett administrativt och ett rättsligt förfarande). Syftet med denna bestämmelse är endast att fastställa rätten att överklaga.

³ **SE** lämnade in en särskild reservation mot denna punkt och ansåg att den bör behandlas mot bakgrund av "domstolens dom i mål C-503/03 av den 31 januari 2006". **PL** stödde denna begäran.

⁴ **NL, HU, AT** och **FR** förespråkade inte denna lydelse och **NL** föreslog att en sådan text kanske kunde läggas till i instruktionerna. **Komm.** var villig att omarbeta texten, men betonade att det är viktigt att uttryckligen fastställa detta i den rättsliga texten också med hänsyn till tidigare förhandlingar med Europaparlamentet om VIS-förordningen, då EP har lagt stor vikt vid denna princip.

Artikel 24

Rättigheter som följer av en utfärdad visering

Innehav av en visering för kortare vistelse eller en transitvisering ger inte i sig automatisk rätt till inresa.

Artikel 25

Hur viseringsmärket ska fyllas i

1. Vid ifyllandet av viseringsmärket ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat² föra in de obligatoriska uppgifter som anges i bilaga X och fylla i det maskinläsbara fält som föreskrivs i ICAO-dokument 9303, del 1n, 6:e utgåvan (juni 2006).
2. Medlemsstaterna kan tillfoga nationella uppgifter i fältet för anmärkningar på viseringsmärket, men dessa uppgifter får inte överlappa de obligatoriska uppgifterna i bilaga X.
3. Alla uppgifter på viseringsmärket ska vara tryckta. Viseringsmärken får endast fyllas i för hand om det föreligger teknisk force majeure.³

¹ **Komm.** noterade att en hänvisning till artikel 12 i VIS-förordningen bör läggas till. "Information om viseringsansökningar som avslagits ska föras in i VIS i enlighet med artikel 12 i VIS-förordningen."

² **NL** föreslog tillägg av "viseringsmyndigheter". **Komm.** kommenterade ett förslag från **ordföranden** genom att betona att "diplomatiska beskickningen eller konsulatet" inte systematiskt kan ersättas med "viseringsmyndigheter" i hela texten.

³ **EE** undrade om denna bestämmelse fortfarande är relevant med tanke på att viseringsmärket måste utfärdas med ett fotografi på innehavaren (jfr också bilaga X, punkt 9). **AT** undrade om sådana fall bör meddelas. **LU** ansåg att utbyte av sådan information inte har något mervärde.

Artikel 26

Ogiltigförklaring av ett redan ifyllt viseringsmärke

1. Inga¹ manuella ändringar får göras på ett tryckt² viseringsmärke³.
2. Om ett fel upptäcks på ett märke som ännu inte har placerats i passet, ska märket förstöras.
3. Om ett fel upptäcks efter det att viseringsmärket har placerats i passet, ska märket förklaras ogiltigt genom att ett rött kryss⁴ skrivs över märket och ett nytt märke placeras i passet.
4. Om ett fel upptäcks efter det att relevanta uppgifter har införts i VIS, i enlighet med artikel 8 i VIS-förordningen, ska felet korrigeras i enlighet med artikel 21.1 i VIS-förordningen.

Artikel 27

Påförande av viseringsmärken

1. Det tryckta viseringsmärket, med de uppgifter som anges i artikel 25 och bilaga X, ska påföras på den första sida i passet som inte innehåller några anteckningar eller stämplat – bortsett från den stämpel som visar att en ansökan har givits in.

Viseringsmärket ska påföras så att det ligger i linje med sidans kanter samt anbringas så nära dem som möjligt. Viseringsmärkets maskinläsbara fält ska placeras så att det ligger i linje med sidans kant.

¹ HU föreslog tillägg av "ytterligare".

² EL föreslog att "tryckt" ersätts med "ifyllt".

³ HU föreslog att denna punkt flyttas till artikel 25. NL undrade hur denna bestämmelse överensstämmer med artikel 31.1.

⁴ NL undrade varför denna bestämmelse hade införts. HU föreslog att följande uppgift läggs till i sådant fall, för att undvika att innehavaren får problem vid gränsen eller när han/hon ansöker om en ny visering. "annullerad utan framtida inverkan".

2. ^{1 2}Den diplomatiska beskickningens eller konsulatets stämpel³ ska placeras i fältet för anmärkningar på ett sådant sätt att den går utöver viseringsmärkets kant in på sidan i resedokumentet.

Endast om⁴ man måste avstå från att fylla i det maskinläsbara fältet, får stämpeln anbringas på detta fält för att göra det obrukbart. Dimensionerna och stämpelavtrycket och stämpelfärgen ska användas i enlighet med vad som beslutats av varje medlemsstat.

3. ⁵Den utfärdande diplomatiska beskickningens eller konsulatets stämpel ska, för att förhindra att ett viseringsmärke som påförts på den enhetliga modellen för blad återanvänds, placeras till höger över både viseringsmärket och bladet, så att läsningen av fält och uppgifter som har fyllts i inte försvåras och utan att den går in på det maskinläsbara fältet, om detta har ifyllts.
4. Om den utfärdande medlemsstaten inte erkänner sökandens resedokument ska det separata bladet för påförande av visering användas⁶.
5. Individuella viseringar som i enlighet med artikel 13.1 utfärdas till medföljande personer som omfattas av sökandens resedokument, ska placeras i det resedokumentet.
- Om det resedokument som de medföljande personerna omfattas av inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar viseringen, ska den individuella viseringen påföras på det separata bladet för påförande av visering.

¹ HU ställer sig inte positiv till att alla dessa specifikationer förekommer i en lagtext.

Komm. var enig med delegationen, men vill bibehålla de detaljerade specifikationerna här i den rättsliga säkerhetens intresse, nämligen i syfte att se till att konsulaten förfar på samma sätt.

² AT reserverade sig mot punkterna 2 och 3 p.g.a. att delegationen ifrågasatte mervärdet av en stämpel.

³ **PL** och **FR** föreslog att "den diplomatiska beskickningens eller konsulatets" ersätts med "de administrativa myndigheternas", vilket **Komm.** gick med på men erinrade samtidigt om att detta är en övergripande fråga som rör hela texten.

⁴ **NL** ansåg detta vara en för komplicerad formulering och frågade vad som exakt menas med "Endast om ..".

⁵ **PT** föreslog att man kastar om punkterna 3 och 4 och ersätter "enhetlig modell" med "separat blad". **Komm.** kommer att fundera på dessa två kommentarer.

⁶ **Komm.** ska kontrollera om det behövs en hänvisning till artikel 10.1 j här enligt förslag från **SI**.

Kapitel IV

Ändring av giltighetstiden för en utfärdad visering

Artikel 28¹ Förlängning

1. Giltighetstiden och/eller vistelsetiden för en utfärdad visering för kortare vistelse eller en transitvisering ska² förlängas på sökandens begäran, om denne kan styrka att det föreligger force majeure, humanitära skäl eller allvarliga yrkesrelaterade eller personliga skäl³.
2. En förlängning av viseringen, i enlighet med punkt 1, får inte under några förhållanden leda till att typen av visering ändras eller till att vistelsens längd överstiger tre månader (visering för kortare vistelse) eller tio dagar (transitvisering).
3. Om inte den administrativa myndighet som beviljar förlängning av viseringen beslutar annorlunda, ska den förlängda viseringen ha samma territoriella giltighet som den ursprungliga viseringen.
4. Den administrativa myndighet som ska ha behörighet att förlänga viseringen är myndigheten i den medlemsstat på vars territorium tredjelandsmedborgaren befinner sig då han eller hon ansöker om förlängning.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilka myndigheter som är behöriga att förlänga viseringar.

¹ **EL, AT och PT** lämnade in en allmän reservation mot hela artikeln. **EL** frågade vad som menas med "force majeure och humanitära skäl". **FR** undrade varför den som ansöker om förlängning av en visering inte skulle vara skyldig att bevisa sin tillgång till personliga medel när detta gäller den som ansöker om visering. **BE** lämnade in en granskningsreservation. **SI** frågade om förfarandet måste tillämpas när ansökan om visering sker vid gränsen.

Komm. ska överväga detta.

² **NL, SK, AT, PT, NO, IT och FR** föreslog "får" i stället för "ska".

³ **HU** föreslog att endast det sista "skälet" behålls och de övriga stryks samt frågade om begäran ska vara muntlig eller skriftlig. **HU** föreslog dessutom att man lägger till text som täcker fallet att förlängningen kan vara tillämplig *ex officio*. **Ordföranden** föreslog att punkt 1 delas upp i två som avser olika situationer:

1) på grund av force majeure och av humanitära skäl.

2) Förlängning av allvarliga yrkesrelaterade eller personliga skäl som måste styrkas.

Komm. kommer att överväga dessa förslag.

5. En avgift på 30 EUR¹ ska tas ut för förlängning av en visering.
6. Förlängning av enhetliga viseringar ska utföras med hjälp av en stämpel² som motsvarar modellen i bilaga XI. Den behöriga myndigheten ska dessutom påföra sin egen stämpel.
7. Information om förlängda viseringar ska föras in i VIS i enlighet med artikel 12 i VIS-förordningen.

Artikel 29

Upphävande

1. En visering³ kan upphävas
 - a) av den utfärdande diplomatiska beskickningen eller konsulatet, för att hindra innehavaren från att resa in på medlemsstaternas territorium om det efter det att viseringen har utfärdats blir uppenbart att innehavaren inte uppfyller villkoren för utfärdande av visering,
 - b) av gränskontrollmyndigheter, i enlighet med bestämmelserna i artikel 13.1 och bilaga V, del A punkt 2 i kodexen om Schengengränserna.
2. Information om upphävida viseringar ska föras in i VIS, i enlighet med artikel 11 i VIS-förordningen.
3. Om en visering i upphävs i enlighet med punkt 1 b av gränskontrollmyndigheterna i en annan medlemsstat än den utfärdande medlemsstaten, ska den utfärdande medlemsstaten underrättas om att viseringen har upphävts.

¹ **NL** föreslog att beloppet fastställs i en bilaga så att det kan ändras på ett smidigt sätt. **Komm.** önskade behålla det i huvudtexten, vilket innebär att ett rättsligt förfarande måste följas för att kunna ändra beloppet.

² Flera medlemsstater motsatte sig lösningen med stämpel och skulle av säkerhetsskäl hellre vilja ha ett märke. **Komm.** noterade att om ett märke används betyder det att samtliga myndigheter som är behöriga att utfärda förlängningen måste ha tillgång till oanvända märken.

³ **PL** och **HU** föreslog att "kan" ska ersättas med "ska".

Artikel 30

Återkallande av visering

1. En visering får återkallas i följande fall:
 - a) Av den utfärdande diplomatiska beskickningen eller konsulatet på begäran av innehavaren, varvid en stämpel ska påföras viseringsmärket för att visa att viseringen har återkallats på innehavarens begäran.
 - b) Av de behöriga myndigheterna efter det att innehavaren har rest in på medlemsstaternas territorium, om innehavaren inte längre uppfyller inresevillkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna¹.
2. Information om återkallade viseringar ska föras in i VIS i enlighet med artikel 11² i VIS-förordningen.
3. Om en visering återkallas i enlighet med punkt 1 b av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat än den utfärdande medlemsstaten, ska den utfärdande medlemsstaten underrättas om att viseringen har återkallats³.

¹ **Komm.** var överens med NL om att det är nödvändigt med en hänvisning till att en stämpel ska påföras i enlighet med led a.

² **Komm.** angav att den korrekta hänvisningen ska vara artikel 13.

³ **Komm.** framhöll att eftersom ingen automatisk rapportering görs i VIS efter det att informationen har inregistrerats i systemet, vore det tillrådligt att underrätta den utfärdande medlemsstaten, men Komm. kan gå med på att detta krav stryks om nödvändigt.

Artikel 31

Förkortande av den vistelse för vilken visering utfärdats

1. Gränskontrollmyndigheterna¹ kan besluta att förkorta den vistelse för vilken visering utfärdats², om det konstateras att innehavaren inte har tillräckliga medel för uppehållet³ för den ursprungligen planerade vistelsetiden⁴.
2. Information om förkortande av den vistelse för vilken visering utfärdats ska föras in i VIS, i enlighet med artikel 11 i VIS-förordningen.

Kapitel V

Viseringar som utfärdas vid de yttre gränserna

Artikel 32

Viseringar som utfärdas vid de yttre gränserna

1. Viseringar för kortare vistelse och transitviseringar får utfärdas vid de yttre gränserna endast om⁵
 - a) sökanden uppfyller villkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna,
 - b) sökanden inte har varit i stånd att ansöka om visering på förhand,

¹ EE föreslog att "gränskontrollmyndigheterna" ersätts med "de myndigheter som har tillsyn över invandringen"

² NL, PL och DE frågade hur man ska förfara i praktiken för att registrera beslutet om att förkorta en vistelse för vilken visering utfärdats.

³ LU och SI framhöll att det vore svårt för gränsvakterna att kunna kontrollera om personen ifråga har tillräckliga medel för sitt uppehället. **Komm.** erinrade om att denna kontroll redan är föreskriven i Schengensystemet (SCH/Com-ex (93) 24) och att den också är tillämplig i enlighet med kodexen om Schengengränserna. **NO** informerade om att dess myndigheter kan återkalla en visering om detta villkor inte längre är uppfyllt.

⁴ **Komm.** kommer på begäran av flera delegationer att i detalj definiera hur beslutet om förkortandet av en vistelse för vilken visering utfärdats ska fattas i praktiken (en visering ska återkallas genom utfärdande av ett nytt viseringsmärke ...)

⁵ **FR** föreslog ett tillägg av "i undantagsfall".

- c) sökanden ger in dokumentation som styrker att det finns oförutsedda och tvingande skäl för inresa¹, och
 - d) det anses säkerställt att sökanden kommer att återvända till sitt ursprungsland eller transitera genom andra länder än medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut.
2. Om en ansökan om visering lämnas in vid den yttre gränsen, ska kravet på att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring inte tillämpas².
3. En visering som utfärdats vid den yttre gränsen får vara antingen
- a) en enkel visering för kortare vistelse, som ger innehavaren rätt att vistas i högst 15 dagar i alla medlemsstater, eller
 - b) en enkel transitvisering, som ger innehavaren rätt till transitering i högst fem dagar och som gäller i alla medlemsstater.
4. Om villkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna inte är uppfyllda, får myndigheterna som ansvarar för att utfärda viseringen vid gränsen utfärda en visering med begränsad territoriell giltighet, som endast gäller på den utfärdande medlemsstatens territorium, i enlighet med artikel 21.1 a.

¹ **BE, NL** och **MT** föreslog att led b och c förs samman.

² **EE, LU, FI** och **LV** var av den uppfattningen att den sökande bör vara skyldig att styrka att han innehar en medicinsk reseförsäkring **EE** avsåg att överlämna ett förslag till en ny formulering.

5. Tredjelandsmedborgare som hör till en kategori av personer som enligt artikel 9 omfattas av ett krav på föregående samråd ska, i princip, inte kunna få en visering utfärdad vid gränsen.

I enlighet med artikel 21.1 b får dock en visering med begränsad territoriell giltighet, som gäller enbart på den utfärdande medlemsstatens territorium, i undantagsfall utfärdas till sådana personer vid gränsen.

6. Bestämmelserna om motivering av och meddelande om avslag och möjligheter till överklagande¹ i artikel 23 och bilaga IX ska vara tillämpliga².

Artikel 33³

Viseringar som utfärdas vid den yttre gränsen till sjömän⁴ i transit

1. En transitvisering får utfärdas vid gränsen för en sjöman som måste inneha visering⁵ vid passage av medlemsstaternas yttre gränser om
- e) han eller hon uppfyller villkoren i artikel 32.1, och
 - f) han eller hon passerar gränsen i fråga för att gå ombord på, åter gå ombord på eller gå i land från ett fartyg som han eller hon kommer att arbeta på eller har arbetat på som sjöman⁶.

¹ **DE** anmälde en granskningsreservation.

² **SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE** och **LT** anmälde en granskningsreservation. **FR** föreslog att denna punkt stryks. **BE** and **NL** framhöll risken för att kodexen om Schengengränserna och kodexen om viseringar utnyttjas för eventuella dubbla ansökningar.

³ **EL** och **CY** lade in en reservation.

⁴ **SK** undrade om det finns någon skillnad mellan "seamen" och seafarers".

⁵ **FI** och **DE** anser att möjligheten att utfärda gruppviseringar bör anges. **Komm.** vill inte att denna typ av viseringar ska behållas.

⁶ **PT** ansåg att medlemsstaterna bör få tillåta sjömän att gå i land utan visering och föreslog att följande ska läggas till i slutet av denna punkt: "... eller för att få tillstånd att gå i land." **Komm.** noterade förslaget. **BE** varnade för att PT:s förslag kan utgöra ett exempel på bristande överensstämmelse mellan konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart och gemenskapslagstiftningen avseende sjömän, vilket stod på dagordningen för mötet i Scifa/den gemensamma kommittén den 21 november 2007.

2. De behöriga nationella myndigheterna ska följa anvisningarna i bilaga XII del 1 innan de utfärdar en visering vid gränsen för en sjöman i transit, och se till att den nödvändiga informationen om sjömannen i fråga har utbytts med hjälp av ett vederbörligen ifyllt formulär om sjömän i transit enligt bilaga XII del 2¹.
3. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 32.3, 32.4 och 32.5².

¹ **NO** undrade om sjömän måste ha både passnummer och sjöfartsbok. **Komm.** svarade att bilaga XII del 2 har hämtats från förordning (EG) nr 415/2003 och att medlemsstaterna har tillämpat den förordningen sedan dess utan problem. **Komm.** är beredd att ändra formuleringen om det är nödvändigt.

² På begäran av BE och NL föreslog **Komm.** att en hänvisning till artikel 32.2 och 32.6 ska läggas till.

AVDELNING III: Förvaltning och organisation

Artikel 34¹

Organisation av viseringsavdelningarna

- 1.² Medlemsstaterna ska ansvara³ för organisationen av viseringsavdelningarna vid sina diplomatiska beskickningar och konsulat⁴.

För att undvika att vaksamheten sjunker och skydda personalen från att utsättas för påtryckningar på lokal nivå, ska det införas system för att rotera personal som är i direkt kontakt med sökandena. Utan att det påverkar kvaliteten på tjänsterna eller kunskapen om arbetsuppgifterna, ska personalen roteras minst var sjätte månad⁵. Särskild vikt ska fästas vid att skapa klara arbetsrutiner och en tydlig ansvarsfördelning i samband med att det fattas slutliga beslut om viseringsansökningar. Tillgången till VIS och SIS samt andra konfidentiella uppgifter ska inskränkas till ett begränsat antal vederbörligen bemyndigade och fast anställda medarbetare, utsända av den berörda medlemsstaten⁶. Lämpliga åtgärder ska vidtas för att förebygga obehörig tillgång till sådana databaser.

¹ SE lade in en reservation mot hela artikeln.

² NL lade in en reservation.

³ **Komm.** föreslog att layouten ska ändras så att "Medlemsstaterna ska ansvara" avser bestämmelserna i hela artikeln.

⁴ NL och SI föreslog att "diplomatiska beskickningar och konsulat" ska ersättas med "viseringsmyndigheter" i hela texten.

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY och FI ansåg att sex månader är för kort period och betonade att rotation ibland är omöjlig när det endast finns en person. LV och IT höll med om principen om rotation men underströk att det är nödvändigt med flexibilitet vid tillämpningen av principen. LU föreslog att de två första meningarna i detta stycke ska strykas. FR föreslog att hela stycket ska strykas.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK och FI föreslog att "vederbörligen bemyndigade och fast anställda medarbetare, utsända av den berörda medlemsstaten" ska ersättas med "vederbörligen bemyndigad personal" som i VIS-förordningen. LU ansåg att valet bör överlätas till den berörda medlemsstaten. LT föreslog att "utsända av den berörda medlemsstaten" ska strykas.

2. Lagringen och hanteringen av viseringsmärken ska omfattas av stränga säkerhetsåtgärder, för att undvika bedrägeri och förluster¹. Både utfärdade och annullerade viseringsmärken ska registreras².
3. Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska arkivera papperskopior av viseringsansökningar. Varje enskild akt ska innehålla ansökningsformuläret, kopior av relevanta styrkande handlingar, en förteckning över de kontroller som utförts och en kopia av den utfärdade viseringen³, så att personalen vid behov kan rekonstruera bakgrunden till det beslut som fattats om viseringsansökan.

Individuella akter ska bevaras i fem år, både när en visering har utfärdats och när en viseringsansökan har avslagits⁴.

¹ **SK** och **FR** föreslog att den första meningen ska strykas, eftersom de ansåg att den är alltför teknisk för att införas här.

² **DE** ansåg att denna punkt är alltför teknisk för en rättsakt. Den bör finnas i handboken. **DE** lade dessutom till att förteckningen över viseringsmärken och själva viseringsmärkena bör lagras var för sig för att undvika att information om viseringsnumren går förlorad vid stöld.

³ **NL, DE, DK, BE** och **LV** ansåg att en kopia av den utfärdade viseringen är onödigt eftersom den redan har lagrats i VIS.

⁴ **EE, HU** och **SE** samtyckte inte till kraven i denna punkt. **SE, DK, NO, BE, LV** och **PT** ville endast ha "kopior" i stället för "papperskopior". **SK** samtyckte till kommissionens förslag och föreslog viss flexibilitet i fråga om elektroniska kopior eller papperskopior. **SK** anser dessutom att slutet av det första stycket inte behövs. **Komm.** underströk att delegationerna i samband med diskussionerna om VIS-förordningen hade motsatt sig att en elektronisk kopia görs. **Ordföranden** betonade att det är nödvändigt att behålla pappersformuläret eftersom det innehåller sökandens underskrift varigenom han eller hon erkänner att den information som lämnas i formuläret är korrekt. **SE, NL, DK, BE, LV** och **CZ** ansåg att fem år är en för lång period. **LT** betonade att det bör göras skillnad mellan avslag på viseringsansökningar (fem år är bra) och positiva beslut (en kortare period bör föreskrivas). **FR** lade in en granskningsreservation mot hela punkten. **NL, DE** och **BE** undrade när perioden ska börja beräknas: vid godkännandedatum, vid ansökningsdatum ...? **Komm.** svarade att det bör vara det datum då beslutet fattas. **HU** förklarade att formuleringen om viseringar som ogiltigförklaras, återkallas, annulleras eller avslås bör anpassas. **Komm.** gick med på att rätta detta. **BE** lade in en granskningsreservation avseende principen att bevara handlingar när viseringen har utfärdats.

Artikel 35¹

Resurser till handläggning av viseringsansökningar och övervakning av diplomatiska beskickningar och konsulat

1. Medlemsstaterna ska avdela lämplig personal i tillräckligt antal för att utföra uppgifter som rör handläggning av viseringsansökningar, så att en effektiv och harmoniserad behandling av ansökningar och sökande kan garanteras vid deras diplomatiska beskickningar och konsulat². Lokalerna ska vara funktionella och utformade på ett sådant sätt att lämpliga säkerhetsåtgärder kan vidtas.
2. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att utsänd personal och lokalanställda erhåller lämplig utbildning, och ska ansvara för att förse dem med fullständiga, exakta och uppdaterade upplysningar om den tillämpliga gemenskapslagstiftningen och nationella lagstiftningen.
3. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att arbetet med att handlägga viseringsansökningar regelbundet kontrolleras på lämpligt sätt, och vidta korrigeringsåtgärder om avvikelser från bestämmelserna upptäcks.

¹ **FR** och **NL** föreslog att hela artikeln ska strykas.

² **CZ** betonade att rekommendationer bör utfärdas när det gäller antalet personer som ska anställas i förhållande till de svårigheter som personalen kan möta med tanke på omfattningen av den olagliga invandringen på den berörda platsen. **PL** ansåg att frågan om en godtagbar arbetsbörda och lön måste tas upp när det gäller konsulat som ställs inför en omfattande olaglig invandring. **IT** ansåg att det är alltför svårt att införa den typen av information i en rättsakt. **BE** hänvisade till skäl 10 i förslaget till förordning och förklarade att det var tillräckligt för att behandla frågan. **Komm.** insisterade på att det är viktigt att behålla dessa bestämmelser, särskilt uttrycket "tillräckligt antal" för utsänd personal i förhållande till behovet av utkontraktering av arbetsuppgifter.

Artikel 36¹

Personalens uppförande i samband med handläggning av viseringsansökningar

1. Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska se till att sökandena bemöts på ett hövligt sätt.
2. Konsulär personal ska under utförandet av sina arbetsuppgifter visa full respekt för den mänskliga värdigheten. Eventuella åtgärder som vidtas ska stå i proportion till de mål som eftersträvas med åtgärderna.
3. Konsulär personal får under utförandet av sina arbetsuppgifter inte diskriminera någon på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion, övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 37

Former för samarbete i samband med mottagandet och handläggningen av viseringsansökningar

Medlemsstaterna får inleda följande former av samarbete:

- a) *samlokalisering*: personal från en eller flera medlemsstaters diplomatiska beskickningar och konsulat handlägger ansökningar (inklusive biometriska kännetecken) som ställts till dem vid en annan medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat och delar utrustning med den medlemsstaten. De berörda medlemsstaterna ska enas om hur länge samlokaliseringen ska pågå och villkoren för att avsluta denna samt den del av den administrativa avgiften som tillkommer den medlemsstat vars diplomatiska beskickning eller konsulat används.

¹ **NL, FR, IT, EE** och **SK** lade in en reservation och hävdade att detta bör tas med i ingressen i stället för i den normativa delen.

- b) *gemensamma ansökningscentrum*: personalen vid två eller flera medlemsstaters diplomatiska beskickningar eller konsulat samlas i en gemensam byggnad för att ta emot viseringsansökningar (inklusive biometriska kännetecken) som ställs till dem. Sökandena ska hänvisas till den medlemsstat som ansvarar för handläggningen av viseringsansökan. Medlemsstaterna ska enas om hur länge detta samarbete ska pågå och villkoren för att avsluta det samt kostnadsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna. En medlemsstat ska ha ansvaret för logistikkontrakt och diplomatiska förbindelser med värdlandet.
- c) *samarbete med externa tjänsteleverantörer*: om det på grund av konsulatets lokala förhållanden är olämpligt att utrusta konsulatet så att det kan uppta/samla in biometriska kännetecken eller ordna med samlokalisering eller ett gemensamt ansökningscentrum, kan en medlemsstat eller flera medlemsstater tillsammans samarbeta med en extern tjänsteleverantör om mottagandet av viseringsansökningar (inklusive biometriska kännetecken). I sådant fall ska den eller de berörda medlemsstaterna förbli ansvariga för att reglerna om uppgiftsskydd följs vid handläggningen av viseringsansökningar.

Artikel 38

Samarbete med externa tjänsteleverantörer

1. Samarbetet med externa tjänsteleverantörer ska ske genom att
 - a) den externa tjänsteleverantören fungerar som en teletjänstcentral som lämnar allmänna upplysningar om villkoren för att ansöka om visering och ansvarar för systemet med tidsbeställning, och/eller

- b) den externa tjänsteleverantören tillhandahåller allmänna upplysningar om villkoren för att ansöka om visering, tar emot ansökningar, styrkande handlingar och biometriska uppgifter från viseringssökande samt tar upp handläggningsavgiften (i enlighet med artikel 16) och översänder ifyllda akter och uppgifter till den diplomatiska beskickningen eller konsulatet för den medlemsstat som är behörig att handlägga ansökan.
2. Den eller de berörda medlemsstaterna ska utse en extern tjänsteleverantör som kan garantera alla tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder och lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som medlemsstaten eller medlemsstaterna begär för att skydda personuppgifter från förstöring genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk samt mottagande och överföring av akter och uppgifter till konsulatet samt mot varje annat slag av otillåten behandling. Vid valet av externa tjänsteleverantörer ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar eller konsulat noga granska företagets betalningsförmåga och tillförlitlighet (inklusive nödvändiga tillstånd, företagsregistrering, bolagsstadga och bankavtal) och ska försäkra sig om att inga intressekonflikter föreligger.
3. Externa tjänsteleverantörer ska inte för några ändamål ha tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS). Tillgången till VIS ska uteslutande vara reserverad för vederbörligen bemyndigad personal på diplomatiska beskickningar eller konsulat.

4. Den eller de berörda medlemsstaterna ska ingå avtal med den externa tjänsteleverantören i enlighet med artikel 17 i direktiv 95/46/EG. Innan ett sådant avtal ingås ska den berörda medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat som ett led i det lokala konsulära samarbetet informera övriga medlemsstaters diplomatiska beskickningar och konsulat samt kommissionens delegation om varför avtalet behövs.
5. Utöver de skyldigheter som fastställs i artikel 17 i direktiv 95/46/EG ska avtalet även innehålla bestämmelser som
 - a) definierar tjänsteleverantörens exakta ansvar,
 - b) ålägger tjänsteleverantören att agera enligt de ansvariga medlemsstaternas anvisningar och att endast behandla uppgifterna i syfte att behandla viseringsansökningarnas personuppgifter på de ansvariga medlemsstaternas vägnar i enlighet med direktiv 95/46/EG,
 - c) ålägger tjänsteleverantören att förse sökandena med den information som krävs enligt VIS-förordningen,
 - d) ger konsulär personal ständig tillgång till tjänsteleverantörens lokaler,
 - e) ålägger tjänsteleverantören att iaktta sekretessregler (inklusive skydd av uppgifter som insamlats med avseende på viseringsansökningar),
 - f) innehåller en klausul om avtalets upphörande och upphävande.

6. Den eller de berörda medlemsstaterna ska övervaka genomförandet av avtalet, bland annat
- a) den allmänna information som lämnas av tjänsteleverantören till dem som ansöker om visering,
 - b) tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder och lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter mot förstöring genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk, och mot varje annat slag av otillåten behandling samt mottagandet och översändandet av akter och uppgifter till konsulatet,
 - c) upptagning av biometriska kännetecken,
 - d) åtgärder som vidtagits för att se till att bestämmelserna om uppgiftsskydd följs.
7. Det totala beloppet av avgifter som tas ut av den externa tjänsteleverantören för behandling av viseringsansökan får inte överstiga den avgift som fastställs i artikel 16.
8. Den eller de berörda medlemsstaternas konsulära personal ska utbilda tjänsteleverantören så att denne bibringas de kunskaper som behövs för att erbjuda lämpliga tjänster och tillräcklig information till personer som ansöker om visering.

Artikel 39

Organisatoriska aspekter

1. Exakt information om hur tidsbeställning görs och viseringsansökningar lämnas in ska meddelas allmänheten genom medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulats försorg.
2. Oavsett vilken typ av samarbete som valts får medlemsstater besluta att bibehålla möjligheten att låta sökandena vända sig direkt till deras diplomatiska beskickningar eller konsulat och där lämna in sina viseringsansökningar. Medlemsstaterna ska se till att det finns en kontinuitet i mottagandet och behandlingen av viseringsansökningarna för det fall att samarbetet med andra medlemsstater eller någon typ av extern tjänsteleverantör plötsligt skulle avbrytas.
3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om hur de avser att organisera mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar på varje plats där det finns ett konsulat. Kommissionen kommer att se till att informationen offentliggörs på lämpligt sätt.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna de avtal som de ingår.

Artikel 40¹

Inlämning av viseringsansökningar via kommersiella organ som tjänar som ombud

1. När det gäller upprepade² ansökningar i den mening som avses i artikel 11.2, kan medlemsstaterna ge sina diplomatiska beskickningar eller konsulat³ tillåtelse att samarbeta med kommersiella organ som tjänar som ombud (det vill säga privata byråer som tillhandahåller administrativa tjänster, transportbolag⁴ eller resebyråer (researrangörer och detaljhandlare), nedan kallade *kommersiella ombud*), när det gäller att samla in ansökningar, styrkande handlingar och handlägningsavgifter samt att översända ifyllda akter⁵ till den medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat som är behörig att handlägga ansökan.
2. Innan ackreditering ges till kommersiella ombud som utför de uppgifter som beskrivs i punkt 1, ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat särskilt kontrollera följande:
 - a) Det kommersiella ombudets nuvarande status: befintligt tillstånd, bolagsregister, avtal med banker.
 - b) Befintliga avtal med kommersiella partner i medlemsstaterna som erbjuder logi och andra paketresetjänster.
 - c) Avtal med flygbolag, som ska inkludera utresa och garanterad återresa som inte kan ombokas.

¹ **FR** lade in en reservation mot hela artikeln.

² **NL** föreslog "efterföljande" ansökningar.

³ **BE** och **HU** undrade varför det inte också hänvisas till externa tjänsteleverantörer. **ES** lade in en reservation mot all åtskillnad mellan resebyråer och externa tjänsteleverantörer.

Komm. svarade att enligt bestämmelserna i kapitel VIII punkt 5 i de gemensamma konsulära anvisningarna ska en tydlig åtskillnad göras mellan kommersiella organ som tjänar som ombud och externa tjänsteleverantörer, eftersom de förstnämnda agerar inom ramen för ett avtal med viseringssökandena medan de sistnämnda endast är bundna av rättsliga åtaganden gentemot viseringsmyndigheterna.

⁴ **EE** och **LT** undrade vad som avses med "transportbolag". **Komm.** meddelade att olika typer av transport omfattas: lufttransport, vägtransport, ...

⁵ **DE** föreslog att återlämnande av pass ska läggas till.

3. Ackrediterade kommersiella ombud ska övervakas fortlöpande¹ genom stickprovskontroller som inbegriper personliga intervjuer eller telefonintervjuer med sökande, kontroll av resor och logi, kontroll av att den medicinska reseförsäkringen är tillräcklig och täcker enskilda resande och, när så är möjligt², kontroll av dokument som rör gruppåterresa.
4. Inom ramen för det lokala konsulära samarbetet ska information utbytas om upptäckta oegentligheter, avslag på ansökningar som förmedlats av kommersiella ombud och påvisade former av bedrägeri med resehandlingar samt om planerade resor som inte genomförts.
5. De diplomatiska beskickningarna och konsulaten ska, inom ramen för det lokala konsulära samarbetet, utbyta företeckningar över de kommersiella ombud som de har ackrediterat eller vars ackreditering de har återkallat, i det sistnämnda fallet med uppgift om skälen för återkallelsen³.

Varje diplomatisk beskickning eller konsulat ska se till att allmänheten informeras om förteckningen över ackrediterade ombud som beskickningen samarbetar med.

Artikel 41

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna och deras diplomatiska beskickningar eller konsulat ska förse allmänheten med all relevant information⁴ som rör ansökan om visering⁵, nämligen
 - a) kriterier, villkor och förfaranden som ska följas vid ansökan om visering,
 - b) hur man beställer tid, i förekommande fall,
 - c) var ansökan ska lämnas in (behörig diplomatisk beskickning eller behörigt konsulat, gemensamt ansökningscentrum eller extern tjänsteleverantör).⁶

¹ **NL** och **BE** ansåg att denna formulering står i strid med "stickprovskontroller". **DE** lade in en granskningsreservation.

² **HU** föreslog att "... och bedöms vara nödvändigt ..." ska läggas till.

³ **IT** och **LT** förespråkar en positiv förteckning i stället för en negativ.

⁴ **SK** ansåg att "aktuell information" skulle vara en bättre formulering.

⁵ **SE** undrade om det är tillräckligt med information på en webbplats.

⁶ **SK** föreslog att viseringsavgifter ska tas med. **NL** föreslog att artikel 39.1 ska införas i artikel 41.1, eftersom den gäller information om tidsbeställning endast hos diplomatiska beskickningar och konsulat, inte hos externa tjänsteleverantörer. **Komm.** motsatte sig detta eftersom artikel 39.1 måste läsas tillsammans med de olika former av samarbete som avses i artikel 39.

2. Den företrädande och den företrädade medlemsstaten ska informera allmänheten om sådana representationsordningar som avses i artikel 7 tre månader innan de träder i kraft¹. Denna information ska innehålla närmare detaljer om eventuella kategorier av sökande som ska ansöka direkt vid den företrädade medlemsstatens diplomatiska beskickning eller konsulat.
3. Såväl allmänheten som värdlandets myndigheter ska underrättas om att den stämpel som avses i artikel 17 saknar rättsliga verkningar².
4. Allmänheten ska underrättas om de tidsfrister för prövning av viseringsansökningar som anges i artikel 20.1. Allmänheten ska också underrättas om de tredjeländer vars medborgare eller särskilda kategorier av medborgare omfattas av föregående samråd i enlighet med bilagorna I och II³.
5. Allmänheten ska underrättas om att viseringsbeslut som går sökanden emot ska delges sökanden, att det i sådana beslut ska anges vilka skäl de grundar sig på och att sökande vars ansökningar avslås har rätt att överklaga. Information ska lämnas om möjligheterna att överklaga, behörig rättsinstans samt tidsfristen för att lämna in ett överklagande⁴.

¹ **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** och **SE** ansåg att tidsfristen är för lång och begärde större flexibilitet. **BE** underströk att den allmänna regeln kan vara tre månader men att en kortare period kan tillåtas under särskilda omständigheter. **Komm.** motsatte sig en ändring av förslaget eftersom medlemsstaterna känner till denna form av representation långt i förväg.

² **Komm.** informerade delegationerna om att denna bestämmelse inte längre bör stå kvar när VIS-förordningen träder i kraft.

³ **DE** hänvisade till sin ståndpunkt när det gäller artiklarna 8 och 9. **DE** och **SK** insisterade på att sekretessen bör bibehållas avseende vilka länder som omfattas av föregående samråd. **NL** motsatte sig den andra meningen. **PT** föreslog att hela punkten ska strykas. **Komm.** betonade att denna bestämmelse måste behållas. **IT** instämde med KOM.

⁴ **SE** lade in en granskningsreservation med hänvisning till sina kommentarer till artikel 23.

6. Allmänheten ska underrättas om att enbart innehav av en visering inte automatiskt¹ ger rätt till inresa och att innehavaren av en visering kan bli uppmanad att visa upp styrkande handlingar vid gränsen.
7. Allmänheten ska underrättas om den växlingskurs som medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat tillämpar när handläggningsavgiften tas ut i lokal valuta².

¹ **NL** föreslog att "automatiskt ger rätt" ska ersättas med "oåterkalleligt ger rätt" både här och i artikel 24.

² **SK** och **PL** föreslog att denna punkt ska flyttas till punkt 1.

AVDELNING IV: Lokalt konsulärt samarbete

Artikel 42¹

Lokalt konsulärt samarbete vid medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat

1. För att garantera en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringspolitiken, som i förekommande fall tar hänsyn till lokala förhållanden, ska medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat samarbeta inom varje jurisdiktion och bedöma behovet av att införa särskilt²
 - a) en harmoniserad förteckning över styrkande handlingar som sökandena ska lägga fram, med hänsyn till bestämmelserna i artikel 14 och bilaga IV,
 - b) gemensamma kriterier för prövning av viseringsansökningar, särskilt när det gäller kravet att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring (inklusive undantagen och bristande möjlighet att skaffa sig lämplig medicinsk reseförsäkring lokalt), handlägningsavgiften, användningen av en stämpel som visar att en viseringsansökan har lämnats in och frågor som rör ansökningsformuläret,
 - c) gemensamma kriterier för att behandla olika typer av resehandlingar och en uttömmande förteckning över resehandlingar som utfärdats av värdlandet, som ska uppdateras regelbundet,

¹ **FR** föreslog att denna artikel ska strykas eftersom den inte är normativ och förklarade att den bör flyttas till den praktiska handboken. **BE** och **PL** motsatte sig detta eftersom det behövs rättsligt bindande bestämmelser för att främja det lokala konsulära samarbetet mellan medlemsstaterna.

² **DE** föreslog att ett led e ska införas enligt följande: "ett harmoniserat tillvägagångssätt för kontroller av återresa, inklusive varaktigheten och omfattningen av samt metoden för de åtgärder som ska tillämpas (t.ex. kontroller av boardingkort, personliga intervjuer om återresan, stickprovskontroller)."

- d) en harmoniserad strategi för samarbete med externa tjänsteleverantörer och kommersiella ombud.

Om bedömningen inom ramen för det lokala konsulära samarbetet leder till slutsatsen att det behövs en lokal harmoniserad strategi i fråga om en eller flera av leden a–d, ska åtgärder för en sådan harmoniserad strategi antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2¹.

- 2. Inom ramen för det lokala konsulära samarbetet ska det införas ett gemensamt informationsblad om viseringar för kortare vistelse, transitviseringar och viseringar för flygplatstransitering (de rättigheter som viseringen ger och villkoren för att ansöka om den).
- 3. Följande upplysningar ska utbytas inom ramen för det lokala konsulära samarbetet:
 - a) Månatlig² statistik om utfärdade viseringar för kortare vistelse, viseringar med begränsad territoriell giltighet, transitviseringar och viseringar för flygplatstransitering samt om antalet avslagna viseringsansökningar.
 - b) Uppgifter om
 - i) värdlandets samhällsekonomiska struktur,
 - ii) lokala informationskällor (om social trygghet, sjukvårdsförsäkring, skatteregister, registrering av in- och utresor etc.),
 - iii) användning av falska och förfälskade dokument,
 - iv) rutter för olaglig invandring,
 - v) avslag,
 - vi) samarbete med flygbolag,
 - vii) försäkringsbolag som tillhandahåller lämplig medicinsk reseförsäkring (inklusive kontroll av typen av täckning, eventuella överskjutande belopp).

¹ NL ansåg att det var oklart på vilken grund besluten ska antas. **Komm.** informerade delegationerna om att artikel 46.2 grundas på ett kommittéförfarande.

² NL förespråkade "regelbunden" i stället för "månatlig". **Komm.** ville behålla texten.

4. En gång i månaden¹ ska det inom ramen för det lokala konsulära samarbetet anordnas möten mellan medlemsstaterna och kommissionen för att särskilt behandla praktiska frågor med anknytning till tillämpningen av den gemensamma viseringspolitiken. Dessa möten ska sammankallas av kommissionen², om inte annat avtalas inom jurisdiktionen på kommissionens begäran.

Det kan hållas möten om en enda fråga och undergrupper kan inrättas för att undersöka specifika frågor inom ramen för det lokala konsulära samarbetet³.

5. Sammanfattande rapporter om mötena om det lokala konsulära samarbetet ska utarbetas regelbundet och cirkuleras lokalt. Kommissionen får delegera utarbetandet av rapporterna till en medlemsstat⁴. Varje medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat ska vidarebefordra rapporterna till sina centrala myndigheter⁵.

På grundval av dessa månatliga rapporter ska kommissionen utarbeta en årsrapport inom varje jurisdiktion, som ska läggas fram för rådet.

6. Företrädare för diplomatiska beskickningar eller konsulat för medlemsstater som inte tillämpar gemenskapens regelverk på viseringsområdet⁶, eller företrädare för diplomatiska beskickningar eller konsulat för tredjeländer, kan i enskilda fall bjudas in att delta i möten för utbyte av information om särskilda frågor som rör utfärdandet av viseringar.
7. Kommissionen ska förelägga rådet⁷ frågor som är av särskilt allmänt intresse eller som inte kan lösas lokalt för behandling⁸.

¹ **NL, BE, HU, PL, EL, IT** och **SK** ansåg att kravet på möten en gång i månaden är alltför svårt att tillämpa och ville ha större flexibilitet.

² **Ordföranden** förespråkade möten som sammankallas av ordförandeskapet.

³ **NL** ansåg att dessa organisatoriska detaljer är alltför explicita och föreslog att de ska flyttas till den praktiska handboken.

⁴ **IT** och **DE** förklarade att rapporterna bör utarbetas av kommissionen.

⁵ **NL** ansåg att dessa organisatoriska detaljer är alltför explicita och föreslog att de ska flyttas till den praktiska handboken.

⁶ **HU** föreslog att det ska hänvisas till nya medlemsstater som redan delvis tillämpar Schengenregelverket. **Komm.** samtyckte till att meningen formuleras om så att den omfattar dessa nya medlemsstater. **NO** betonade att det är viktigt att se till att Norge inte utesluts från det lokala konsulära samarbetet och Schengensamarbetet.

⁷ **Komm.** informerade delegationerna om att det är arbetsgruppen för visering som avses här.

⁸ **Ordföranden** informerade delegationerna om att de kan sända sina frågor avseende denna punkt direkt till kommissionen.

AVDELNING V: Slutbestämmelser

Artikel 43

Undantagsordningar

Medlemsstater som står värd för de olympiska och paralympiska spelen ska tillämpa de särskilda förfaranden och villkor för ett enklare utfärdande av viseringar som fastställs i bilaga XIII¹.

Artikel 44²

Ändring av bilagorna

2. Bilagorna III, IV, V, VI, VIII, IX, X och XI³ ska ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47.2⁴ ska ändringar av bilagorna I och II beslutas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2.

Artikel 45

Anvisningar om den praktiska tillämpningen av viseringskodexen

Praktiska anvisningar som fastställer de harmoniserade metoder och förfaranden som medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat ska följa vid handläggningen av viseringsansökningar ska utarbetas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.2.

¹ **FR** förklarade att de särskilda förfaranden och villkor för viseringar som anges i bilaga XIII är problematiska ur säkerhetssynpunkt. **Komm.** betonade att dessa förfaranden tillämpades framgångsrikt för olympiska spelen i Aten.

² **FR** och **NL** lade in en granskningsreservation avseende artiklarna 44, 45 och 46.

³ Enligt **Komm.** ska en hänvisning till bilaga XII läggas till.

⁴ **DE** och **IT** ifrågasatte behovet av en hänvisning till artikel 47.2.

Artikel 46

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté, nedan kallad *viseringskommittén*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet och förutsatt att de genomförandebestämmelser som antas i enlighet med detta förfarande inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i denna förordning.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. Viseringskommittén ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 47

Underrättelse

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om
 - a) sådana situationer av representation som avses i artikel 7,
 - b) förteckningen över tredjeländer för vilka de informationsförfaranden som avses i artikel 9.3 är ett krav¹,
 - c) de kompletterande nationella anteckningarna i fältet för anmärkningar på viseringsmärket enligt artikel 25.2,

¹ LT undrade om denna information bör offentliggöras.

- d) de myndigheter som är behöriga att förlänga viseringar enligt artikel 28.4,
- e) de samarbetssituationer som avses i artikel 37¹,
- f) halvårsstatistik för alla typer av utfärdade viseringar (1 mars och 1 september varje kalenderår), varvid den enhetliga tabellen² för utbyte av statistik³ ska användas.

Kommissionen ska göra uppgifter som meddelats enligt punkt 1 tillgängliga för allmänheten via en ständigt uppdaterad elektronisk publikation.

- 2. Medlemsstaterna ska också underrätta kommissionen om planerade ändringar av förteckningarna över tredjeländer som omfattas av kravet på föregående samråd eller information enligt artiklarna 8 och 9.

Artikel 48

Upphävande

- 1. Artiklarna 9–17 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ska ersättas.

¹ **PL** föreslog att leden a och e ska slås samman.

² **NL** och **IT** föreslog årlig statistik och **NL** undrade vad som avsågs med "enhetlig tabell".

³ **FR** föreslog att dessa bestämmelser ska flyttas till en ny punkt 3. Vidare ansåg **FR** att statistiken endast bör vara årlig och att den inte ska offentliggöras.

2. Följande ska upphävas:
- a) De gemensamma konsulära anvisningarna, inklusive bilagorna.
 - b) Schengens verkställande kommittés beslut av den 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com ex (93)24), (SCH/Com ex (94) 25), (SCH/Com ex (98)12) och (SCH/Com-ex (98)57).
 - c) Gemensam åtgärd 96/197/RIF av den 4 mars 1996 beslutad av rådet på grundval av artikel K.3 i EU-fördraget om ett system för flygplatstransitering¹.
 - d) Förordning (EG) nr 789/2001.
 - e) Förordning (EG) nr 1091/2001.
 - f) Förordning (EG) nr 415/2003.
3. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till denna förordning och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIV.

¹ **FR** lade in en granskningsreservation.

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska börja tillämpas sex månader efter dagen för dess ikraftträdande. Artiklarna 46 och 47 ska tillämpas från och med ikraftträdandedagen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

**BILAGA I: FÖRTECKNING ÖVER TREDJELÄNDER FÖR VILKA DET KRÄVS
FÖREGÅENDE SAMRÅD MED MEDLEMSSTATERNAS EGNA CENTRALA
MYNDIGHETER I ENLIGHET MED ARTIKEL 8 I GEMENSKAPSKODEXEN OM
VISERINGAR**

Som ett led i avtal om representation ska den företrädande medlemsstatens centrala myndigheter samråda med den företrädade medlemsstatens myndigheter, i enlighet med artikel 9.2 i gemenskapskodexen om viseringar.

**BILAGA II: FÖRTECKNING ÖVER TREDJELÄNDER FÖR VILKA DET KRÄVS
FÖREGÅENDE SAMRÅD MED ELLER INFORMATION TILL ANDRA
MEDLEMSSTATERS CENTRALA MYNDIGHETER I ENLIGHET MED ARTIKEL 9
I GEMENSKAPSKODEXEN OM VISERINGAR**

Markering med asterisk (*) innebär att det endast krävs information om utfärdade viseringar, i enlighet med artikel 9.3 i gemenskapskodexen om viseringar.

BILAGA III: HARMONISERAT ANSÖKNINGSFORMULÄR

Foto

Ambassadens eller
konsulatets stämpel

Ansökan om Schengenvisering

Detta ansökningsformulär är gratis

1. Efternamn			ENDAST FÖR AMBASSADENS/ KONSULATETS NOTERINGAR Datum för ikraftträdande: Ansökan inlämnad vid ☐ ambasad/konsulat ☐ gemensamt ansökningscentrum ☐ resebyrå Namn: ☐ tjänsteleverantör Namn: ☐ annan instans Namn: Ärendet handlagt av: ☐ Inbjudan ☐ Transportmedel ☐ Koppling till annan ansökan ☐ Övrigt: Visering: ☐ Avslag på ansökan ☐ Beviljad ansökan ☐ Visering med territoriellt begränsad giltighet ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D Antal inresor: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Flera Giltigt från och med _____ till och med _____
2. Födelsenamn (tidigare efternamn)			
3. Förnamn			
4. Födelsedatum (år-månad-dag)	5. Födelseort och -land	6. Nationalitet	
7. Kön ☐ Man ☐ Kvinna		8. Civilstånd ☐ Ensamstående ☐ Gift ☐ Separerad ☐ Skild ☐ Änkling/Änka ☐ Annat	
9. Typ av resehandling ☐ Vanligt pass ☐ Diplomatspass ☐ Tjänstepass ☐ Officiellt pass ☐ Särskilt pass ☐ Annan resehandling (uppge vilken):			
10. Resehandlingsnummer	11. Utfärdad av Giltig t.o.m.		
12. Om Ni är bosatt i ett annat land än Ert ursprungsland, har Ni tillstånd att återvända till detta? ☐ Nej ☐ Ja (nummer och giltighet)			
* 13. Nuvarande sysselsättning			
* 14. Arbetsgivare och arbetsgivares adress och telefonnummer. För studerande anges utbildningsanstaltens namn och adress			
15. Medlemsstat som är huvuddestination			
16. Antal begärda inresor ☐ Enstaka inresa ☐ Två inresor ☐ Flera inresor		17. Vistelsetid eller transitering Visering begärs för: ☐ vistelse; ange vistelselängd i dagar _____ ☐ flygplatstransitering	
18. Tidigare viseringar (utfärdade de senaste tre åren)			
19. Inresetillstånd till det land som är slutdestination (om det är fråga om visering för transitering eller flygplatstransitering) Utfärdad av _____ Giltig t.o.m.: _____			

* De med asterisk markerade uppgifterna behöver inte uppges av familjemedlemmar till EU- eller EES-medborgare (make/maka, barn eller beroende familjemedlem i uppstigande led). Familjemedlemmar till EU- eller EES-medborgare måste visa handlingar som styrker detta förhållande samt fylla i uppgifterna i punkt XX.

20. Resans syfte ☐ Turism ☐ Affärer ☐ Besök hos familj eller vänner ☐ Kultur/sport ☐ Officiellt besök ☐ Medicinska skäl ☐ Annat (ange vilket):			ENDAST FÖR AMBASSADENS/ KONSULATETS NOTERINGAR					
* 21. Planerat ankomstdatum		* 22. Planerat avresedatum						
* 23. Namn på värd i medlemsstaterna. Om detta inte är tillämpligt, lämna namn på hotell eller tillfällig adress i medlemsstaterna								
Värdens adress (och e-postadress)		Telefonnummer (och faxnummer)						
24. Namn och adress (och inbjudande företag/organisation)		Telefonnummer (och faxnummer) till företaget/organisationen						
Namn, adress, telefonnummer (och faxnummer samt e-postadress) för företags/organisationens kontaktperson								
* 25. Sökanden står själv för kostnaderna för resor och uppehålle under vistelsen ☐ Annan sponsor ☐ Medel för att bekosta uppehållet under vistelsen ☐ Kontanter ☐ Resecheckar ☐ Kreditkort ☐ Logi ☐ Övriga:								
* 26. Medel för uppehålle under vistelsen om resekostnader och levnadsomkostnader under vistelsen täcks av en värd/ett företag/en organisation ☐ Kontanter ☐ Resecheckar ☐ Kreditkort ☐ Logi ☐ Övriga: Handlingar som styrker inbjudan, sponsoråtagande och logi har lämnats in ☐								
27. Rese- och/eller sjukförsäkring. ☐ Ej tillämpligt. Försäkringsföretag Försäkringsnummer: Giltig t.o.m.:								
28. Personuppgifter för den familjemedlem som är EU- eller EES-medborgare <table border="1"> <tr> <td colspan="2">Namn</td> <td>Förnamn</td> </tr> <tr> <td>Födelsedatum</td> <td>Nationalitet</td> <td>Passnummer</td> </tr> </table>				Namn		Förnamn	Födelsedatum	Nationalitet
Namn		Förnamn						
Födelsedatum	Nationalitet	Passnummer						
Familjeband till en EU- eller EES-medborgare ☐ make/maka ☐ barn ☐ beroende familjemedlem i uppstigande led								
29. Sökandens hemadress och e-postadress		Telefonnummer						
30. Ort och datum.	31. Underskrift (för underåriga underskrift av förmyndare/vårdnadshavare)							

Förklaring som ska undertecknas vid ansökan om viseringar för flera inresor (jfr fält 16): Jag känner till att jag måste ha en lämplig medicinsk reseförsäkring för min första vistelse och därefter följande vistelser på medlemsstaternas territorium. Namnteckning.
--

ANMÄRKNINGAR TILL BILAGA III:

Komm. påminde om att det enhetliga ansökningsformuläret inte hade införts förrän 2002 och att inga omvälvande förändringar hade införts eftersom den ursprungliga versionen på det hela taget verkade tillräckligt bra. Ett fåtal ändringar har dock gjorts för att

- ta hänsyn till vissa val som gjorts i utkastet till förordning, dvs. att hänvisningen till D+C-viseringar och gruppviseringar har utgått och en förklaring om medicinsk reseförsäkring (som ska undertecknas om en visering för flera inresor utfärdats) har lagts till,
- förbereda inför ändringen av förordning nr 539/2001 genom att ändra lydelsen i punkt 9 så att den stämmer överens med formuleringen i förordning nr 1932/2006,
- förbereda för Informationssystemet för viseringar: Flera punkter i det nuvarande ansökningsformuläret har utgått, eftersom de avsåg information som ansågs vara mindre relevant när sökandens identitet ska fastställas genom insamling av biometriska uppgifter och den slutliga förklaringen om skydd av uppgifter har anpassats för att ta hänsyn till att uppgifter lagras i Informationssystemet för viseringar.

NL, som stöddes av **FR**, föreslog att ansökningsformuläret av praktiska skäl ska ändras så att fotot hamnar till höger och ambassadstämpeln till vänster. **Komm.** kunde godta denna ändring. **Komm.** skulle fortsätta att diskutera utformningen (bl.a. den elektroniska utformningen) och eventuella ändringar som bör göras så att formuläret kan fyllas i on-line.

IT föreslog att rubriken istället ska vara "Ansökning om visering till en Schengenstat", eftersom formuläret ska användas både för Schengenviseringar och andra nationella viseringar. **Komm.** kunde godta att hänvisningen till Schengen utgår.

På en fråga från **EE** framhöll **Komm.** att det här är ett harmoniserat formulär, som bl.a. ska användas för informationsutbyte mellan medlemsstaterna (och i framtiden bilda utgångspunkt för inmatningen av data i Informationssystemet för viseringar), och att därför inga "nationella" avvikelser får förekomma.

Till fälten 1–3: **FR** uppmärksammade delegationerna på problemen med att fylla i dessa uppgifter i länder där det latinska alfabetet inte används, vilket skulle medföra att uppgifterna i ansökningsformuläret inte motsvarar vad som anges i passet, och konstaterade att det måste sörjas för att uppgifterna i ansökningsformuläret motsvarar informationen i sökandens resehandling.

Till fält 4: DK ville att födelsedatum skulle anges enligt modellen "dag-månad-år". **Komm.** kunde godta detta, trots att den nuvarande ordningsföljden kommer från de gemensamma konsulära anvisningarna och inte tycks ha medfört några problem.

Till fält 6: BE ville behålla en hänvisning till "ursprunglig nationalitet" (punkt 8 i bilaga 16 till de gemensamma konsulära anvisningarna). **Komm.** ansåg att information om ursprunglig nationalitet är intressant endast i ett litet antal fall och därför inte bör ingå i standardformuläret. **Komm.** upprepade att det faktum att det hänvisas till dessa uppgifter i utkastet till förordning om Informationssystemet för viseringar inte är ett argument för att behålla dem i utkastet till viseringskodexen. Ändringarna av regelverket i viseringskodexen kommer senare att avspeglas i en ändring av förordningen om Informationssystemet för viseringar.

SE ville lägga till en punkt om "nuvarande bostadsadress" samt ytterligare information om sökandens make/maka och barn. **Komm.** kunde inte se nyttan med ett sådant tillägg, eftersom alla sökande måste ge in en egen ansökan. Dessutom kommer det att finnas en koppling mellan ansökningar i Informationssystemet för viseringar.

EL ville återinföra hänvisningen till namnet på sökandens fader eftersom den uppgiften måste vara känd för att sökandens identitet ska kunna kontrolleras. **NL** och **HU** stödde detta förslag.

Till fälten 10–11: FR ville inte stryka "utfärdandedagen" för resehandlingen med hänvisning till att flera resehandlingar ibland utfärdas vid samma tidpunkt. **Komm.** insåg problemet men ansåg att en ändring av ansökningsformuläret inte är någon lösning utan att man istället bör lägga till en bestämmelse om att den resehandling som uppvisas tillsammans med ansökningen bör ha utfärdats under de senaste fem åren.

Till fält 12: Trots att denna text hämtats från det nuvarande ansökningsformuläret ansåg **IT** att det bör klargöras att sökanden på något sätt måste förklara sig ha rätten att återvända till sitt boplattningsland.

Till fält 14: IT ansåg att uppgiften om studerande samt utbildningsanstaltens namn och adress inte tillförde något väsentligt. **Komm.** noterade att detta utgjorde viktig information om sökandens "status".

Till fält 15: IT och **HU** ville lägga till en uppgift om vilken medlemsstat den första inresan avser. **FR** noterade att sökande ofta har svårt att förstå uttryck som "första inresedestination" och "huvuddestination" och undrade om det går att hitta bättre formuleringar. **Komm.** föreslog "Medlemsstat(er) som kommer att besökas".

Till fälten 16 och 17: **FR** kunde godta dessa men ville lägga till en hänvisning till den "giltighetstid" som sökanden begär. **ES** höll inte med, utan noterade att det räcker med en hänvisning till flera inresor. **NL** ville att en hänvisning till "längre vistelse" skulle finnas kvar. **SE** föreslog att fälten 21–22 flyttas så att de kommer direkt efter fält 17.

Till fält 18: **HU** och **FR** undrade varför detta fält finns med och om det endast avsåg tidigare Schengenviseringar. **Komm.** noterade att det omfattade alla tidigare viseringar och tillade att formuleringen kanske borde göras tydligare, även om sådana viseringar ofta finns kvar i sökandens resehandling. När Informationssystemet för viseringar kommer i drift kommer uppgifterna om Schengenviseringar att registreras där.

DK ville återinföra hänvisningen till tidigare vistelser i en Schengenstat (punkt 28 i nuvarande ansökningsformulär). **Komm.** ansåg detta vara överflödigt eftersom uppgifterna om tidigare viseringar kommer att registreras i Informationssystemet för viseringar.

Till fält 20: **HU** ville lägga till "studier". **IT** och **FR** ansåg att denna punkt bör finnas högst upp i formuläret. **BE** föreslog att rubriken skulle vara i plural ("Resans syfte(n)"). Även om alla formuleringar hade hämtats från de gemensamma konsulära anvisningarna kunde **Komm.** godta förslagen från **HU** och **BE**.

Till fälten 21 och 22: **NL**, **HU**, **IT** och **FR** ansåg att även EU-medborgares familjemedlemmar bör fylla i dessa uppgifter. **HU** undrade vilka uppgifter som ska lämnas under punkt 22 om det rör sig om en ansökan om visering för flera inresor. **Komm.** erinrade om varför det måste finnas en hänvisning (av typen "uppgifter som inte behöver uppges") till de rättigheter som EU-medborgares familjemedlemmar åtnjuter enligt direktiv 2004/38/EG men hade förståelse för delegationernas farhågor för familjemedlemmars planer för vistelsen och ska överväga att ta bort asterisken.

Till fält 23: **NL** ville lägga till värdens födelsedatum. **DE** höll med om detta och ville dessutom lägga till kön och adress. **Komm.** kan acceptera att födelsedatum och adress men undrade vad en uppgift om personens kön skulle tillföra med tanke på att sökande måste ge in flera bestyrkande handlingar tillsammans med ansökningsformuläret och att det redan finns ett antal instrument och förfaranden (t.ex. "samråd på förhand", Vision, SIS) för att tillgodose medlemsstaternas behov av allmän ordning och säkerhet.

IT vill att fält 23 ska ha följande lydelse: "Efternamn och **förnamn** på värd i medlemsstaterna. Om detta inte är tillämpligt, lämna namn på hotell **och**/eller tillfällig adress i medlemsstaterna."

FR ansåg att dessa uppgifter också skulle lämnas av EU-medborgares familjemedlemmar. **Komm.** betonade att detta krav gick långt utöver de rent operativa angelägenheterna och att förhandskontroll av denna kategori människors rätt till fri rörlighet inte kunde accepteras och dessutom stred mot bestämmelserna i det ovannämnda direktivet. Dessutom kunde inte EU-medborgares familjemedlemmar anses utgöra någon risk för illegal invandring, och därför borde asterisken i fälten 23, 25 och 26 vara kvar. När det gäller fälten 23–25 noterade **Komm.** att formuleringarna kunde göras tydligare för att skilja mellan "privata" och "offentliga" angelägenheter.

Till fält 27: **BE** undrade om det kunde krävas att sökandena lämnar dessa uppgifter. **FR** föreslog att "Ej tillämpligt" skulle utgå men att "Giltig t.o.m." måste finnas kvar eftersom det ligger i linje med kravet på att en medicinsk reseförsäkring alltid ska visas upp vid ansökan och att det inte ska finnas utrymme för avvikelser inom det lokala Schengensamarbetet (jfr artikel 15.8). **Komm.** förstod invändningarna och föreslog att den konsulära personalen kan föra in sista giltighetsdag i den lodräta spalten, om den medicinska sjukförsäkringen visas upp först när viseringen utfärdas.

Till fält 28: **DK** föreslog att numret på identitetshandlingen ska läggas till. **Komm.** kunde godta detta. På en fråga från **IT** konstaterade **Komm.** att endast de kategorier av personer som omfattas av direktiv 2004/38/EG nämndes.

Till fält 28: "*Familjeband till en EU- eller EES-medborgare*": Vissa delegationer undrade vad som avses med "beroende familjemedlem i uppstigande led". **Komm.** noterade att terminologin bör stämma överens med den i direktiv 2004/38/EG. **Komm.** tog på sig att utreda frågan.

Till fält 29: **NL** föreslog att denna punkt skulle flyttas så att den kommer direkt efter fält 11.

Till fält 31: **FR** föreslog att "den person som med stöd av lagen har vårdnaden" ska läggas till eftersom "förmyndare/vårdnadshavare" inte täcker alla fall.

DK vill återinföra fälten 36 och 42 från det nuvarande ansökningsformuläret.

Förklaringen om medicinsk reseförsäkring: **NL** fann det är opraktiskt att personer som söker visering för flera inresor måste skriva under två gånger (dvs. förklaringen i punkt 31) och föreslog att namnteckningarna ska föras samman.

KOLUMNEN "Endast för ambassadens/konsulatets noteringar":

IT ansåg att den tidigare utformningen och lydelsen generellt var klarare.

BE, som stöddes av **NL** och **HU**, tyckte inte att det bör stå i ansökningsformuläret var ansökningen har getts in, och resebyråer bör inte förknippas med gemensamma ansökningscentrum och tjänsteleverantörer. **ES** ville däremot att hänvisningen till resebyråer ska vara kvar. **Komm.** ansåg att informationen om de omständigheter (genom vilken mellanhand) under vilka ansökningen har getts in är viktig men kunde tänka sig att stryka alternativet "ambasad/konsulat".

Komm. kommenterade en fråga som **IT** tog upp genom att notera att man kan överväga att skilja mellan den person som "hanterade" och den som "handlade/prövade" ansökningen. **Komm.** kommer att överväga att återinföra samma hänvisning till de bestyrkande handlingarna som i nuvarande version av de gemensamma konsulära anvisningarna.

HU föreslog att det ska hänvisas till situationer med "ombud" när ansökningen slutligen överlämnas till destinationsmedlemsstaten.

IT ansåg att hänvisningen till "D" bör stå kvar. **NL** beklagade strykningen av både D-viseringar och D+C-viseringar.

Komm. kommer att överväga att återinföra uppgiften "giltig för ...". ..."

FÖRKLARING SOM SÖKANDEN SKA UNDERTECKNA:¹

Jag är införstådd med och samtycker² till följande: Fotografering och, i tillämpliga fall, upptagande av fingeravtryck är obligatoriskt vid prövning av viseringsansökan. Alla personliga uppgifter om mig som anges på formuläret för ansökan om visering kommer, liksom mina fingeravtryck och mitt fotografi, att översändas till behöriga i myndigheter i medlemsstaterna och behandlas av dessa myndigheter, så att det blir möjligt att fatta ett beslut om min viseringsansökan.

Dessa uppgifter samt beslutet om min ansökan eller ett beslut om att upphäva, återkalla eller förlänga en utfärdad visering kommer att registreras i informationssystemet för viseringar (VIS) och lagras där under en period av fem år. Uppgifterna kommer att vara tillgängliga för myndigheter som är behöriga att kontrollera viseringar vid de yttre gränserna och i medlemsstaterna samt för medlemsstaternas invandrings- och asylmyndigheter i syfte att kontrollera om villkoren för laglig inresa, vistelse och bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, för att identifiera personer som inte, eller inte längre uppfyller dessa villkor, för att pröva en asylansökan och för att avgöra vem som ansvarar för en sådan prövning. Under vissa förhållanden kommer uppgifter även att vara tillgängliga för de myndigheter som ansvarar för medlemsstaternas inre säkerhet. Den myndighet som ansvarar för att behandla uppgifterna är [*inrikes-/utrikesministeriet i den berörda medlemsstaten samt kontaktuppgifter*].

Jag är införstådd med att jag har rätt att i vilken medlemsstat som helst få ut de uppgifter om mig som finns registrerade i VIS, erhålla uppgift om vilken medlemsstat som låtit registrera dem där och begära att uppgifter rörande mig som är oriktiga korrigeras och att uppgifter som olagligen registrerats stryks. På min uttryckliga begäran³ kommer den konsulära myndighet som handlägger min ansökan att underrätta mig om hur jag kan gå tillväga för att utöva min rätt att kontrollera mina personuppgifter och få dem korrigerade eller strukna, särskilt vilka rättsmedel som står till buds enligt den berörda statens nationella lagstiftning. Denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet [*kontaktuppgifter*] kommer att bistå mig och ge mig råd när det gäller utövandet av dessa rättigheter.

¹ **NL** och **FR**: Granskningsreservation. **IT** ansåg att förklaringen skulle förenklas och formuleras klarare. **Komm.** betonade att förklaringen i huvudsak hade hämtats från det nuvarande ansökningsformuläret, men att vissa delar hade lagts till med tanke på lagringen av uppgifter i Informationssystemet för viseringar och för att gränsbevakningsmyndigheterna ska ha tillgång till dessa uppgifter, eftersom sökanden/innehavaren måste vända sig till dem som matat in uppgifterna.

² **DE** vill stryka orden "och samtycker till" eftersom man annars får intrycket att det räcker med samtycke. Enligt experter på skyddet av uppgifter krävs en hänvisning till en rättslig bestämmelse (dvs. artikel 2 h i direktivet om skydd av uppgifter). **PT** ansåg att "samtycke" inte är rätt ord, eftersom det är obligatoriskt att lämna fingeravtryck och ett digitalt foto när en ansökan ges in.

³ **BE** ansåg att förklaringen ger intrycket att sökanden/innehavaren av en visering endast vid konsulatet får framföra klagomål eller begära rättelse av uppgifter. Enligt delegationen måste det anges vilka myndigheter som har ansvaret. **Komm.** noterade att det inte skulle gå att räkna upp alla de myndigheter som har ansvaret i samtliga medlemsstater. Sökanden/innehavaren av en visering kan skaffa information vid konsulatet som sedan kan tala om vart man ska vända sig.

Jag förklarar att alla de upplysningar jag lämnat så vitt jag vet är korrekta och fullständiga. Jag är medveten om att felaktiga uppgifter kommer att leda till att min ansökan avslås eller till att en redan utfärdad visering upphävs samt till att jag kan underkastas lagföring enligt lagstiftningen i den Schengenstat som handlägger min ansökan.

Jag förbinder mig att, om visering beviljas, lämna medlemsstaternas territorium innan viseringen löper ut. Jag har blivit informerad om att innehav av en visering endast är ett av villkoren för inresa på medlemsstaternas europeiska territorium. Det faktum att visering beviljats innebär inte att jag har rätt att begära ersättning om jag inte uppfyller de relevanta bestämmelserna i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna och därför nekas inresa. Inresevillkoren kommer att kontrolleras på nytt vid inresan på medlemsstaternas europeiska territorium.

BILAGA IV: ICKE UTTÖMMANDE FÖRTECKNING ÖVER STYRKANDE HANDLINGAR¹

De styrkande handlingar som enligt artikel 14 skall läggas fram av viseringssökande kan omfatta följande:

A. DOKUMENTATION RÖRANDE RESANS ÄNDAMÅL

1. Vid resor i arbetet

- i) inbjudan från ett företag eller en myndighet att delta i möten, konferenser, handels- eller industrievenemang eller evenemang med tjänsteanknytning,
- ii) andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med tjänsteanknytning,
- iii) inträdesbiljetter till mässor och kongresser, i förekommande fall,
- iv) handlingar som styrker företagets affärsverksamhet,
- v) handlingar som styrker sökandens anställning [ställning][roll] i företaget.

2. Vid resor i samband med studier eller annan typ av utbildning

- i) inskrivningsbevis från en utbildningsanstalt som visar att man skall delta i teoretiska eller praktiska utbildnings- och fortbildningskurser,
- ii) studentlegitimation eller intyg om deltagande i kurser.

¹ Som inledning noterade **Komm.** att denna icke uttömmande förteckning hade upprättats för att bättre strukturera de styrkande handlingar som krävs för olika syften. Dessutom hade man tagit hänsyn till motsvarande förteckning i bilaga I till kodexen om Schengengränserna, eftersom de inresevillkor som skall uppfyllas av viseringssökande och av personer som vill passera de yttre gränserna är desamma. **Komm.** betonade att den icke uttömmande förteckningen motsvarar den metod som används i kodexen för Schengengränserna, och enligt artikel 14.3 kan förteckningen anpassas till lokala omständigheter.

3. Vid turist- eller privatresor

- i) handlingar rörande logi
 - en inbjudan från en värd i förekommande fall,
 - ett dokument från det företag som tillhandahåller logi eller annan lämplig handling som upplyser om planerad logi,
- ii) handlingar rörande resrutten
 - bekräftelse på bokning av en organiserad resa eller annan lämplig handling som upplyser om resplanerna.

4. Vid resor som vidtas för politiska, vetenskapliga, kulturella, sportsliga eller religiösa ändamål, eller av andra skäl¹

- inbjudningar, inträdesbiljetter, anmälningar eller program som i den mån det är möjligt anger värdorganisationens namn och vistelsens längd, eller annan lämplig handling som visar på syftet med vistelsen.

¹ **EE** ville lägga till en hänvisning till "humanitära skäl", "begravningar", "pilgrimsresor" antingen i denna punkt eller i en separat punkt 5. **PL** och **PT** var inte positiva till tillägget och **PT** ville fästa uppmärksamheten på punkt 3: "... privatresor" som skulle kunna täcka sådana skäl för resor.

B. HANDLINGAR SOM GÖR DET MÖJLIGT ATT BEDÖMA SÖKANDENS AVSIKT ATT ÅTERVÄNDA¹

1. Returbiljett.
2. Bevis för ekonomiska tillgångar².
3. Anställningsbevis. Bankkontoutdrag
4. Handling som styrker äganderätt till fastighet.
5. Bevis på integration i bosättningslandet: Familjeband, yrkesställning.

C. HANDLINGAR SOM RÖR SÖKANDENS FAMILJESITUATION

1. Samtycke från föräldrarna (när en underårig reser utan föräldrarnas sällskap).
2. Bevis på familjeband med den person som bjudit in.

3

¹ IT föreslog att en hänvisning till "hotellbokning" läggs till. Komm. ansåg att detta var onödigt, eftersom uppvisandet av returbiljett skulle bevisa sökandens avsikt att återvända

² LU undrade varför detta ska krävas när sökanden också ombeds att uppvisa kostnadstäckningsbevis och tillade att beviset för returbiljett kanske är tillräckligt. **Komm.** betonade att syftet med detta krav är att bedöma sökandens ekonomiska situation på bostadsorten. **Komm.** erinrade dock om att samma styrkande handlingar kan tjäna flera syften och därför kan upprepas.

³ **FR** föreslog tillägget "tillhör en EU-medborgares familj". **Komm.** skulle överväga detta men noterade att överlappning med ansökningsformuläret borde undvikas.

**BILAGA V: HARMONISERAT FORMULÄR FÖR BESTYRKANDE AV INBJUDAN
OCH/ELLER KOSTNADSÅTAGANDE^{1 2}**

[Medlemsstat]

Bestyrkande av logi* kostnadsåtagande*

**i enlighet med artikel 14. i gemenskapskodexen om viseringar
i syfte att bjuda in en tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav**

(Detta formulär utfärdas och behandlas kostnadsfritt av den behöriga myndigheten)

Undertecknad		
Efternamn	Förnamn	
Födelsedatum	Adress	
Nationalitet		
Identitetskortsnummer	Passnummer	
Uppehållstillstånd nr		
Utfärdandedatum	Utfärdandeort	
Adress:		
Ägare	Hyresgäst	
Yrke:		
 förklarar sig kunna inhysa*		
1. Efternamn	Förnamn	Nationalitet
Födelsedatum	Födelseort	
Adress		
Förhållande till den inbjudne		
Passnummer		
2. Efternamn	Förnamn	Nationalitet
Födelsedatum	Födelseort	
Adress		
Förhållande till den inbjudne		
Passnummer		
3. Från och med den ...	Till och med den ...	
på min ovan nämnda adress.		
på följande alternativa adress:		
 förklarar sig kunna stå för kostnader för uppehälle och återresa till hemlandet*		
— för den/de person(-er) som nämns under* 1. 2.		
— under den tid för vistelsen som anges under 3.		

* V.g. markera lämplig(a) ruta/rutor

Kompletterande uppgifter:

Den/de person(-er) som nämns* under 1. under 2. har en egen medicinsk reseförsäkring för hela vistelsen, i enlighet med artikel 15 i viseringskodexen.

Jag kommer att teckna en sjukförsäkring för deras räkning under vistelseperioden.

Jag är införstådd med att personuppgifter som anges i detta formulär kommer att lagras och behandlas av de myndigheter som tar emot formuläret, lagras i informationssystemet för viseringar och göras tillgängliga för övriga medlemsstaters myndigheter, samt att jag har rätt att begära att få dem ändrade eller strukna, särskilt om de visar sig vara oriktiga.

Jag är införstådd med att [*förteckning över nationella bestämmelser som den berörda medlemsstaten lägger till*]:

- Hänvisning till påföljderna för osant intygande.
- Hänvisning till påföljderna för underlättande av olaglig vistelse.
-
- Den ursprungliga förklaringen, vederbörligen stämplad av behörig myndighet, ska lämnas in i original inom sex månader till de konsulära myndigheter som ansvarar för att pröva den inbjudnes viseringsansökan.

Jag förklarar på heder och samvete att de uppgifter som tillhandahålls ovan är med sanningen överensstämmande

Läst och godkänt

Bevittnat av

.....

Datum och den inbjudande personens underskrift Datum Den behöriga myndighetens stämpel

Handlingar som ska bifogas:

- **Kopia av den inbjudnes ID-handling eller av sidan med biometriska uppgifter i hans eller hennes pass.**
- **Bevis för hemvist (till exempel överlåtelsehandling, hyreskontrakt eller el-, vatten- eller gasräkningar).**
- **Bevis för inkomst (löneavi, pensionsavi, officiell handling som styrker inkomstens storlek).**
- **I förekommande fall, bevis på sjukförsäkring för den/de inbjudne/inbjudna.**

Detta fält är reserverat för behöriga myndigheter

Bestyrkande av logi	Bestyrkande av kostnadsåtagande
Inhysningsförhållandena	Den inbjudandes ekonomiska medel
har ej kontrollerats	har ej kontrollerats
har bedömts vara förenliga med den aktuella inbjudan	har bedömts tillräckliga med hänsyn till tillämpliga referensbelopp och längden på den inbjudnes vistelse
Datum:	Ort:
Den behöriga myndighetens stämpel:	

¹ Se fotnot 4, s. 32.

² **FR** skulle därför vilja anmärka följande:

- Det finns ingen plats [i den franska versionen av formuläret] för värdens nationalitet. Vårdens och den inbjudna personens kön behöver inte anges; detta är en viktig uppgift, eftersom förnamnet inte alltid är tillräckligt ur identifieringssynpunkt.
- Den inbjudna personens passnummer och en kopia på hans eller hennes pass eller identitetskort måste företes. Det anges inte att den tilltänkta värden personligen måste bege sig till kommunhuset och fylla i formuläret om bestyrkande av logi.
- Det finns i formuläret endast plats för uppgifter om två inbjudna, vilket är ett problem om minderåriga barn måste redovisas.
- Det finns ingen plats för att ange eventuella tidigare formulär för bestyrkande av logi som har utfärdats till värden. Denna information är väsentlig för att myndigheterna ska kunna upptäcka missbruk.
- Formuläret innehåller raden "förklarar sig kunna stå för kostnader för uppehälle och [kostnader för] återresa till hemlandet", men kostnaderna för återresa till hemlandet täcks av försäkring och det hänvisas inte till kravet på täckning med 30 000 EUR. Till skillnad från de franska bestämmelserna säger formuläret ingenting om att det är värdens uttryckliga åtagande att stå för utlännings levnadskostnader om denna inte själva kan betala dem, såvida inte värdens förklaring på sidan 1 i formuläret om att kunna stå för kostnader för uppehälle ska anses vara ett likvärdigt åtagande. I utkastet till formulär görs heller ingen hänvisning till de handlingar värden måste visa upp som bevis på sina tillgångar.
- Vad gäller bevisen för värdens tillgångar anges i kommissionens utkast, till skillnad från i det franska formuläret, inte något specifikt belopp (t.ex. den garanterade minimilönen i Frankrike ("Smic")).
- I kommissionens harmoniserade formulär finns inga föreskrifter om att de konsulära myndigheterna ska informera borgmästarna om huruvida viseringar har utfärdats eller inte. Det system med svars kuponger som tillämpas i Frankrike skulle kunna användas för detta. Det finns ingen ruta för de konsulära myndigheternas eller gränskontrollens (inresekontrollens) stämplat som visar att dessa har genomfört sina kontroller. Uppgiften "Datum och den inbjudna personens underskrift" bör lyda "Datum och sökandens underskrift".
- I det europeiska utkastet till formulär nämns ingenting om avgifter som ska betalas av den tilltänkta värden (stämpelavgiften i Frankrike är för närvarande 15 EUR), inte heller nämns någonting om hembesök för att kontrollera den tillhandahållna inkvarteringen skick. De reformerade bestämmelserna om bestyrkande av logi enligt lagen av den 26 november 2003 inriktades på de faciliteter värden tillhandahåller, särskilt logiförhållandena, i syfte att hindra missbruk från värdarnas sida. I det harmoniserade formuläret finns ingen särskild hänvisning till login (yta, antal rum, antal boende, sanitära installationer osv.).
- Det av kommissionen föreslagna harmoniserade formuläret avser endast viseringssökande. Enligt fransk lag krävs bevis för logi även för medborgare i tredjeländer utan krav på visering. Vilken form av bevis för logi ska utfärdas till dessa personer?

– ALLMÄNNA ANMÄRKNINGAR TILL BILAGA V

Komm. erinrade om att den nuvarande bilaga 15 till Gemensamma konsulära anvisningar med modeller för enhetliga formulär för inbjudan eller åtagandeförklaring endast innehåller modeller för sådana formulär som upprättats av fyra medlemsstater. Detta trots att dessa formulär (om än inte offentliggjorda) används enligt uppgifter på hemsidorna för flera medlemsstaters utrikesdepartement. Detta är inte tillfredsställande, och dessutom problematiskt för gränskontrolltjänstemän, och kommissionen har därför bedömt det som nödvändigt att upprätta ett enhetligt formulär.

NL undrade om det var någon nytta med att ha ett formulär för två syften. **Komm.** erkände att de två frågorna är rättsligt olika och att följderna är olika men ansåg att detta inte borde vara något problem, eftersom syftena är så tydligt olika.

LV föreslog med stöd av **EE** och **LT** att det föreskrivs om användning av elektroniska versioner av formuläret för att uppgifterna ska kunna lagras i de nationella databaserna. **Komm.** hade inget emot det alternativet.

EE, SI och **LT** undrade om formuläret kan användas både när den inbjudande personen är en fysisk och en juridisk person.

LT ansåg med stöd av **DE, FR** och **HU** att formuläret bör innehålla säkerhetsinslag.

NO var positiv till att införa ett enhetligt formulär men betonade att användningen inte bör vara obligatorisk, dvs. ingen systematisk användning för alla sökande. **DK, ES, HU** och **SE** var också positiva till en frivillig användning av formuläret.

EE undrade om handlingen skulle överlämnas till sökanden, så att han/hon kan visa den vid gränsen.

LV, CZ, SK, HU, DE och **FR** ansåg att en avgift skulle debiteras för formuläret. **Komm.** var kategoriskt emot detta, då det är en ökande tendens att debitera sökande med alla möjliga tilläggsavgifter.

LU och **BE** noterade att det inte finns någon rättslig grund för att pengarna ska kunna tas från en inbjudande person, om sökanden beger sig till en annan Schengenstat än den där den inbjudande personen bor. **BE** ansåg att frågan bör behandlas i allmänna ordalag och kanske endast i en artikel.

Komm. erkände problemet med att få täckning för levnadskostnader ersatt, om den inbjudande personen bor i ett annat land. När det gäller farhågorna i samband med användningen av formuläret vid "representation", erinrade **Komm.** om att systemet med representation grundar sig på ett ömsesidigt förtroende som ska utvidgas till att omfatta lokala myndigheter.

– **ANMÄRKNINGAR RÖRANDE SÄRSKILDA PUNKTER**

HU föreslog tillägget "ursprungligt efternamn" i formuläret.

FR ville lägga till följande uppgifter i formuläret:

- Värdens och den inbjudna personens kön. (DE stödde detta förslag.)
- Den inbjudna personens passnummer och en kopia på dennas/dennes pass eller identitetskort.
- Möjlighet att lägga till uppgifter om fler än två inbjudna.
- Hänvisning till tidigare formulär som rör bevis för logi.
- Angivande av att den eventuella värden personligen måste fylla i formuläret.
- Hänvisning till ett bestämt belopp (t.ex. i Frankrike den garanterade minimilönen, "Smic").
- Hänvisning till det bevis som ska uppvisas beträffande värdens tillgångar.
- Ruta för de konsulära myndigheternas eller gränskontrollens (inresekontrollens) stämplat som visar att dessa har genomfört sina kontroller.
- Ett system med "svarskuponger" för att de konsulära myndigheterna ska kunna informera borgmästare om huruvida viseringar har utfärdats.
- Posten "datum och underskrift av den inbjudna personen" bör lyda "datum och underskrift av sökanden".
- Hänvisning till ett hembesök för att kontrollera logisituationen för undvikande av oegentligheter från värdens sida.
- Noga angiven hänvisning till login (yta, antal rum, antal boende, sanitära installationer osv.).

FR noterade dessutom att formuläret innehåller raden "förklarar sig kunna stå för kostnader för uppehälle och hemresa", men kostnaderna för hemresa täcks av försäkringen och det sägs inget om förutsättningen i form av en täckning på 30 000 euro. **FR** föreslår därför att det införs en bestämmelse om att värden uttryckligen förbinder sig att betala utlänningens levnadskostnader om han/hon skulle brista i betalning, såvida inte värdens förklaring på sidan 1 i formuläret om att han kan stå för kostnader för uppehälle och hemresa ska anses som ett likvärdigt åtagande. En hänvisning bör göras till de handlingar värden måste visa upp som bevis på sina tillgångar.

FR undrade slutligen vilket formulär om bevis på logi som skulle användas när det gäller de medborgare från tredjeländer som inte omfattas av viseringskrav.

PL föreslog följande formulering under "Kompletterande uppgifter" (överst på sidan 2 i formuläret): "... har en egen medicinsk reseförsäkring för hela vistelsen **som även täcker hemresa av hälsoskäl**, i enlighet med ...".

DE ansåg att förklaringen även borde täcka kostnaderna för obligatoriskt återsändande.

DE ansåg i likhet med **PL** att förklaringarna under punkterna 1 och 3 i formuläret är tvetydiga och att den obligatoriska aspekten skulle förstärkas.

PL föreslog som tillägg i den sista strecksatsen under "Handlingar som ska bifogas" en hänvisning till sjukförsäkringsavtal gällande resa ...".

BILAGA VI: ENHETLIG STÄMPEL SOM VISAR ATT EN ANSÖKAN OM VISERING
HAR LÄMNATS IN*

...¹ Visering ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴⁵

Exempel:

C visering FR R/ IT
22/04/2006 Consulat de France
Djibouti

* **AT:** granskningsreservation.

¹ Kod för den typ av visering som ansökan gäller.

² Kod för den medlemsstat som handlägger ansökan.

³ I tillämpliga fall, kod för den medlemsstat som företräds av den medlemsstat som handlägger viseringsansökan.

⁴ Ansökningsdatum (åtta siffror: xx dag, xx månad, xxxx år).

⁵ Myndighet som handlägger viseringsansökan.

**BILAGA VII: GEMENSAM FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJE LÄNDER,
FÖRTECKNADE I BILAGA I TILLFÖRORDNING (EG) NR 539/2001, VARS
MEDBORGARE MÅSTE INNEHA VISERING FÖR FLYGPLATSTRANSITERING NÄR
DE PASSERAR GENOM DET INTERNATIONELLA TRANSITOMRÅDET PÅ
FLYGPLATSER INOM MEDLEMSSTATERNAS TERRITORIUM**

AFGHANISTAN

BANGLADESH

KONGO (Demokratiska Republiken)

ERITREA

ETIOPIEN

JORDANIEN

IRAN

KOMORERNA

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

**BILAGA VIII: FÖRTECKNING ÖVER UPPEHÅLLSTILLSTÅND SOM GER
INNEHAVAREN RÄTT ATT TRANSITERA GENOM MEDLEMSSTATERS
FLYGPLATSER UTAN VISERING FÖR FLYGPLATSTRANSITERING**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (tillfälligt uppehålls- och arbetstillstånd) (vitt). Utfärdas för säsongarbete. Giltighetstiden beror på arbetsförhållandets varaktighet men överskrider aldrig sex månader. Kan inte förlängas.
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (uppehålls- och arbetstillstånd) (vitt). Utfärdas för sex månader och kan förlängas med ett år.
- *Tarjeta de estancia* (uppehållstillstånd) (vitt). Utfärdas för sex månader och kan förlängas med ett år.
- *Tarjeta temporal de residencia* (tidsbegränsat bosättningsstillstånd) (rosa). Utfärdas för ett år och kan förlängas två gånger, varje gång med ett år.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (vanligt bosättningsstillstånd) (gult). Utfärdas på 3 år och kan förlängas med 3 år.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (förmånsbehandlat bosättningsstillstånd) (grönt). Utfärdas för fem år och kan förlängas, varje gång med fem år.
- *Autorización de residencia* (bosättningsstillstånd) (grönt). Utfärdas för ett år och kan förlängas, varje gång med tre år.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (tidsbegränsat bosättnings- och arbetstillstånd) (rosa). Utfärdas för två år och kan förlängas med två år.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (vanligt bosättnings- och arbetstillstånd) (gult). Utfärdas för fem år.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (förmånsbehandlat bosättnings- och arbetstillstånd) (grönt). Utfärdas på 10 år och kan förlängas med samma tidsperiod varje gång.

KANADA

- Permanent resident card (permanent uppehållstillstånd – plastkort).

JAPAN

- Re-entry permit to Japan (tillstånd att resa in i Japan på nytt).

MONACO

- *Carte de séjour de résident temporaire* de Monaco (uppehållstillstånd för tillfälligt uppehåll).
- *Carte de séjour de résident ordinaire* de Monaco (vanligt uppehållstillstånd).
- *Carte de séjour de résident privilégié* de Monaco (uppehållstillstånd för förmånsbehandlade personer).
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (uppehållstillstånd för makan/maken till en person med monegaskiskt medborgarskap).

SAN MARINO

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* (vanligt uppehållstillstånd [obegränsad giltighet]).
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* (kontinuerligt särskilt uppehållstillstånd [obegränsad giltighet]).
- *Carta d'identità di San Marino (validità illimitata)* (identitetskort från San Marino [obegränsad giltighet]).

AMERIKAS FÖRENTA STATER

- Form I-551 permanent resident card (giltigt i 2–10 år).
- Form I-551 Alien registration receipt card (giltigt i 2–10 år).
- Form I-551 Alien registration receipt card (obegränsad giltighet).
- Form I-327 Re-entry document (giltigt i 2 år – utfärdas till innehavare av en "I-551").
- Resident alien card (identitetskort för utlänningar som är bosatta i USA; giltigt i 2–10 år eller obegränsat). Denna handling är tillräcklig endast om uppehållet utanför USA inte är längre än ett år).
- Permit to reenter (tillstånd till återinresa med en giltighetstid på två år. Detta dokument garanterar rätt att resa in på nytt endast om personens vistelse utanför USA inte har överstigit två år).
- Valid temporary residence stamp i ett giltigt pass (giltigt i ett år från utfärdandedagen).

**BILAGA IX: STANDARDFORMULÄR FÖR DELGIVNING OCH MOTIVERING AV
AVSLAG PÅ VISERINGSANSÖKNINGAR**

**EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKA ELLER
KONSULÄRA BESKICKNING ¹⁾**

1

AVSLAG PÅ VISERING,

i enlighet med artikel 23 i gemenskapskodexen om viseringar

Herr/Fru _____,

Den/det _____ **ambassaden/generalkonsulatet/konsulatet i** _____
har [på (namnet på den företrädde medlemsstaten):s vägnar] prövat Er viseringsansökan av
den xx xx 200x. Ansökan har avslagits.

Avslaget på Er ansökan grundar sig på ett eller flera av följande skäl ²⁾ (markerat med kryss), som
hindrar att visering kan utfärdas:

- ☐ **ett falskt eller förfalskat resedokument har lämnats in ³⁾**
- ☐ **syftet med och villkoren för Er vistelse har inte kunnat bekräftas**
- ☐ **Er avsikt att återvända till Ert ursprungsland har inte kunnat bekräftas**
- ☐ **det har inte kunnat styrkas att det finns tillräckliga medel för uppehållet i
förhållande till tiden eller formen för vistelsen eller medel att återvända till
ursprungs- eller transiteringslandet**
- ☐ **Ni har redan vistats i tre månader ⁴⁾ under en sexmånadersperiod på
medlemsstaternas territorium**
- ☐ **en registrering i syfte att neka inresa har utfärdats**
 - ☐ i Schengens informationssystem av(*angivelse av medlemsstat*)
 - ☐ i det nationella registret
- ☐ **en eller flera medlemsstater anser Er vara ett hot mot den allmänna ordningen, inre
säkerheten, folkhälsan eller en eller flera av Europeiska unionens medlemsstaters
internationella förbindelser (*varje medlemsstat skall ange referenser till nationell
lagstiftning om sådana fall av nekad inresa*). ⁵⁾**
- ☐ **Ni har inte tillhandahållit tillräckliga bevis för att ärendet skulle vara så brådskande
att det motiverar att viseringsansökan lämnas in vid gränsen**

6)

Datum och den diplomatiska eller konsulära beskickningens stämpel

Den berörda personen underskrift

¹ Logotyp krävs inte för Norge, Island och Schweiz.

KOMMENTARER TILL BILAGA IX (Se även kommentarer till artikel 23)

- 1) **PL** föreslog tillägg av en hänvisning till gränsmyndigheter. **FR** lämnade in en reservation mot hela bilagan. **IT** förespråkade en enhetligare form och ansåg andra och tredje rutan problematisk av rättsliga skäl.

Som svar på en kommentar från **NL** erinrade **komm.** delegationerna om att utformningen, inbegripet flaggan, motsvarar standardformuläret enligt kodexen om Schengengränserna.

- 2) **SI** föreslog att särskilda skäl för avslag av visering vid gränsen läggs till.
- 3) **AT** föreslog tillägg av "eller andra falska eller förfälskade dokument."
- 4) **NL** ville ersätta 3 månader med 90 dagar.
- 5) **PL** föreslog att orden inom parentes stryks. **Komm.** kunde inte godta detta.
- 6) **NL** föreslog tillägg av en standardklausul om var och hur överklagande skall ske.

BILAGA X: HUR VISERINGSMÄRKET SKALL FYLLAS I

I. Fält för gemensamma uppgifter

1.1 Fält "GILTIGT FÖR"

I detta fält skall viseringens territoriella giltighet anges.

Detta fält kan endast fyllas i på något av följande sätt:

- a) Schengenstater
- b) Uppgift om den Schengenstat eller de Schengenstater i vilken eller vilka viseringen är giltig (i detta fall skall följande beteckningar för länderna användas)¹:

A = Österrike

BNL = Belgien, Nederländerna och Luxemburg²

CY = Cypern

CZE = Tjeckiska republiken

D = Tyskland

DK = Danmark

E = Spanien

EST = Estland

F = Frankrike

FIN = Finland

GR = Grekland

H = Ungern

I = Italien

LT = Litauen

LVA = Lettland

M = Malta

P = Portugal

PL = Polen

S = Sverige

SK = Slovakien

SVN = Slovenien

IS = Island

N = Norge

- c) Medlemsstat (med användning av de uppgifter som anges i led b som har utfärdat den nationella viseringen för längre vistelse.

1.2 När viseringsmärket används för att utfärda viseringar för kortare vistelse eller transitviseringar skall fältet "giltigt för" fyllas i med orden "Schengenstater", på den utfärdande medlemsstatens språk.

¹ **HU** undrade varför medlemsstatens fullständiga namn inte kunde användas, som fallet är när det gäller visering som utfärdas för en medlemsstat (punkt 1.3).

² **Komm.** besvarade en kommentar från **BE** genom att påpeka att koderna för de individuella staterna bör ersätta detta för att vara i linje med kommentarerna till artikel 21.

1.3 Om viseringsmärket används för att utfärda en visering där inresan, vistelsen och utresan är begränsade till en medlemsstats territorium skall namnet på den medlemsstat till vars territorium viseringsinnehavarens inresa, vistelse och utresa är begränsade skrivas in i detta fält.

1.4 När viseringsmärket används för att utfärda viseringar med territoriellt begränsad giltighet enligt artikel 21.1 sista stycket i denna förordning, finns följande alternativ i fråga om de landskoder som skall skrivas i fältet:

- a) De berörda medlemsstaternas koder skrivs in i fältet.
- b) Beteckningen "Schengenstaterna" och därefter inom parentes ett minustecken följt av koderna för de medlemsstater för vars territorium viseringen inte är giltig.

2. Fältet "FRÅN OCH MED ... TILL OCH MED"

I detta fält skall viseringens giltighetstid anges.

Efter orden "från och med" skall den första dag anges från och med vilken det är tillåtet att resa in i det område som anges genom viseringens territoriella giltighet. Denna uppgift skall skrivas på följande sätt:

- Två siffror för dagen; betecknas dagen med en siffra skall denna föregås av en nolla.
- Bindestreck.
- Två siffror för månaden; betecknas månaden med en siffra skall denna föregås av en nolla.
- Bindestreck.
- För året skall de båda sista siffrorna i året anges.

Exempel: 05-12-07 = den 5 december 2007.

Datum för viseringens sista giltighetsdag skall anges efter orden "till och med". Utresan från viseringens giltighetsområde skall ha ägt rum senast kl. 24 detta datum. Detta datum skall anges på samma sätt som den första giltighetsdagen.

3. Fält "ANTAL INRESOR"

Uppgift om det antal inresor till giltighetsområdet för viseringen som viseringsinnehavaren har möjlighet att göra och därmed uppgift om det antal olika vistelser på vilka de dagar som anges i punkt 4 kan fördelas.

En enstaka inresa, två inresor eller flera inresor kan beviljas¹. Antalet inresor skall markeras i fältet till höger om texten med "01", "02" eller med "MULT" om fler än två inresor beviljas.

Vid transitvisering kan bara en eller två inresor beviljas vilken (vilka) skall anges med siffrorna "01" eller "02". Flera inresor skall anges med "MULT".

Om antalet utresor överensstämmer med antalet beviljade inresor blir viseringen ogiltig även om det totala antal dagar som har beviljats för vistelsen inte har utnyttjats.²

4. Fält "VISTESENS LÄNGD ... DAGAR"

Uppgift om det antal dagar som viseringsinnehavaren får vistas i det område som anges genom den territoriellt begränsade giltigheten. Här rör det sig antingen om en oavbruten vistelse eller om flera dagar under olika vistelser inom den tidsperiod som anges i punkt 1.2 och i enlighet med det antal beviljade inresor som anges i punkt 1.3³.

Mellan orden "vistelsens längd" och "dagar" skall det antal dagar som beviljas för vistelsen skrivas in med två siffror. Den första siffran skall vara en nolla om antalet dagar är mindre än 10.

Maximiantalet dagar som kan anges i detta fält är 90 dagar per halvår.⁴

När en visering med en giltighet på över sex månader utfärdas, skall angivelsen 90 dagar förstås som 90 dagar per sexmånadersperiod.

¹ **FR** konstaterade att det var viktigt att uppge "1", "2" eller "flera" resor för att förenkla arbetet för den personal som handhar den tekniska sidan av viseringssystemen. För att spara utrymme undrade **LU** huruvida "MULT" kan ersättas med "M". Komm. skall undersöka om detta är förenligt med de tekniska specifikationerna.

² **HU** föreslog att denna punkt flyttas till instruktionerna.

³ **NO** undrade om en visering för flera inresor med en sammanlagd giltighetstid på ett, två eller flera år kan utfärdas med en beviljad vistelse på ett maximalt antal dagar som understiger 90 dagar under en halvårsperiod. Om det förhåller sig så bör det i artikel 20.3 klargöras bättre, till exempel på följande sätt: "Visering för flera inresor, ger innehavaren rätt till flera inresor, upp till tre månader eller ...". Anledningen till detta förslag är att Norge i praktiken har haft behov av att utfärda sådana viseringar och det verkar som om vissa Schengenstater utfärdar viseringar för flera inresor med angivelse av t.ex. 45 dagar. **Komm.** ansåg att detta förslag var litet opraktiskt och ville studera frågan.

⁴ **HU** föreslog att tredje och fjärde stycket flyttas till instruktionerna.

5. Fält "UTFÄRDAT I DEN ..."

I detta fält anges den stad där den diplomatiska eller konsulära beskickning som utfärdar viseringen är belägen. Datum för utfärdandet skall skrivas in direkt efter "den".

Detta datum skall anges på samma sätt som under punkt 2.

6. Fält "PASSNUMMER"

Uppgift om numret på det resedokument i vilket viseringen skall påföras.

Om den person som viseringen utfärdas till finns upptagen i makans/makens, moderns eller faderns pass, skall numret på den personens resedokument anges.

Om sökandens resedokument inte erkänns av den utfärdande medlemsstaten, skall det enhetliga bladet för påförande av visering användas för att påföra viseringen.

Det nummer som skall skrivas in detta fält skall, om det gäller en visering som skall påföras den gemensamma modellen för blad, stället för passnummer vara samma typografiska nummer som det som förekommer på bladet, bestående av sex siffror.

7. Fält "VISERINGSKATEGORI"

För att underlätta kontrollmyndighetens arbete skall den viseringskategori för vilken den enhetliga viseringen utfärdas anges med bokstäverna A, B, C och D.

A: Visering för flygplatstransitering

B: Transitvisering

LTV B: Transitvisering med territoriellt begränsad giltighet²

C: Visering för kortare vistelse

LTV C: Visering för kortare vistelse med territoriellt begränsad giltighet

D: Nationell visering för längre vistelse³

8. Fält "EFTERNAMN OCH FÖRNAMN "

Här anges det första ordet under "efternamn" och därefter det första ordet under "förnamn" i viseringsinnehavarens resedokument i angiven ordning. Den diplomatiska beskickningen eller konsulatet skall kontrollera överensstämmelsen mellan de efternamn och de förnamn som finns i resedokumentet, de namn som finns i viseringsansökningen och de som skall skrivas in såväl i detta fält som i det maskinläsbara fältet.

¹ **Komm.** skall överväga att eventuellt lägga till information om ifyllandet av ett viseringsmärke för flera flygplatstransiteringar motsvarande bilaga 13, exempel 3 i de gemensamma konsulära anvisningarna som **LT** föreslagit.

² **PL** önskade stryka hänvisningen till viseringarna med territoriellt begränsad giltighet typ B och typ C som redan omfattas av punkt 1. **FR**, **BE** och **LU** stödde detta förslag.

³ **DE** undrade varför en hänvisning till "D" hade behållits. **FR** med stöd av **BE** föreslog att man återinför en hänvisning till D+C viseringar.

9.¹

I. Obligatoriska uppgifter i fältet "ANMÄRKNINGAR"²

- a) Kod som anger att det inte krävs någon försäkring

Om innehavaren av viseringen har undantagits från kravet på medicinsk reseförsäkring, i enlighet med artikel 15, ska koden "N-INS" antecknas i detta fält.

- b) Kod som anger att en inbjuden person har kunnat bestyrka att det finns en inbjudan eller ett kostnadsåtagande.

Om sökanden har gett in

- bestyrkande av logi i samband med att viseringsansökan lämnades in, ska koden "bilaga V-H"³ läggas till,
- ett kostnadsåtagande i samband med att viseringsansökan lämnades in, ska koden "bilaga V-G" läggas till.

Om båda dessa bestyrkande har getts in, ska koden "bilaga V-H+G" läggas till.

II Fält för särskilda uppgifter i de enskilda staterna (anmärkningar)

Detta fält ska även omfatta anmärkningar på den utfärdande medlemsstatens språk rörande nationella bestämmelser. Sådana anmärkningar får dock inte överlappa de obligatoriska anmärkningar som avses i del I i denna bilaga.

¹ **FI** undrade huruvida uppgifterna i denna punkt kommer att vara relevanta när VIS tas i bruk. **Komm.** erinrade om att införandet av VIS kommer att ske progressivt och att dessa uppgifter därför kommer att fortsätta att vara relevanta en längre tid.

² **PL** motsatte sig tillägg av sådana koder.

³ Som svar på en fråga från **HU** angav **Komm.** att "V" hänvisade till bilaga V i utkastet till viseringskodexen (dvs. den harmonierade formen för styrkande av bostad/tillräckliga medel för att bära kostnaderna för uppehållet) och "H" till bevis för bostad och "G" för att bära kostnaderna och att syftet var att införa standardkoder.

III. Fält för insättning av fotografi

Viseringsinnehavarens fotografi, som skall vara i färg, skall fylla det därför avsedda utrymmet.

Följande bestämmelser skall iakttas för det fotografi som skall påföras viseringsmärket:

Huvudets storlek från haka till hjässa skall utgöra 70–80 % av fotografiets yta, mätt vertikalt.

Minimikrav för upplösning:

- Skanner, 300 "pixels per inch" (ppi), utan förminskning.
- Färgskrivare, 720 "dots per inch" (dpi) för det insatta fotografiet.

IV. Maskinläsbar del

Detta fält består av två rader med vardera 36 tecken (OCR B-10 tecken per tum).

**BILAGA XI: ENHETLIG STÄMPEL FÖR FÖRLÄNGNING AV DEN VISTELSE SOM
BEVILJAS ENLIGT VISERINGEN**

Visering nr	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt ⁵	20.2.06 ⁶

-
- ¹ Datum då giltighetsperioden löper ut.
² Den ursprungligen beviljade vistelsens längd.
³ Nytt datum för när giltighetsperioden löper ut.
⁴ Den tillåtna vistelsens nya längd.
⁵ Myndighet som fattar beslutet om förlängning.
⁶ Datum för beslutet om förlängning.

BILAGA XII¹ Del 1: BILAGA I ANVISNINGAR FÖR UTFÄRDANDE AV VISERINGAR VID GRÄNSEN FÖR SJÖMÄN I TRANSIT VILKA OMFATTAS AV VISERINGSTVÅNG

Dessa anvisningar syftar till att reglera utbytet av information i fråga om sjömän i transit vilka omfattas av viseringstvång mellan de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som tillämpar gemenskapens regelverk. När en visering utfärdas vid en gräns på grundval av ett informationsutbyte, vilar ansvaret på den medlemsstat som utfärdar viseringen.

I dessa anvisningar avses med

medlemsstatshamn: en hamn som utgör en yttre gräns i en medlemsstat.

medlemsstatsflygplats: en flygplats som utgör en yttre gräns i en medlemsstat.

- I. Sjömän som mönstrar på ett fartyg i en medlemsstatshamn eller ett fartyg som väntas anlöpa en sådan hamn
 - a) Inresa till medlemsstaternas territorium via en flygplats belägen i en annan medlemsstat²
 - Rederiet eller skeppsmäklaren ska informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstatshamn där fartyget befinner sig eller som fartyget väntas anlöpa om att sjömän som omfattas av viseringstvång väntas resa in via en medlemsstatsflygplats. Rederiet eller skeppsmäklaren ska underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.

¹ PT har för avsikt att lägga fram en not om tekniska specifikationer avseende denna bilaga.

² NL föreslog att slutet av meningen från "... via en flygplats ..." ska strykas.

- De ovan nämnda behöriga myndigheterna ska snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och kontrollera om övriga villkor för inresa till medlemsstatens territorium är uppfyllda. Resvägen inom medlemsstaternas territorium ska också kontrolleras, t.ex. genom flygbiljetterna.
 - De behöriga myndigheterna i medlemsstatshamnen ska med hjälp av ett vederbörligen ifyllt formulär om sjömän i transit vilka omfattas av viseringstvång (enligt bilaga XII del 2), vilket ska översändas med fax, e-post eller på annat sätt, informera de behöriga myndigheterna vid den medlemsstatsflygplats där inresan äger rum om utfallet av kontrollen och ange om visering vid gränsen i princip kan utfärdas.
 - Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt och om dessa klart överensstämmer med sjömannens uppgifter eller handlingar, får de behöriga myndigheterna vid den medlemsstatsflygplats där inresa eller utresa äger rum utfärda en transitvisering vid gränsen med giltighet för högst fem dagar. I sådana fall ska dessutom en inrese- eller utresestämpel för medlemsstaten införas i sjömannens resehandling, som ska återlämnas till denne.
- b) Inresa till medlemsstaternas territorium via en landgräns eller en sjögräns i en annan medlemsstat
- Samma förfarande ska gälla som vid inresa via en medlemsstatsflygplats, utom att de behöriga myndigheterna vid den gränsstation via vilken sjömannen reser in på medlemsstatens territorium ska informeras.

II. Sjömän som mönstrar av från ett fartyg som har anläpt en medlemsstatshamn

a) Utresa från medlemsstaternas territorium via en flygplats som är belägen i en annan medlemsstat

- Rederiet eller skeppsmäklaren ska informera de behöriga myndigheterna i medlemsstatshamnen om inresa när det gäller sjömän som omfattas av viseringstvång och som ämnar mönstra av och lämna medlemsstaternas territorium via en medlemsstatsflygplats. Rederiet eller skeppsmäklaren ska underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.
- De behöriga myndigheterna ska snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och undersöka om övriga villkor för inresa till medlemsstaternas territorium är uppfyllda. Resvägen inom medlemsstaternas territorium ska också kontrolleras, t.ex. genom flygbiljetterna.
- Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt får de behöriga myndigheterna utfärda en transitvisering med giltighet för högst fem dagar.

b) Utresa från medlemsstaternas territorium via en landgräns eller en sjögräns i en annan medlemsstat

- Samma förfarande ska gälla som vid utresa via en medlemsstatsflygplats.

- III. Sjömän som mönstrar av ett fartyg som anläpt en medlemsstatshamn för att börja arbeta på ett annat fartyg som ska avsegla från en hamn som är belägen i en annan medlemsstat
- Rederiet eller skeppsmäklaren ska informera de behöriga myndigheterna i medlemsstatshamnen om inresa när det gäller sjömän som omfattas av viseringstvång och som ämnar mönstra av och lämna medlemsstaternas territorium via en annan medlemsstatshamn. Rederiet eller skeppsmäklaren ska underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.
 - De behöriga myndigheterna ska snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och undersöka om övriga villkor för inresa till medlemsstaternas territorium är uppfyllda. De behöriga myndigheterna i den medlemsstatshamn via vilken sjömännen kommer att lämna medlemsstaternas territorium med fartyg ska även kontaktas för undersökningen. En kontroll ska genomföras för att fastställa om det fartyg på vilket sjömännen ska börja arbeta redan befinner sig i hamn eller om det väntas. Även resvägen inom medlemsstaternas territorium ska kontrolleras.
 - Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt får de behöriga myndigheterna utfärda en transitvisering med giltighet för högst fem dagar.

BILAGA XII: Del 2¹**FORMULÄR
FÖR SJÖMÄN I TRANSIT VILKA OMFATTAS AV VISERINGSTVÅNG****FÖR MYNDIGHETENS ANTECKNINGAR**

UTFÄRDAT AV:

MOTTAGARE:
MYNDIGHET

(STÄMPEL)

TJÄNSTEMANNENS EFTERNAMN/KOD

UPPGIFTER OM SJÖMANNEN

EFTERNAMN:	1A	FÖRNAMN:	1B
NATIONALITET:	1C	BEFATTNING/GRAD	1D
FÖDELSEORT:	2A	FÖDELSEDATUM:	2B
PASSNUMMER:	3A	SJÖFARTSBOKSNUMMER:	4A
DATUM FÖR UTFÄRDANDE:	3B	DATUM FÖR UTFÄRDANDE:	4B
GILTIGHETSTID:	3C	GILTIGHETSTID:	4C

**UPPGIFTER OM FARTYGET OCH
SKEPPSMÄKLAREN:**

SKEPPSMÄKLARENS NAMN:	5		
FARTYGETS NAMN:	6A	FLAGG:	6B
ANKOMSTDATUM:	7A	FÖREGÅENDE HAMN:	7B
AVRESEDATUM:	8A	DESTINATIONSHAMN:	8B

UPPGIFTER OM SJÖMANNENS FÖRFLYTTNINGAR:

SJÖMANNENS SLUTMÅL:	9
SYFTET MED ANSÖKAN: PÅMÖNSTRING ☐ MÖNSTRING OMBORD PÅ ETT AVMÖNSTRING ☐ ANNAT FARTYG ☐	10

TRANSPORT-SÄTT	BIL ☐	TÅG ☐	FLYG ☐	11
DATUM FÖR:	ANKOMST:	TRANSIT:	AVRESA:	12

	BIL* ☐	TÅG* ☐	
	REGISTRERINGS-NUMMER:	RESVÄG:	
UPPGIFTER OM FLYGNINGEN:	DATUM:	KLOCKSLAG:	FLYGNUMMER:

Åtagandeförklaring undertecknad av skeppsmäklaren eller redaren som bekräftar sitt ansvar för vistelsen och, i förekommande fall, kostnaderna för återsändande av sjömannen.	13
--	----

* = Ska ifyllas endast om uppgifter finns tillgängliga.

¹ NL föreslog att fartygets telefonnummer och IMO-nummer ska läggas till. DE stödde NL när det gäller IMO-nummer.

DETALJERAD BESKRIVNING AV FORMULÄRET

I de fyra första punkterna behandlas sjömannens identitet.

1.	A.	Efternamn ¹
	B.	Förnamn
	C.	Nationalitet
	D.	Befattning/grad
2.	A.	Födelseort
	B.	Födelsedatum
3.	A.	Passnummer
	B.	Datum för utfärdande
	C.	Giltighetstid
4.	A.	Sjöfartsboksnummer
	B.	Datum för utfärdande
	C.	Giltighetstid

För klarhetens skull anges punkterna 3 och 4 separat, eftersom pass eller sjöfartsbok kan användas i identifieringssyfte beroende på sjömannens nationalitet och den medlemsstat där inresan äger rum.

I de följande fyra punkterna behandlas skeppsmäklaren och fartyget i fråga.

5. Skeppsmäklarens namn (den person eller juridiska person som företräder redaren på platsen i allt som rör redarens uppgifter med att utrusta fartyget)

¹ Vänligen uppgi det (de) efternamn som anges i passet.

6.	A. Fartygets namn
	B. Flagga (under vilken ett handelsfartyg seglar)
7.	A. Fartygets ankomstdatum
	B. Föregående hamn för fartyget
	Bokstaven A avser datumet när fartyget anlöper den hamn där sjömannen ska mönstra på.
8.	A. Fartygets avresedatum
	B. Destinationshamn för fartyget (nästa anlöpshamn)

Punkterna 7 A och 8 A ger en uppfattning om den tidsperiod under vilken en sjöman får resa i syfte att mönstra på. Man bör hålla i minnet att resvägen i stor utsträckning är avhängig av oförutsedda händelser och yttre faktorer såsom stormar, haverier etc.

I de följande fyra punkterna anges syftet med sjömannens resa och hans/hennes destination.

9. "Slutmålet" är den slutliga destinationen för sjömannens resa. Detta kan vara antingen den hamn där sjömannen mönstrar på eller det land dit han/hon beger sig i händelse av avmönstring.

10. Syftet med ansökan

- a) Vid påmönstring är slutmålet den hamn där sjömannen ska mönstra på.
- b) Vid mönstring på ett annat fartyg som befinner sig inom medlemsstaternas territorium är slutmålet också den hamn där sjömannen ska mönstra på. En mönstring på ett annat fartyg som befinner sig utanför medlemsstaternas territorium ska anses vara en avmönstring.
- c) Avmönstring kan ske av olika orsaker såsom kontraktets upphörande, arbetsolycka, trängande familjescäl etc.

11. Transportsätt

Förteckning över sådana transportsätt inom medlemsstaternas territorium som används av en sjöman i transit vilken omfattas av viseringstvang för att resa till slutmålet. I formuläret fastställs följande tre transportsätt:

- a) Bil (eller buss)
- b) Tåg
- c) Flyg

12. Datum för ankomst (till medlemsstaternas territorium)

Avser huvudsakligen den första medlemsstatsflygplatsen eller den första gränsövergången (eftersom det inte nödvändigtvis alltid är fråga om en flygplats) för en sjöman vid den yttre gräns där han/hon önskar resa in på medlemsstaternas territorium.

Datum för transit

Avser det datum när sjömannen mönstrar av i en hamn inom medlemsstaternas territorium och reser till en annan hamn som också är belägen inom medlemsstaternas territorium.

Datum för avresa

Avser det datum när sjömannen mönstrar av i en hamn inom medlemsstaternas territorium för att mönstra på ett annat fartyg som befinner sig i en hamn utanför medlemsstaternas territorium eller det datum när sjömannen mönstrar av i en hamn inom medlemsstaternas territorium för att återvända hem (utanför medlemsstaternas territorium).

Efter att ha fastställt de tre transportsätten bör även tillgänglig information lämnas om

- a) bil, buss: registreringsnummer
- b) tåg: namn, nummer, etc.
- c) uppgifter om flygning: datum, klockslag, flygnummer

13. Åtagandeförklaring undertecknad av skeppsmäklaren eller redaren som bekräftar sitt ansvar för vistelsen och, i förekommande fall, kostnaderna för återsändande av sjömännen.

Om sjömännen reser i grupp måste var och en av dem fylla i uppgifterna i punkterna 1 A–4 C.

**BILAGA XIII: SÄRSKILDA FÖRFARANDEN OCH VILLKOR FÖR ATT FÖRENKLA
UTFÄRDANDET AV VISERINGAR FÖR MEDLEMMAR I DEN OLYMPISKA
FAMILJEN SOM DELTAR I OLYMPISKA SPELEN ELLER PARALYMPISKA SPELEN**

Kapitel I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Följande särskilda förfaranden och villkor ska förenkla ansökningar om visering och utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse för medlemmar av den olympiska familjen under olympiska och paralympiska spelen [år].

Dessutom ska de relevanta bestämmelserna i gemenskapens regelverk om förfaranden för ansökan om och utfärdande av enhetliga viseringar tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *ansvariga organisationer*: med avseende på planerade åtgärder för att förenkla förfaranden vid ansökan om och utfärdande av visering för medlemmar i den olympiska familjen vilka deltar i olympiska och/eller paralympiska spelen [år], de officiella organisationer som i enlighet med OS-stadgan får överlämna förteckningar över medlemmar i den olympiska familjen till organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen för utfärdande av ackrediteringskort för spelen [år].

2. *medlem i den olympiska familjen*: varje person som är medlem i Internationella olympiska kommittén, Internationella paralympiska kommittén, de internationella OS-förbunden, de nationella olympiska och paralympiska kommittéerna, organisationskommittéerna för olympiska spelen och nationella organisationer, såsom idrottare, domare, tränare och andra idrottsfunktionärer, sjukvårdspersonal som är knuten till lag eller enskilda idrottare, ackrediterade journalister, högre tjänstemän, givare, sponsorer eller andra officiella gäster, vilka accepterar att följa OS-stadgan, vilka handlar under kontroll av och högsta myndighet från Internationella olympiska kommittén och vilka finns med på förteckningarna över ansvariga organisationer samt är ackrediterade av organisationskommittén för olympiska spelen [år] för att delta i olympiska eller paralympiska spelen [år].
3. *olympiskt ackrediteringskort*: utfärdade av organisationskommittén för [år] års olympiska och paralympiska spel, i enlighet med [hänvisning till nationell lagstiftning]: två säkra handlingar, en för olympiska spelen och en för paralympiska spelen, med foto av innehavaren, som fastställer dennes identitet som medlem i den olympiska familjen, och som ger tillträde till de platser där idrottstävlingarna äger rum samt till övriga arrangemang under spelen.
4. *under den tid olympiska och paralympiska spelen pågår*: omfattar perioden från och med den till och med den för olympiska vinterspelen [år] och perioden från och med den till och med den för paralympiska spelen [år].
5. *organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år]*: den kommitté som har inrättats i enlighet med [hänvisning till nationella bestämmelser] för att anordna olympiska och paralympiska spelen [år] i ..., och som beslutar om ackreditering av de medlemmar i den olympiska familjen som deltar i dessa spel.
6. *behöriga viseringsmyndigheter*: de myndigheter som av [den medlemsstat som står som värd för olympiska och paralympiska spelen] har utsetts att granska ansökningar och utfärda viseringar till medlemmar i den olympiska familjen.

Kapitel II

UTFÄRDANDE AV VISERING

Artikel 3

Villkor

Visering får utfärdas enligt denna förordning endast om den berörda personen uppfyller följande villkor:

- a) Personen ska vara utsedd av en av de ansvariga organisationerna och ackrediterad av organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] för att delta i olympiska och/eller paralympiska spelen [år].
- b) Personen ska inneha en giltig resehandling, som tillåter passerande av de yttre gränserna i enlighet med artikel 5 i kodexen om Schengengränserna¹.
- c) Personen får inte finnas registrerad på spärlista.
- d) Personen får inte anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller internationella förbindelser.

Artikel 4

Inlämnande av ansökan

1. När en ansvarig organisation upprättar en förteckning över de personer som har valts ut för att delta i olympiska och/eller paralympiska spelen [år], kan den tillsammans med ansökan om olympiskt ackrediteringskort för de utvalda personerna lämna in en samlad ansökan om visering för de utvalda personer, vilka omfattas av viseringskrav i enlighet med förordning (EG) nr 539/2001, utom när personerna i fråga har ett uppehållstillstånd utfärdat av en medlemsstat, eller ett uppehållstillstånd utfärdat av Förenade kungariket eller Irland, i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

¹ EUT L 105, 13.4.2006.

2. Den samlade viseringsansökan för de berörda personerna ska översändas samtidigt med ansökningarna om utfärdande av olympiskt ackrediteringskort, till organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år], i enlighet med det förfarande som har fastställts av denna.
3. Endast en viseringsansökan per person ska lämnas in för personer som deltar i olympiska och/eller paralympiska spelen [år].
4. Organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] ska så snabbt som möjligt till de behöriga viseringsmyndigheterna översända de samlade viseringsansökningarna tillsammans med kopior av ansökningarna om utfärdande av olympiskt ackrediteringskort för de berörda personerna, med uppgift om deras fullständiga namn, nationalitet, kön, födelsedatum och födelseort, passnummer, typ av pass samt det datum då passet upphör att gälla.

Artikel 5

Handläggning av den samlade viseringsansökan och typ av visering som utfärdas

1. Viseringen ska utfärdas av de behöriga viseringsmyndigheterna efter en kontroll av att alla villkor i artikel 3 är uppfyllda.
2. Den utfärdade viseringen ska vara en enhetlig visering för flera inresor som tillåter en vistelse på högst tre månader under den tid olympiska och paralympiska spelen [år] pågår.
3. Om den berörda medlemmen i den olympiska familjen inte uppfyller villkoren i artikel 3 c och 3 d får de behöriga viseringsmyndigheterna utfärda en visering med territoriellt begränsad giltighet i enlighet med artikel 21 i viseringskodexen.

Artikel 6
Viseringens utformning

1. Viseringen ska bestå av två nummer som skrivs in på det olympiska ackrediteringskortet. Det första numret ska vara viseringsnumret. Om viseringen är en enhetlig visering ska numret bestå av sju (7) tecken: bokstaven "C" följt av sex (6) siffror. En visering med territoriellt begränsad giltighet ska bestå av åtta (8) tecken: bokstäverna "XX"¹ följda av sex (6) siffror. Det andra numret ska vara den berörda personens passnummer.
2. De behöriga viseringsmyndigheterna ska översända viseringsnumren till organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] för utfärdande av ackrediteringskort.

Artikel 7
Gratis visering

De behöriga viseringsmyndigheterna ska inte ta ut några avgifter för handläggningen av viseringsansökningar och utfärdande av viseringar.

¹ Enligt **Komm.** bör en hänvisning till det organiserande landets ISO-kod läggas till här.

Kapitel III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Annullering av visering

Om förteckningen över de personer som föreslås delta i olympiska och/eller paralympiska spelen [år] ändras innan spelen börjar, ska de ansvariga organisationerna utan dröjsmål meddela organisationskommittén för olympiska och paralympiska spelen [år] så att ackrediteringskortet för de personer som strukits från förteckningen kan dras in. Organisationskommittén ska underrätta de behöriga viseringsmyndigheterna och meddela numren på de aktuella viseringarna.

De behöriga viseringsmyndigheterna ska annullera viseringen för de berörda personerna. De ska omedelbart meddela gränskontrollmyndigheterna om detta, vilka i sin tur utan dröjsmål ska översända uppgifterna till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

Artikel 9

Kontroller vid de yttre gränserna

1. Inresekontrollen av medlemmar i den olympiska familjen med visering utfärdad i enlighet med denna förordning ska, när dessa personer passerar medlemsstaternas yttre gränser, begränsas till en kontroll av att villkoren i artikel 3 är uppfyllda.

2. Under den tid olympiska och paralympiska spelen pågår ska följande gälla:
- a) In- och utresestämplar ska anbringas på den första lediga sidan i passet för de medlemmar i den olympiska familjen för vilka det är nödvändigt att anbringa sådana stämplat enligt artikel 10.1 i kodexen om Schengengränserna. Vid den första inresan ska viseringsnumret anges på samma sida.
 - b) Villkoren för inresa enligt artikel 5.1 c i kodexen om Schengengränserna ska antas ha uppfyllts så snart en medlem i den olympiska familjen har blivit vederbörligen ackrediterad.
3. Bestämmelserna i punkt 2 ska gälla de medlemmar i den olympiska familjen som är tredjelandsmedborgare, antingen de omfattas av viseringskrav enligt förordning (EG) nr 539/2001 eller inte.
-